

A BIZOTTSÁG 1255/2012/EU RENDELETE

(2012. december 11.)

az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban egyes nemzetközi számviteli standardok elfogadásáról szóló 1126/2008/EK rendeletnek az IAS 12 nemzetközi számviteli standard, az IFRS 1 és az IFRS 13 nemzetközi pénzügyi beszámolási standard és a Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Értelmező Bizottság IFRIC 20 értelmezése tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló, 2002. július 19-i 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 3. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 1126/2008/EK bizottsági rendelettel ⁽²⁾ elfogadásra kerültek egyes, 2008. október 15-én érvényben lévő nemzetközi standardok és értelmezések.
- (2) A Nemzetközi Számviteli Standard Testület (IASB) 2010. december 20-án közzétette az IFRS 1 A Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standardok első alkalmazása nemzetközi pénzügyi beszámolási standard módosításait – *Komoly hiperinfláció és az első alkalmazókra vonatkozó rögzített határidők megszüntetése* (a továbbiakban: az IFRS 1 módosításai) – és az IAS 12 Nyereségadók nemzetközi számviteli standard módosításait – *Halasztott adó: mögöttes eszközök megtérülése* (a továbbiakban: az IAS 12 módosításai). Az IFRS 1 módosításainak célja új kivétel bevezetése az IFRS 1 hatóköre tekintetében – nevezetesen, az a gazdálkodó egység, amely komoly hiperinflációnak van kitéve, eszközeire és kötelezettségeire a valós értéket használhatja vélelmezett bekerülési értéként a pénzügyi helyzetre vonatkozó, IFRS-ek szerinti nyitó kimutatásában. Az említett módosítások felváltják továbbá az IFRS 1 standardban a rögzített határidőkre vonatkozó hivatkozásokat az áttérés időpontjára való hivatkozásokkal. Az IAS 12 standard előírja a nyereségadók számviteli kezelését. Az IAS 12 standard módosításainak célja, hogy kivételt engedjen az IAS 12 standardban leírt értékelési elv alól, azon megcáfолható feltételezés formájában, amely szerint a valós értékén értékelt befektetési célú ingatlan könyv szerinti értékét értékesítéssel realizálni fogják és a gazdálkodó egységnek a mögöttes eszköz értékesítésére alkalmazandó adókulcsot kell használnia.
- (3) Az IASB 2011. május 12-én kibocsátotta az IFRS 13 *Valós értéken történő értékelés* standardot (a továbbiakban:

IFRS 13). Az IFRS 13 egyetlen IFRS-ben állapítja meg a valós értéken történő értékelés kereteit és átfogó iránymutatást ad a pénzügyi és nem pénzügyi eszközök és kötelezettségek valós értéken történő értékelésének módjára. Az IFRS 13 akkor alkalmazandó, ha egy másik IFRS előírja vagy megengedi a valós értéken történő értékelést vagy a valós értéken történő értékelésekről szóló közzétételeket.

- (4) Az IASB 2011. október 19-én kibocsátotta a Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Értelmező Bizottság IFRIC 20 *Meddőeltakarítási költségek a külszíni bányák kitermelési szakaszában* értelmezését (a továbbiakban: IFRIC 20). Az IFRIC 20 célja, hogy iránymutatást adjon a kitermelési meddőeltakarítási költségek eszközként történő megjelenítéséhez, valamint a meddőeltakarítási tevékenységgel kapcsolatos eszköz kezdeti és későbbi értékeléséhez, annak érdekében, hogy a külszíni bányák kitermelési szakaszában felmerült meddőeltakarítási költségek elszámolása tekintetében összehangolja a gazdálkodó egységek által alkalmazott eltérő gyakorlatokat.
- (5) Ez a rendelet jóváhagyja az IAS 12 és az IFRS 1 módosításait, az IFRS 13 standardot, az IFRIC 20 értelmezést, valamint egyéb standardok és értelmezések ebből következő módosításait. Az említett standardok, a hatályos standardok vagy értelmezések módosításai helyenként az IFRS 9 standardra való hivatkozásokat tartalmaznak, amelyek jelenleg nem alkalmazhatók, mivel az IFRS 9 standardot az Európai Unió még nem fogadta el. Ezért az e rendelet mellékletében az IFRS 9 standardra vonatkozó hivatkozásokat az IAS 39 *Pénzügyi instrumentumok: Megjelenítés és értékelés* standardra való hivatkozásként kell értelmezni. Nem alkalmazható továbbá az IFRS 9 bármely, e rendelet mellékletéből eredő módosítása.
- (6) Az Európai Pénzügyi Beszámolási Tanácsadó Csoport (EFRAG) Szakértői Munkacsoportjával (TEG) folytatott konzultáció megerősítette, hogy az IAS 12 és az IFRS 1 standard módosításai és az IFRS 13 standard, valamint az IFRIC 20 értelmezés megfelel az 1606/2002/EK rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében az elfogadáshoz megállapított technikai kritériumoknak.
- (7) Az 1126/2008/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (8) Az ebben a rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a számviteli szabályozó bizottság véleményével,

⁽¹⁾ HL L 243., 2002.9.11., 1. o.⁽²⁾ HL L 320., 2008.11.29., 1. o.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Az 1126/2008/EK rendelet melléklete a következőképpen módosul:

- a) Az IAS 12 *Nyereségadók* nemzetközi számviteli standard e rendelet mellékletének megfelelően módosul;
- b) az Értelmezési Állandó Bizottság (SIC) SIC-21 értelmezése az IAS 12 e rendelet mellékletében meghatározott módosításának megfelelően törlésre kerül;
- c) Az IFRS 1 *A Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standardok első alkalmazása* nemzetközi pénzügyi beszámolási standard e rendelet mellékletének megfelelően módosul;
- d) Az IFRS 13 *Valós értéken történő értékelés* standard e rendelet mellékletének megfelelően beillesztésre kerül;
- e) Az IFRS 1, IFRS 2, IFRS 3, IFRS 4, IFRS 5, IFRS 7, IAS 1, IAS 2, IAS 8, IAS 10, IAS 16, IAS 17, IAS 18, IAS 19, IAS 20, IAS 21, IAS 28, IAS 31, IAS 32, IAS 33, IAS 34, IAS 36, IAS 38, IAS 39, IAS 40, IAS 41 standard, az IFRIC 2, IFRIC 4, IFRIC 13, IFRIC 17 és IFRIC 19 értelmezés e rendelet mellékletének megfelelően az IFRS 13 standarddal összhangban módosul;

f) Az IFRIC 20 *Meddőeltakarítási költségek a külszíni bányák kitermelési szakaszában* értelmezés e rendelet mellékletének megfelelően beillesztésre kerül;

g) Az IFRS 1 standard e rendelet mellékletének megfelelően az IFRIC 20 értelmezéssel összhangban módosul.

(2) Az e rendelet mellékletében az IFRS 9 standardra vonatkozó hivatkozásokat az IAS 39 *Pénzügyi instrumentumok: Megjelenítés és értékelés* standardra való hivatkozásként kell értelmezni.

(3) Nem alkalmazható az IFRS 9 bármely, e rendelet mellékletéből eredő módosítása.

2. cikk

(1) Az 1. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett módosításokat minden társaságnak legkésőbb az e rendelet hatálybalépésének időpontjában vagy azt követően kezdődő első pénzügyi éve kezdőnapjától alkalmaznia kell.

(2) Az IFRS 13 standardot, az IFRIC 20 értelmezést és az ezekből következő, az 1. cikk (1) bekezdésének d)–g) pontjában említett módosításokat minden társaságnak legkésőbb a 2013. január 1-jén vagy azt követően kezdődő első pénzügyi éve kezdőnapjától alkalmaznia kell.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2012. december 11-én.

a Bizottság részéről
az elnök

José Manuel BARROSO

MELLÉKLET

NEMZETKÖZI SZÁMVITELI STANDARDOK

IFRS 1	IFRS 1 <i>Első alkalmazás – Komoly hiperinfláció és az első alkalmazókra vonatkozó rögzített határidők megszüntetése</i>
IAS 12	IAS 12 <i>Nyereségadók – Halasztott adó: mögöttes eszközök megtérülése</i>
IFRS 13	IFRS 13 – <i>Valós értéken történő értékelés</i>
IFRIC 20	IFRIC 20 <i>értelmezés – Meddőeltakarítási költségek a külszíni bányák kitermelési szakaszában</i>

„Sokszorosítása az Európai Gazdasági Térségben megengedett. Az Európai Gazdasági Térségen kívül minden jog fenntartva, kivéve a személyes használat vagy egyéb tisztességes felhasználás céljából történő sokszorosítást. További információ az IASB-től szerezhető be a www.iasb.org címen.”

AZ IFRS 1**A Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standardok első alkalmazása standard módosításai**

A standard a 31B. bekezdés után egy címmel és a 31C. bekezdéssel bővül.

BEMUTATÁS ÉS KÖZZÉTÉTEL**Az IFRS-ekre való áttérés ismertetése**

A vélelmezett bekerülési érték alkalmazása komoly hiperinfláció után

31C. Ha a gazdálkodó egység úgy dönt, hogy eszközeit és kötelezettségeit valós értéken értékeli és komoly hiperinfláció miatt a valós értéket használja vélelmezett bekerülési értéként a pénzügyi helyzetre vonatkozó, IFRS-ek szerinti nyitó kimutatásában (lásd a D26–D30. bekezdést), a gazdálkodó egység első, IFRS-ek szerinti pénzügyi kimutatásaiban közzé kell tenni annak magyarázatát, hogy a gazdálkodó egység korábban miért alkalmazott, majd szüntetet meg egy olyan funkcionális pénznemet, amely az alábbi két jellemzővel bír:

- (a) nem minden, a pénznemben ügyleteket kötő és egyenlegekkel rendelkező gazdálkodó egység fér hozzá egy megbízható általános árindexhez;
- (b) nincs átválthatóság a pénznem és egy viszonylag stabil külföldi pénznem között.

*B. függelék***Kivételek más IFRS-ek visszamenőleges alkalmazása alól**

A B2. bekezdés módosul.

A pénzügyi eszközök és a pénzügyi kötelezettségek kivezetése

B2. A B3. bekezdésben megengedettek kivételével az első alkalmazónak az IAS 39 Pénzügyi instrumentumok: megjelenítés és értékelés standard kivezetésre vonatkozó előírásait a jövőre nézve kell alkalmaznia az IFRS-ekre való áttérés időpontjában vagy azt követően bekövetkező ügyletekre. Például, ha az első alkalmazó a nem-származékos pénzügyi eszközeit vagy nem-származékos pénzügyi kötelezettségeit egy, az IFRS-ekre való áttérés időpontja előtt bekövetkező ügylet miatt a rá vonatkozó korábbi számviteli szabályozással összhangban kivezette, akkor – az IFRS-ekkel összhangban – ezeket az eszközöket és kötelezettségeket nem kell megjelenítenie (kivéve, ha azok egy későbbi ügylet vagy esemény eredményeként megfelelnek a megjelenítés feltételeinek).

*D. függelék***Mentességek más IFRS-ek alól**

A D1. és a D20. bekezdés módosul.

D1. A gazdálkodó egység az alábbi mentességek közül egyet vagy többet is választhat:

- (a) ...
- (o) ügyfelektől származó eszközátadások (D24. bekezdés);
- (p) pénzügyi kötelezettségek megszüntetése tőkeinstrumentumokkal (D25. bekezdés); és
- (q) komoly hiperinfláció (D26–D30. bekezdés).

A gazdálkodó egység ezeket a mentességeket nem alkalmazhatja analóg módon más tételre.

A pénzügyi eszközök vagy pénzügyi kötelezettségek valós értékének a meghatározása a kezdeti megjelenítéskor

D20. A 7. és a 9. bekezdés előírásai ellenére, a gazdálkodó egység az IAS 39 standard AG76. bekezdése utolsó mondatának és az AG76A. bekezdésnek az előírásait a jövőre nézve, az IFRS-ekre való áttérés időpontjában vagy azt követően megkötött ügyletekre vonatkozóan alkalmazhatja.

A standard kiegészül egy címmel, valamint a D26–D30. bekezdéssel.

Komoly hiperinfláció

- D26. Ha a gazdálkodó egység funkcionális pénzneme valamely hiperinflációs gazdaság pénzneme volt, vagy most is az, a gazdálkodó egységnek meg kell állapítania, hogy az IFRS-ekre való áttérés időpontja előtt ki volt-e téve komoly hiperinflációnak. Ez vonatkozik az IFRS-eket első ízben alkalmazó gazdálkodó egységekre és az IFRS-eket már korábban is alkalmazó gazdálkodó egységekre is.
- D27. A hiperinflációs gazdaság pénzneme komoly hiperinflációnak van kitéve, ha rendelkezik mindkét alábbi jellemzővel:
- (a) nem minden, a pénznemben ügyleteket kötő és egyenlegekkel rendelkező gazdálkodó egység fér hozzá egy megbízható általános árindexhez;
 - (b) nincs átválthatóság a pénznem és egy viszonylag stabil külföldi pénznem között.
- D28. A gazdálkodó egység funkcionális pénzneme a normalizálódás időpontjától nincs kitéve komoly hiperinflációnak. A normalizálódás időpontja az az időpont, amikor a funkcionális pénznem már nem rendelkezik a D27. bekezdésben említett jellemzők valamelyikével, vagy egyikével sem, vagy amikor a gazdálkodó egység funkcionális pénzneme egy olyan pénznemre módosul, amely nincs kitéve komoly hiperinflációnak.
- D29. Ha a gazdálkodó egység IFRS-ekre való áttérésének időpontja megegyezik a funkcionális pénznem normalizálódásának időpontjával, vagy azt követő időpontra esik, a gazdálkodó egység dönthet úgy, hogy a funkcionális pénznem normalizálódásának időpontja előtt tartott eszközeit és kötelezettségeit az IFRS-ekre való áttérés időpontjában a valós értéken értékeli. A gazdálkodó egység használhatja a valós értéket az említett eszközök és kötelezettségek vélelmezett bekerülési értékeként a pénzügyi helyzetre vonatkozó, IFRS-ek szerinti nyitó kimutatásában.
- D30. Ha a funkcionális pénznem normalizálódásának időpontja egy 12 hónapos összehasonlító időszakon belülre esik, az összehasonlító időszak 12 hónapnál rövidebb is lehet, feltéve hogy erre a rövidebb időszakra teljes pénzügyi kimutatásokat készítenek (az IAS 1 10. bekezdésének megfelelően).

HATÁLYBALÉPÉS DÁTUMA

A standard kiegészül a 39H. bekezdéssel.

- 39H. A 2010 decemberében kibocsátott Komoly hiperinfláció és az első alkalmazókra vonatkozó rögzített határidő megszüntetése (az IFRS 1 módosítása) módosította a B2., a D1. és a D20. bekezdést, valamint hozzáadta a standardhoz a 31C. és a D26–D30. bekezdést. A gazdálkodó egységnek ezeket a módosításokat a 2011. július 1-jén vagy azt követően kezdődő éves időszakokra kell alkalmaznia. A korábbi alkalmazás megengedett.

AZ IFRS 9 STANDARD MÓDOSÍTÁSAI**IFRS 9 Pénzügyi instrumentumok (kibocsátva 2009 novemberében)**

A C2. bekezdés a következőképpen módosul:

- C2. A B. függelékben módosul a B1, a B2 és a B5. bekezdés, ...

B2. A B3. bekezdésben megengedettek kivételével az első alkalmazónak az IAS 39 Pénzügyi instrumentumok: megjelenítés és értékelés standard kivezetésre vonatkozó előírásait a jövőre nézve kell alkalmaznia az IFRS-ekre való áttérés időpontjában vagy azt követően bekövetkező ügyletekre. Például, ha az első alkalmazó a nem-származékos pénzügyi eszközeit vagy nem-származékos pénzügyi kötelezettségeit egy, az IFRS-ekre való áttérés napja előtt bekövetkező ügylet miatt a rá vonatkozó korábbi számviteli szabályozással összhangban kivezette, akkor – az IFRS-ekkel összhangban – ezeket az eszközöket és kötelezettségeket nem kell megjelenítenie (kivéve, ha azok egy későbbi ügylet vagy esemény eredményeként megfelelnek a megjelenítés feltételeinek).

A C3. bekezdés a D20. bekezdés hozzáadásával a következőképpen módosul.

- C3. A D. függelékben (mentességek más IFRS-ek alól) módosul a D19. és a D20. bekezdés ...

D20. A 7. és a 9. bekezdés előírásai ellenére, a gazdálkodó egység az IAS 39 standard AG76. bekezdése utolsó mondatának és az AG76A. bekezdésnek az előírásait a jövőre nézve, az IFRS-ekre való áttérés időpontjában vagy azt követően megkötött ügyletekre vonatkozóan alkalmazhatja.

IFRS 9 Pénzügyi instrumentumok (kibocsátva 2010 októberében)

A C2. és a C3. bekezdés a következőképpen módosul.

A C2. bekezdésben a B2. bekezdés módosítása a következőképpen módosul:

B2 A B3. bekezdésben megengedettek kivételével az első alkalmazónak az IFRS 9 Pénzügyi instrumentumok standard kivezetésre vonatkozó előírásait a jövőre nézve kell alkalmaznia az IFRS-ekre való áttérés időpontjában vagy azt követően bekövetkező ügyletekre. Például, ha az első alkalmazó a nem-származékos pénzügyi eszközeit vagy nem-származékos pénzügyi kötelezettségeit egy, az IFRS-ekre való áttérés napja előtt bekövetkező ügylet miatt a rá vonatkozó korábbi számviteli szabályozással összhangban kivezette, akkor – az IFRS-ekkel összhangban – ezeket az eszközöket és kötelezettségeket nem kell megjelenítenie (kivéve, ha azok egy későbbi ügylet vagy esemény eredményeként megfelelnek a megjelenítés feltételeinek).

A C3. bekezdésben a D20. bekezdés módosítása a következőképpen módosul:

D20. A 7. és a 9. bekezdés előírásai ellenére, a gazdálkodó egység az IFRS 9 standard B5.4.8. bekezdése utolsó mondatának és B5.4.9. bekezdésének az előírásait a jövőre nézve, az IFRS-ekre való áttérés időpontjában vagy azt követően megkötött ügyletekre vonatkozóan alkalmazhatja.

Az IAS 12

Nyereségadók standard módosításai

Az 52. bekezdés számozása 51A. bekezdésre módosul. A 10. bekezdés, valamint az 51A. bekezdést követő példák módosulnak. A standard kiegészül az 51B. és 51C. bekezdéssel, valamint az azt követő példával, és az 51D., 51E., 98. és 99. bekezdéssel.

FOGALMAK

Adóalap

10. Ahol egy eszköz vagy egy kötelezettség adóalapja azonnal nem nyilvánvaló, hasznos mérlegelni azt az alapelvet, amelyre ez a standard épül: hogy egy gazdálkodó egységnek – néhány kivételtől eltekintve – halasztott adókötelezettséget (adókövetelést) kell megjelenítenie, amikor egy eszköz, vagy egy kötelezettség könyv szerinti értékének realizálása vagy rendezése magasabb (alacsonyabb) jövőbeli adófizetéseket eredményez annál, mintha a realizálásnak vagy rendezésnek nem lennének adókövetkezmenyei. Az 51A. bekezdés utáni C példa olyan körülményeket mutat be, amikor hasznos ennek az alapelvnek a mérlegelése, például akkor, ha az eszköz vagy a kötelezettség adóalapja a realizálás vagy rendezés várható módjától függ.

ÉRTÉKELÉS

- 51A. Néhány jogrendszerben az a mód, ahogy a gazdálkodó egység realizálja (rendezi) eszközeit (kötelezettségeit), érintheti az alábbiak közül valamelyiket, vagy mindkettőt:

- (a) az alkalmazandó adókulcsot, amikor a gazdálkodó egység realizálja (rendezi) eszközeinek (kötelezettségeinek) könyv szerinti értékét; és
- (b) az eszköz (kötelezettség) adóalapját.

Ilyen esetekben a gazdálkodó egység olyan adókulcs és adóalap használatával értékeli halasztott adókötelezettségeit és halasztott adóköveteléseit, amely összhangban van a realizálás vagy a rendezés várható módjával.

A. példa

Ingatlanok, gépek és berendezések egy tételének könyv szerinti értéke 100, adóalapja 60. A tétel értékesítésére 20 %-os adókulcs vonatkozik, más bevételekre az adókulcs 30 %.

A gazdálkodó egység 8 halasztott adókötelezettséget mutat ki (a 4020 %-át), ha várhatóan további használat nélkül értékesíteni fogja a tételt, és 12 halasztott adókötelezettséget (a 4030 %-át), ha várhatóan megtartja a tételt és várhatóan a használat során térül meg annak könyv szerinti értéke.

B. példa

Ingatlanok, gépek és berendezések egy 100 bekerülési értékű, és 80 könyv szerinti értékű tételét átértékelik 150-re. Adózási szempontból nem történik ennek megfelelő helyesbítés. A halmozott értékcsökkenés értéke adózási szempontból 30, az adókulcs 30 %. Ha a tétel értékesítése a bekerülési értéknél magasabb összegben történik, a 30 halmozott adó szerinti értékcsökkenés összege az adóköteles jövedelem része, de a bekerülési értéken felüli értékesítési bevételek nem adókötelesek.

A tétel adóalapja 70, és van egy 80 értékű adóköteles átmeneti különbözet. Amennyiben a gazdálkodó egység várhatóan a tétel használatával realizálja a tétel könyv szerinti értékét, akkor 150 adóköteles bevételt kell termelnie, de csak 70 értékcsökkenési leirást vonhat le vele szemben. Ennek alapján 24 halasztott adókötelezettség (a 8030 %-a) keletkezik. Amennyiben a gazdálkodó egység várhatóan a tétel azonnali, 150-ért történő értékesítésével realizálja a könyv szerinti értéket, akkor a halasztott adókötelezettség a következőképpen kerül kiszámításra:

	Adóköteles átmeneti különbözet	Adókulcs	Halasztott adó- kötelezettség
Halmazott értékcsökkenés adózási szempontból	30	30 %	9
Bekerülési értéket meghaladó bevételek	50	nulla	—
Összesen	80		9

(Megjegyzés: a 61A. bekezdéssel összhangban, az átértékelésből eredő további halasztott adókötelezettség elszámolása az egyéb átfogó jövedelemben történik)

C. példa

A tények a B. példával megegyezők, kivéve, hogy ha a tétel értékesítése a bekerülési értéknél magasabb értéken történik, a halmozott adó szerinti értékcsökkenés összege az adóköteles jövedelem része (adókulcsa 30 %), és az értékesítés bevétel pedig 40 %-kal adózik, az inflációhoz igazított 110 bekerülési érték levonása után.

Amennyiben a gazdálkodó egység várhatóan a tétel használatával realizálja a tétel könyv szerinti értékét, akkor 150 adóköteles bevételt kell termelnie, de csak 70 értékcsökkenési leírást vonhat le vele szemben. Ezen az alapon az adóalap 70, van egy 80 értékű adóköteles átmeneti különbözet és van egy 24 értékű halasztott adókötelezettség (a 8030 %-a), mint a B. példában.

Amennyiben a gazdálkodó egység várhatóan a tétel azonnali, 150-ért történő értékesítésével realizálja a könyv szerinti értéket, akkor a gazdálkodó egység levonhat 110 indexált bekerülési értéket. A 40 nettó bevétel 40 %-kal adózik. Továbbá a 30 adó szerinti értékcsökkenés az adóköteles bevétel része lesz, és 30 %-kal adózik. Ennek alapján az adóalap 80 (110 mínusz 30), van egy 70 értékű adóköteles átmeneti különbözet és van egy 25 értékű halasztott adókötelezettség (a 4040 %-a plusz a 3030 %-a). Amennyiben az adóalap nem azonnal nyilvánvaló ebben a példában, a 10. bekezdésben meghatározott alapelv megfontolása hasznos lehet.

(Megjegyzés: a 61A. bekezdéssel összhangban, az átértékelésből eredő további halasztott adókötelezettség elszámolása az egyéb átfogó jövedelemben történik)

51B. Amennyiben egy halasztott adókötelezettség vagy halasztott adókövetelés az IAS 16 standard szerinti átértékelési modell alkalmazásával értékelt nem értékcsökkenthető eszközből ered, a halasztott adókötelezettség vagy halasztott adókövetelés értékelésének tükröznie kell a nem értékcsökkenthető eszköz könyv szerinti értéke értékesítéssel történő realizálásának adókövetkezményeit, tekintet nélkül az adott eszköz könyv szerinti értékének megállapítási alapjára. Ennek megfelelően, ha az adótörvény olyan adókulcsot határoz meg az adott eszköz értékesítéséből származó adóköteles bevételre, amely eltér az eszköz használatából származó adóköteles bevételre alkalmazandó adókulcsától, akkor az előbbi kulcsot kell alkalmazni a nem értékcsökkenthető eszközhöz tartozó halasztott adókötelezettség vagy követelés értékelésekor.

51C. Amennyiben egy halasztott adókötelezettség vagy adókövetelés az IAS 40 standard szerinti valósérték-modell alkalmazásával értékelt befektetési célú ingatlanból ered, fennáll a megcáfolható feltételezés, hogy a befektetési célú ingatlan könyv szerinti értékét értékesítéssel fogják realizálni. Ennek megfelelően, hacsak a feltételezést meg nem cáfolják, a halasztott adókötelezettség vagy halasztott adókövetelés értékelésének tükröznie kell a befektetési célú ingatlan könyv szerinti értéke teljes mértékben értékesítéssel történő realizálásának adókövetkezményeit. A feltételezés akkor megcáfolt, ha a befektetési célú ingatlan értékcsökkenthető és olyan üzleti modellhez tartozik, amelynek célja a befektetési célú ingatlan által megtestesített gazdasági hasznok idővel lényegében teljes mértékű felhasználása, nem pedig az értékesítése. Amennyiben a feltételezést megcáfolják, az 51. és az 51A. bekezdés követelményeit kell alkalmazni.

Szemléltető példa az 51C. bekezdéshez

Egy befektetési célú ingatlan bekerülési értéke 100, valós értéke 150. Értékelése az IAS 40 standard szerinti valósérték-modell alkalmazásával történik. Magában foglal 40 bekerülési értékű, és 60 valós értékű földterületet, valamint egy 60 bekerülési értékű, és 90 valós értékű épületet. A földterület hasznos élettartama korlátlan.

Az épület halmozott értékcsökkenési értéke adózási szempontból 30. A befektetési célú ingatlan valós értékének nem realizált változásai nem érintik az adóköteles nyereséget. Ha a befektetési célú ingatlan értékesítése a bekerülési értéknél magasabb értéken történik, a 30 halmozott adó szerinti értékcsökkenés visszairása az adóköteles nyereség része, és a szokásos 30 %-os adókulccsal adózik. A bekerülési értéken felüli értékesítési bevételek esetében az adótörvény a két évnél rövidebb ideig tartott eszközökre nézve 25 %-os, a két évig vagy annál tovább tartott eszközökre 20 %-os adókulcsot határoz meg.

Mivel a befektetési célú ingatlan értékelése az IAS 40 standard szerinti valósérték-modell alkalmazásával történik, fennáll a megcáfolható feltételezés, hogy a gazdálkodó egység a befektetési célú ingatlan könyv szerinti értékét teljes mértékben értékesítéssel fogja realizálni. Ha ezt a feltételezést nem cáfolják meg, a halasztott adó tükrözi a könyv szerinti érték teljes mértékben értékesítéssel történő realizálásának adókövetkezményeit, még ha a gazdálkodó egységnek az ingatlanból várhatóan bérleti bevétele is lesz az értékesítés előtt.

A földterület adóalapja az értékesítése esetén 40, és van egy 20 értékű adóköteles átmeneti különbözet (60 – 40). Az épület adóalapja az értékesítése esetén 30 (60 – 30), és van egy 60 értékű adóköteles átmeneti különbözet (90 – 30). Ennek eredményeként a befektetési célú ingatlanhoz kapcsolódó teljes adóköteles átmeneti különbözet 80 (20 + 60).

A 47. bekezdésnek megfelelően az adókulcs a várhatóan arra az időszakra vonatkozó adókulcs, amikor a befektetési célú ingatlan realizálják. Így az ebből eredő halasztott adókötelezettséget a következő módon kell kiszámítani, ha a gazdálkodó egység várhatóan több mint két év tartás után eladja az ingatlant:

	Adóköteles átmeneti különbözet	Adókulcs	Halasztott adó- kötelezettség
Halmazott értékcsökkenés adózási szempontból	30	30 %	9
Bekerülési értéket meghaladó bevételek	50	20 %	10
Összesen	80		19

Ha a gazdálkodó egység várhatóan kevesebb mint két év tartás után adja el az ingatlant, a fenti számítás úgy módosulna, hogy a bekerülési értéken felüli bevételekre 20 % helyett 25 %-os adókulcs lenne alkalmazandó.

Amennyiben ehelyett a gazdálkodó egység az épületet olyan üzleti modell részeként tartja, amelynek célja az épület által megtestesített gazdasági hasznok idővel lényegében teljes mértékű felhasználása, nem pedig az értékesítése, ez a feltevés az épület vonatkozásában megcáfolt lenne. Mindazonáltal a földterület nem értékcsökkenthető. Ezért az értékesítéssel történő realizálás feltételezése a földterületre vonatkozóan nem lenne megcáfolt. Ebből következik, hogy a halasztott adókötelezettség tükrözné az épület könyv szerinti értéke használatlaltal történő, és a földterület könyv szerinti értéke értékesítéssel történő realizálásának adókövetkezmenyeit.

Az épület adóalapja az épület használata esetén 30 (60 – 30), és van egy 60 értékű adóköteles átmeneti különbözet (90 – 30), amely 18 értékű halasztott adókötelezettséget eredményez (a 6030 %-a).

A földterület adóalapja az értékesítése esetén 40, és van egy 20 értékű adóköteles átmeneti különbözet (60 – 40), amely 4 értékű halasztott adókötelezettséget eredményez (a 2020 %-a).

Ennek eredményeként, ha az értékesítéssel történő realizálás feltételezése az épület vonatkozásában megcáfolt, a befektetési célú ingatlanhoz kapcsolódó halasztott adókötelezettség 22 (18 + 4).

51D. Az 51C. bekezdés szerinti megcáfolható feltételezés akkor is alkalmazandó, ha egy halasztott adókötelezettség vagy halasztott adókövetelés egy üzleti kombinációban lévő befektetési célú ingatlan értékeléséből ered, amennyiben a gazdálkodó egység a befektetési célú ingatlan későbbi értékelésekor a valóérték-modellt fogja használni.

51E. Az 51B–51D. bekezdés nem változtatja meg azt a követelményt, hogy a halasztott adókövetelések megjelenítésekor és értékelésekor alkalmazni kell az e standard 24–33. bekezdése (levonható átmeneti különbözetek) és 34–36. bekezdése (fel nem használt negatív adóalapok és fel nem használt adójóváírások) szerinti elveket.

HATÁLYBALÉPÉS NAPJA

98. A 2010 decemberében kibocsátott *Halasztott adó: mögöttes eszközök megtérülése* az 52. bekezdés számozását 51A. bekezdésre módosította, módosította a 10. bekezdést és az 51A. bekezdést követő példákat, és a standardot kiegészítette az 51B. és 51C. bekezdéssel és az azt követő példával, valamint az 51D., 51E. és 99. bekezdéssel. A gazdálkodó egységnek ezeket a módosításokat a 2012. január 1-jén vagy azt követően kezdődő éves időszakokra kell alkalmaznia. A korábbi alkalmazás megengedett. Ha egy gazdálkodó egység ezeket a módosításokat egy korábbi időszakra alkalmazza, közzé kell tennie ezt a tényét.

A SIC-21 ÉRTELMEZÉS VISSZAVONÁSA

99. A 2010 decemberében kibocsátott *Halasztott adó: mögöttes eszközök megtérülése* által tett módosítások hatályon kívül helyezik a SIC-21 *Nyereségadóok – az átértékelt, nem értékcsökkenthető eszközök megtérülése* értelmezést.

IFRS 13 NEMZETKÖZI PÉNZÜGYI BESZÁMOLÁSI STANDARD

Valós értéken történő értékelés

CÉL

1. A jelen IFRS:

- (a) meghatározza a valós érték fogalmát;
 - (b) egyetlen IFRS-ben állapítja meg a valós értéken történő értékelés kereteit; és
 - (c) közzétételeket ír elő a valós értéken történő értékeléssel kapcsolatban.
2. A valós érték egy piaci alapú értékelés, nem pedig a gazdálkodó egységre jellemző értékelés. Egyes eszközök és kötelezettségek esetében rendelkezésre állhatnak megfigyelhető piaci ügyletek vagy piaci információk. Más eszközök és kötelezettségek esetében előfordulhat, hogy nem állnak rendelkezésre megfigyelhető piaci ügyletek és piaci információk. Ugyanakkor a valós értéken történő értékelés célja mindkét esetben ugyanaz: megbecsülni azt az árat, amelyen az eszköz értékesítésére vagy a kötelezettség átruházására irányuló szabályos ügylet végbemenne a piaci szereplők között az értékelés időpontjában a fennálló piaci feltételek mellett (vagyis egy kilépési árat az értékelés időpontjában azon piaci szereplő szemszögéből, aki az eszköz tulajdonosa vagy a kötelezettség kötelezettje).
 3. Ha azonos eszköz vagy kötelezettség ára nem figyelhető meg, a gazdálkodó egység egy olyan másik értékelési technika alkalmazásával értékeli a valós értéket, amely maximalizálja a vonatkozó megfigyelhető inputok használatát, és minimalizálja a nem megfigyelhető inputok használatát. Mivel a valós érték piaci alapú értékelés, azon feltételezések felhasználásával mérik, amelyeket a piaci szereplők használnának az eszköz vagy a kötelezettség árazásakor, ideértve a kockázattal kapcsolatos feltételezéseket is. Ennek eredményeképpen a gazdálkodó egység arra irányuló szándéka, hogy megtartsa egy eszközt, illetve hogy rendezzen vagy egyéb módon teljesítsen egy kötelezettséget, nem lényeges a valós érték értékelésekor.
 4. A valós érték fogalma az eszközökre és a kötelezettségekre fókuszál, mivel ezek képezik a számviteli értékelés elsődleges tárgyát. Ezenkívül a jelen IFRS-t kell alkalmazni a gazdálkodó egység valós értéken értékelt saját tőkeinstrumentumaira is.

HATÓKÖR

5. A jelen IFRS akkor alkalmazandó, ha egy másik IFRS előírja vagy megengedi a valós értéken történő értékelést vagy a valós értéken történő értékelésekről szóló közzétételeket (és a valós értéken vagy az említett értékelések közzétételein alapuló értékeléseket, mint például az értékesítési költségekkel csökkentett valós értéken történő értékelés), kivéve a 6. és a 7. bekezdésben meghatározott eseteket.
6. A jelen IFRS értékelési és közzétételi követelményei nem vonatkoznak az alábbiakra:
 - (a) az IFRS 2 Részvényalapú kifizetés standard hatálya alá tartozó részvényalapú kifizetési ügyletek;
 - (b) az IAS 17 Lízingek standard hatálya alá tartozó lízing ügyletek; és
 - (c) azok az értékelések, amelyek bizonyos hasonlóságokkal rendelkeznek a valós értékhez, mégsem valós értéken történő értékelések, mint például az IAS 2 Készletek standardban szereplő nettó realizálható érték vagy az IAS 36 Eszközök értékvesztése standardban szereplő használati érték.
7. A jelen IFRS által előírt közzétételek nem szükségesek az alábbiak esetében:
 - (a) az IAS 19 Munkavállalói juttatások standardnak megfelelően a juttatási program valós értéken értékelt eszközei;
 - (b) az IAS 26 Nyugdíjazási juttatási programok elszámolása és beszámolója standardnak megfelelően valós értéken értékelt, nyugdíjazási juttatási programokba történt befektetések; valamint
 - (c) olyan eszközök, amelyek esetében az IAS 36-nak megfelelően a megtérülő érték az elidegenítési költségekkel csökkentett valós érték.
8. A jelen IFRS-ben leírt valós értéken történő értékelési keretelvek mind az első, mind a későbbi értékelésre is érvényesek, ha más IFRS-ek előírják vagy megengedik a valós érték alkalmazását.

ÉRTÉKELÉS

A valós érték fogalmának meghatározása

9. **A jelen IFRS a valós értéket úgy definiálja, mint az az ár, amelyet egy eszköz értékesítésekor kapnának, illetve egy kötelezettség átruházásakor kifizetnének egy piaci szereplők között létrejött szabályos ügylet alapján az értékelés időpontjában.**
10. A B2. bekezdés leírja a valós érteken történő értékelés átfogó megközelítését.

Az eszköz vagy a kötelezettség

11. **A valós érteken történő értékelés egy adott eszközre vagy kötelezettségre vonatkozik. Ezért a valós érték értékelésekor a gazdálkodó egység köteles figyelembe venni az eszköz vagy kötelezettség jellemzőit, ha a piaci szereplők figyelembe vennék ezeket a jellemzőket az eszköz vagy a kötelezettség értékelés időpontjában történő árazásakor. Az említett jellemzők közé tartoznak például a következők:**
- (a) **az eszköz állapota és helye; és**
- (b) **az eszköz értékesítésére vagy használatára vonatkozó esetleges korlátozások.**
12. Egy adott jellemzőből eredően az értékelésre gyakorolt hatás eltérő lesz attól függően, hogy a piaci szereplők milyen módon vennék figyelembe az adott jellemzőt.
13. A valós érteken értékelt eszköz vagy kötelezettség az alábbiak valamelyike lehet:
- (a) önálló eszköz vagy kötelezettség (például egy pénzügyi eszköz vagy egy nem pénzügyi eszköz); vagy
- (b) egy eszközcsoport, egy kötelezettségcsoport vagy eszközök és kötelezettségek csoportja (például egy pénztermelő egység vagy egy üzleti tevékenység).

14. Az, hogy egy eszköz vagy kötelezettség önálló eszköz vagy kötelezettség, eszközcsoport, kötelezettségcsoport vagy eszközök és kötelezettségek csoportja, a megjelenítés vagy a közzététel céljából annak *elszámolási egységétől* függ. Az eszköz vagy kötelezettség elszámolási egységét azon IFRS alapján kell meghatározni, amely előírja vagy engedélyezi a valós érteken történő értékelést, kivéve ha a jelen IFRS másként rendelkezik.

Az ügylet

15. **A valós érteken történő értékelés feltételezi, hogy az eszköz vagy kötelezettség piaci szereplők közötti olyan szabályos ügylet alapján került kicserélésre, amely az eszköz értékesítésére vagy a kötelezettség átruházására irányult az értékelés időpontjában a fennálló piaci feltételek mellett.**
16. **A valós érteken történő értékelés feltételezi, hogy az eszköz értékesítésére vagy a kötelezettség átruházására irányuló ügylet az alábbiak valamelyikén megy végbe:**
- (a) **az eszköz vagy a kötelezettség elsődleges piacán; vagy**
- (b) **elsődleges piac hiányában az eszköz vagy a kötelezettség számára legkedvezőbb piacon.**
17. A gazdálkodó egységnek nem kell kimerítő kutatásba fognia az összes piacot illetően az elsődleges piac vagy elsődleges piac híján a legkedvezőbb piac azonosítása érdekében, viszont köteles minden ésszerűen elérhető információt figyelembe venni. Ellentétes bizonyíték hiányában az a piac tekintendő az elsődleges piacnak – illetve elsődleges piac hiányában a legkedvezőbb piacnak –, amelyen a gazdálkodó egység normális esetben ügyletet kötne az eszköz értékesítése vagy a kötelezettség átruházása érdekében.
18. Ha az eszköznek vagy kötelezettségnek van elsődleges piaca, a valós érteken történő értékelésnek a szóban forgó piac árát kell tükröznie (akár közvetlenül megfigyelhető a szóban forgó ár, akár egy másik értékelési technika segítségével kerül megbecslésre), akkor is, ha előfordulhat, hogy az értékelés időpontjában egy másik piacon kedvezőbb lenne az ár.
19. A gazdálkodó egységnek az értékelés időpontjában hozzá kell férnie az elsődleges (vagy a legkedvezőbb) piachoz. Mivel a különböző tevékenységekkel rendelkező különböző gazdálkodó egységek (és a gazdálkodó egységeken belüli üzleti tevékenységek) különböző piacokhoz rendelkezhetnek hozzáféréssel, ugyanazon eszköz vagy kötelezettség esetében a különböző gazdálkodó egységeknél (és a gazdálkodó egységeken belüli üzleti tevékenységeknél) eltérhet az elsődleges (vagy legkedvezőbb) piac. Ezért az elsődleges (vagy legkedvezőbb) piacot (és így a piaci szereplőket) a gazdálkodó egység szemszögéből kell mérlegelni, ami által megengedhetők a különböző tevékenységű gazdálkodó egységek közötti eltérések.

20. Bár a gazdálkodó egységnek rendelkeznie kell a piachoz való hozzáférés képességével, a gazdálkodó egységnek nem kell képesnek lennie az adott eszköz értékesítésére, illetve az adott kötelezettség átruházására az értékelés időpontjában ahhoz, hogy képes legyen elvégezni a valós értéken történő értékelést az adott piac ára alapján.
21. Ha nincs is olyan megfigyelhető piac, amely árazási információt nyújthatna egy eszköz értékesítéséről vagy egy kötelezettség átruházásáról az értékelés időpontjában, a valós értéken történő értékelés során azt kell feltételezni, hogy az ügylet annak a piaci szereplőnek a szempontjából, aki az eszköz tulajdonosa vagy a kötelezettség adósa, ebben az időpontban megy végbe. Ez a feltételezett ügylet kialakít egy alapot az eszköz értékesítési, illetve a kötelezettség átruházási ára tekintetében.

Piaci szereplők

22. **A gazdálkodó egység köteles az eszköz vagy kötelezettség valós értékét azon feltételezések felhasználásával értékelni, amelyeket a piaci szereplők használnának az eszköz vagy a kötelezettség árazásakor, feltételezve, hogy a piaci szereplők gazdasági érdekük szerint járnak el.**
23. Az említett feltételezések kialakítása során a gazdálkodó egységnek nem kell konkrét piaci szereplőket azonosítania. Ehelyett a gazdálkodó egység köteles megállapítani azokat a jellemzőket, amelyek általánosságban megkülönböztetik a piaci szereplőket, figyelembe véve az alábbiakra jellemző tényezőket:
- (a) az eszköz vagy a kötelezettség;
 - (b) az eszköz vagy a kötelezettség elsődleges (vagy legkedvezőbb) piaca; és
 - (c) azok a piaci szereplők, akikkel a gazdálkodó egység ügyletet kötne az adott piacon.

Az ár

24. **A valós érték az az ár, amelyet egy eszköz értékesítésekor kapnának, illetve egy kötelezettség átruházásakor kifizetnének az elsődleges (vagy legkedvezőbb) piacon egy szabályos ügylet alapján az értékelés időpontjában, a fennálló piaci feltételek mellett (vagyis egy kilépési ár), függetlenül attól, hogy az adott ár közvetlenül megfigyelhető-e vagy más értékelési technika segítségével megbecsülhető-e.**
25. Az elsődleges (vagy legkedvezőbb) piacon az eszköz vagy a kötelezettség értékelésére használt ár nem módosítható az ügyleti költségekkel. Az ügyleti költségeket a többi IFRS-nek megfelelően kell elszámolni. Az ügyleti költségek nem az eszköz vagy a kötelezettség jellemzői; sokkal inkább az ügyletbe tartoznak, és eltérőek lesznek attól függően, hogy a gazdálkodó egység milyen módon köt ügyletet az eszköz, illetve a kötelezettség tekintetében.
26. Az ügyleti költségek nem tartalmazzák a *szállítási költségeket*. Ha a hely az eszköz jellemző tulajdonsága (ez lehet a helyzet például egy áruval), az elsődleges (vagy legkedvezőbb) piaci árat módosítani kell azon esetleges költségekkel, amelyek az eszköz adott helyéről az említett piacra való szállításával kapcsolatban merülnek fel.

A nem pénzügyi eszközökre történő alkalmazás

A nem pénzügyi eszközök legértékesebb és legjobb hasznosítása

27. **Egy nem pénzügyi eszköz valós értéken történő értékelése figyelembe veszi a piaci szereplő azon képességét, hogy gazdasági előnyöket generáljon az eszköz legértékesebb és legjobb hasznosítása vagy egy másik olyan piaci szereplő részére történő eladása útján, aki az eszközt a legértékesebb és a legjobb módon fogja használni.**
28. Egy nem pénzügyi eszköz legértékesebb és legjobb hasznosítása az eszköz olyan használatát veszi figyelembe, amely az alábbiak szerint fizikailag lehetséges, jogilag megengedett és pénzügyileg kivitelezhető:
- (a) A fizikailag lehetséges használat figyelembe veszi az eszköz azon fizikai jellemzőit, amelyeket a piaci szereplők figyelembe vennének az eszköz árazásakor (például egy ingatlan helye vagy nagysága).
 - (b) A jogilag megengedett használat figyelembe veszi az eszköz használatára vonatkozó azon esetleges jogi korlátozásokat, amelyeket a piaci szereplők figyelembe vennének az eszköz árazásakor (például egy ingatlanra vonatkozó építészeti szabályok).
 - (c) A pénzügyileg kivitelezhető használat figyelembe veszi, hogy az eszköz fizikailag lehetséges és jogilag megengedett használata megfelelő jövedelmet vagy cash flow-kat generál-e (figyelembe véve az eszköz adott használatra való átalakításának költségeit is) ahhoz, hogy olyan befektetési megtérülést produkáljon, amelyet a piaci szereplők megkívánnának az adott felhasználás szóban forgó eszközbe történt befektetéstől.

29. A legértékesebb és legjobb hasznosítás a piaci szereplők szemszögéből kerül meghatározásra, akkor is, ha a gazdálkodó egység eltérő használatot tervez. Ugyanakkor egy nem pénzügyi eszköz folyó használata a gazdálkodó egység által annak legértékesebb és legjobb hasznosításának vélemezendő, kivéve, ha a piaci vagy egyéb tényezők azt sugallják, hogy a piaci szereplők által történő eltérő használat maximalizálná az eszköz értékét.
30. Versenyképességének védelme érdekében vagy egyéb okból előfordulhat, hogy a gazdálkodó egység nem kíván aktívan használni egy megszerzett nem pénzügyi eszközt, vagy az eszközt nem annak legértékesebb és legjobb hasznosítása szerint kívánja használni. Például ez lehet a helyzet egy olyan megszerzett immateriális eszköz esetében, amelyet a gazdálkodó egység védekezően kíván felhasználni, azáltal, hogy másokat megakadályoz annak használatában. Mindazonáltal a gazdálkodó egység köteles a nem pénzügyi eszközt annak a piaci szereplők által megvalósított, feltételezett legértékesebb és legjobb hasznosítása alapján értékelni.

Értékelési hipotézis a nem pénzügyi eszközök esetében

31. Egy nem pénzügyi eszköz legértékesebb és legjobb hasznosítása az alábbiak szerint megállapítja az eszköz valós értékének meghatározásához használt értékelési hipotézist:
- (a) Előfordulhat, hogy egy nem pénzügyi eszköz legértékesebb és legjobb hasznosítása az eszköz egyéb eszközökkel együtt, csoportként történő használata (beépítés vagy a használatra történő egyéb konfigurálás) vagy más eszközökkel és kötelezettségekkel együtt (például egy üzleti tevékenységben) történő használata útján biztosítja a maximális értéket a piaci szereplők számára.
- (i) Ha az eszköz legértékesebb és legjobb hasznosítása akkor valósul meg, amikor az eszközt más eszközökkel vagy más eszközökkel és kötelezettségekkel együtt használják, az eszköz valós értéke az az ár, amelyet az eszköz értékesítésére irányuló ügylet alapján kapnának, feltételezve, hogy az eszközt más eszközökkel vagy más eszközökkel és kötelezettségekkel együtt fogják használni, és hogy ezek az eszközök és kötelezettségek (vagyis az eszközt kiegészítő eszközök és a kapcsolódó kötelezettségek) elérhetők lesznek a piaci szereplők számára.
- (ii) Az eszközhöz és az egymást kiegészítő eszközökhöz kapcsolódó kötelezettségek magukban foglalják a működő tőkét finanszírozó kötelezettségeket, viszont nem tartalmazzák az eszközcsoporton kívüli eszközök finanszírozására használt kötelezettségeket.
- (iii) A nem pénzügyi eszközök legértékesebb és legjobb hasznosítására vonatkozó feltételezéseknek egységesnek kell lenniük az eszközcsoport összes eszköze (amelyek tekintetében a legértékesebb és legjobb hasznosítás releváns) vagy az eszközök és kötelezettségek azon csoportja tekintetében, amelyen belül az eszközt használni fogják.
- (b) Előfordulhat, hogy egy nem pénzügyi eszköz legértékesebb és legjobb hasznosítása az eszköz önálló használata útján biztosítja a maximális értéket a piaci szereplők számára. Ha az eszköz legértékesebb és legjobb hasznosítása akkor valósul meg, amikor az eszközt önállóan használják, az eszköz valós értéke az az ár, amelyet az eszköz olyan piaci szereplők részére történő értékesítésére irányuló ügylet alapján kapnának, akik az eszközt önállóan használnák.
32. Egy nem pénzügyi eszköz valós értéken történő értékelése feltételezi, hogy az eszközt a többi IFRS-ben meghatározott elszámolási egységnek megfelelően értékesítik (amely egy egyedi eszköz is lehet). Akkor is ez a helyzet, ha a valós értéken történő értékelés feltételezi, hogy az eszköz legértékesebb és legjobb hasznosítása akkor valósul meg, amikor az eszközt más eszközökkel vagy más eszközökkel és kötelezettségekkel együtt használják, mivel a valós értéken történő értékelés feltételezi, hogy a piaci szereplő már rendelkezik a kiegészítő eszközökkel és az azokhoz kapcsolódó kötelezettségekkel.
33. A B3. bekezdés leírja az értékelési hipotézis elv nem pénzügyi eszközökre történő alkalmazását.

A kötelezettségekre és a gazdálkodó egység saját tőkeinstrumentumaira történő alkalmazás

Általános elvek

34. A valós értéken történő értékelés azt feltételezi, hogy a pénzügyi vagy nem pénzügyi kötelezettség, illetve a gazdálkodó egység saját tőkeinstrumentuma (például egy üzleti kombinációban ellenértékként kibocsátott tőkereszesedések) az értékelés időpontjában átruházásra kerül egy piaci szereplőre. Egy kötelezettség vagy a gazdálkodó egység saját tőkeinstrumentumának átruházása a következőket feltételezi:
- (a) A kötelezettség nyitott marad, a piaci szereplő átvevő pedig köteles teljesíteni a kötelmet. A kötelezettséget nem rendezik a másik féllel, illetve egyéb módon sem szűnik meg az értékelés időpontjában.
- (b) A gazdálkodó egység saját tőkeinstrumentuma fedezetlen marad, és a piaci szereplő átvevő átveszi az instrumentummal kapcsolatos jogokat és kötelezettségeket. Az instrumentumot nem érvénytelenítik, illetve az egyéb módon sem szűnik meg az értékelés időpontjában.

35. Ha nincs is olyan megfigyelhető piac, amely árazási információt nyújtana egy kötelezettség vagy a gazdálkodó egység saját tőkeinstrumentumának átruházásáról (például azért, mert szerződéses vagy egyéb jogi korlátozások megakadályozzák az ilyen jellegű tételek átruházását), akkor is létezhet egy megfigyelhető piac a szóban forgó tételekre tekintettel, ha azok más feleknek eszközként vannak a tulajdonában (például vállalati kötvény vagy egy gazdálkodó egység részvényeire vonatkozó vételi opció).
36. Mindenesetre a gazdálkodó egység köteles maximalizálni a vonatkozó megfigyelhető inputok használatát és minimalizálni a nem megfigyelhető inputok használatát a valós értéken történő értékelés céljának elérése érdekében, amely a következő: megbecsülni azt az árat, amelyen a kötelezettség vagy a tőkeinstrumentum átruházására irányuló szabályos ügylet végbemenne a piaci szereplők között az értékelés időpontjában a fennálló piaci feltételek mellett.

Olyan kötelezettségek és tőkeinstrumentumok, amelyek más feleknek eszközként vannak a tulajdonában

37. **Ha egy azonos vagy hasonló kötelezettség, illetve a gazdálkodó egység saját tőkeinstrumentumának átruházására vonatkozó jegyzett ár nem áll rendelkezésre, és az azonos tétel eszközként van egy másik fél tulajdonában, a gazdálkodó egység köteles a kötelezettség vagy tőkeinstrumentum valós értékét annak a piaci szereplőnek a szemszögéből megállapítani, akinek az azonos tétel az értékelés időpontjában eszközként van a tulajdonában.**
38. Ilyen esetekben a gazdálkodó egység a kötelezettség vagy a tőkeinstrumentum valós értékét a következők szerint határozza meg:
- (a) egy másik fél által eszközként tulajdonolt azonos tétel *aktív piacon* jegyzett árának felhasználásával, amennyiben ez az ár rendelkezésre áll.
 - (b) ha az említett ár nem áll rendelkezésre, más megfigyelhető inputok, például olyan piacon jegyzett ár felhasználásával, amely nem aktív a másik fél által eszközként tulajdonolt azonos tétel tekintetében.
 - (c) ha az (a) és a (b) pontban szereplő megfigyelhető árak nem állnak rendelkezésre, más értékelési technika felhasználásával, például:
 - (i) *jövedelem-szemponitú megközelítés* (például egy olyan jelenérték-technika, amely figyelembe veszi azokat a jövőbeli cash flow-kat, amelyek megszerzésére a piaci szereplő a kötelezettség vagy a tőkeinstrumentum eszközként való tulajdonlása alapján számít, lásd a B10. és a B11. bekezdést).
 - (ii) *piaci megközelítés* (például más felek által eszközként tulajdonolt hasonló kötelezettségekre vagy tőkeinstrumentumokra vonatkozó jegyzett árak; lásd a B5–B7. bekezdést).
39. A gazdálkodó egység csak akkor köteles módosítani azon kötelezettség vagy a gazdálkodó egység azon saját tőkeinstrumentumának jegyzett árát, amely egy másik félnek eszközként van a tulajdonában, ha vannak olyan, az eszközre jellemző sajátos tényezők, amelyek nem alkalmazandók a kötelezettség vagy a tőkeinstrumentum valós értéken történő értékelésére. A gazdálkodó egység köteles gondoskodni arról, hogy az eszköz ára ne tükrözze az adott eszköz értékesítését akadályozó korlátozás hatását. Azok közé a tényezők közé, amelyek azt jelezhetik, hogy az eszköz jegyzett árát módosítani kell, többek között az alábbiak tartoznak:

- (a) Az eszköz jegyzett ára egy hasonló (de nem azonos), egy másik fél által eszközként tulajdonolt kötelezettségre vagy tőkeinstrumentumra vonatkozik. Például a kötelezettség vagy tőkeinstrumentum olyan sajátos jellemzővel rendelkezhet (például a kibocsátó hitelminősége), amely eltér az eszközként tulajdonolt hasonló kötelezettség vagy tőkeinstrumentum valós értékében tükröződő jellemzőtől.
- (b) Az eszköz elszámolási egysége nem egyezik meg a kötelezettség vagy a tőkeinstrumentum elszámolási egységével. A kötelezettségek estében például néhány esetben az eszköz ára egy olyan csomag összevont árát tükrözi, amely magában foglalja mind a kibocsátónak járó összegeket, mind a harmadik személy által megvalósított hitelképesség-növelést. Ha a kötelezettség elszámolási egysége nem az összevont csomagra vonatkozik, a cél az, hogy a kibocsátó kötelezettségének, nem pedig az összevont csomagnak a valós értékét határozzák meg. Így ilyen esetekben a gazdálkodó egység úgy módosítaná az eszköz tekintetében megfigyelt árat, hogy kizárja a harmadik fél által megvalósított hitelképesség-növelést.

Olyan kötelezettségek és tőkeinstrumentumok, amelyek nem eszközként vannak más felek tulajdonában

40. **Ha egy azonos vagy hasonló kötelezettség, illetve a gazdálkodó egység saját tőkeinstrumentumának átruházására vonatkozó jegyzett ár nem áll rendelkezésre, és az azonos tétel nem eszközként van egy másik fél tulajdonában, a gazdálkodó egység egy értékelési technika alkalmazásával köteles a kötelezettség vagy tőkeinstrumentum valós értékét annak a piaci szereplőnek a szemszögéből megállapítani, aki a kötelezettséggel tartozik vagy aki a tőkére vonatkozó igényt kibocsátotta.**

41. Például egy jelenértékmódszer alkalmazásakor a gazdálkodó egység figyelembe veheti az alábbiak valamelyikét:
- azokat a jövőbeni pénzkidadásokat, amelyekre egy piaci szereplő a kötelelem teljesítése során számít, ideértve azt az ellenértéket is, amelyet a piaci szereplő a kötelelem vállalásáért kérne (lásd a B31–B33. bekezdést).
 - azt az összeget, amelyet egy piaci szereplő egy azonos kötelezettségre vagy tőkeinstrumentumra vonatkozó ügyletkötésért vagy egy azonos kötelezettség vagy tőkeinstrumentum kibocsátásáért kapna, azon feltételezések felhasználásával, amelyeket a piaci szereplők használnának az azonos (például ugyanolyan hiteljellemzőkkel rendelkező) tétel árazásakor az elsődleges (vagy legkedvezőbb) piacon egy kötelezettség vagy tőkeinstrumentum azonos szerződési feltételek mellett történő kibocsátásáért.

Nemteljesítési kockázat

42. Egy kötelezettség valós értéke tükrözi a **nemteljesítési kockázat hatását. A nemteljesítési kockázat magában foglalja a gazdálkodó egység saját hitelkockázatát (az IFRS 7 Pénzügyi instrumentumok: közzétételek standardban meghatározottak szerint), azonban nem korlátozódhat erre. A nemteljesítési kockázatot a kötelezettség átruházása előtt és után azonosnak feltételezik.**
43. Egy kötelezettség valós értékének értékelésekor a gazdálkodó egység köteles figyelembe venni hitelkockázatának (hitelképességi besorolásának) hatását, valamint minden más olyan tényezőt, amely befolyásolhatja annak valószínűségét, hogy a kötelemet teljesítik, illetve nem teljesítik. Az említett hatás a kötelezettségtől függően eltérő lehet, például a tekintetben, hogy:
- a kötelezettség készpénz átadására irányuló kötelelem (pénzügyi kötelezettség) vagy áruk, illetve szolgáltatások átadására, illetve teljesítésére irányuló kötelelem (nem pénzügyi kötelezettség).
 - melyek a kötelezettséghez kapcsolódó esetleges hitelképesség-növelés feltételei.
44. Egy kötelezettség valós értéke annak elszámolási egysége alapján tükrözi a nemteljesítési kockázat hatását. Azon kötelezettség kibocsátója, amely harmadik fél által megvalósított elválaszthatatlan hitelképesség-növeléssel került kibocsátásra, amely hitelképesség-növelést a kötelezettségtől elkülönítve számolnak el, nem foglalhatja bele a hitelképesség-növelés (például egy tartozás tekintetében harmadik személy által vállalt kezesség) hatását a kötelezettség valós értéken történő értékelésébe. Ha a hitelképesség-növelést a kötelezettségtől elkülönítve számolják el, a kötelezettség valós értékének meghatározásakor a kibocsátó saját hitelképességi besorolását venné figyelembe, nem a harmadik személy kezését.

A kötelezettségnek vagy a gazdálkodó egység saját tőkeinstrumentumának az átruházását akadályozó korlátozás

45. Amikor meghatározza egy kötelezettség vagy saját tőkeinstrumentumának valós értékét, a gazdálkodó egység nem szerepeltethet olyan külön inputot, és nem szerepeltetheti más *inputok* olyan módosítását, amely a tétel átruházását akadályozó korlátozás létezésével kapcsolatos. A kötelezettségnek vagy a gazdálkodó egység saját tőkeinstrumentumának az átruházását akadályozó korlátozás hatása hallgatólagosan vagy kifejezetten szerepel a valós értéken történő értékelés többi inputjában.
46. Például az ügylet időpontjában mind a hitelező, mind a kötelezett elfogadta a kötelezettség ügyleti árát annak ismeretében, hogy a kötelelem olyan korlátozást tartalmaz, amely megakadályozza annak átruházását. Ennek eredményeként, hogy a korlátozás szerepel az ügyleti árban, nincs szükség külön inputra vagy egy meglévő input módosítására az ügylet időpontjában az átruházási korlátozás hatásának tükrözése érdekében. Hasonlóképpen, nincs szükség külön inputra vagy egy meglévő input módosítására a későbbi értékelési időpontokban sem az átruházási korlátozás hatásának tükrözése érdekében.

Látra szóló pénzügyi kötelezettség

47. A látra szóló pénzügyi kötelezettség (pl. látra szóló betét) valós értéke nem kevesebb, mint a látra szólóan megfizetendő összeg, azon első időponttól diszkontálva, amelytől az összeg megfizetése követelhető.

A piaci kockázatokban vagy a másik fél hitelkockázatában ellensúlyozó pozícióval rendelkező pénzügyi eszközökre és pénzügyi kötelezettségekre való alkalmazás

48. Az a gazdálkodó egység, amely pénzügyi eszközök és pénzügyi kötelezettségek egy csoportjának tulajdonosa, ki van téve (az IFRS 7 standardban meghatározott) piaci kockázatoknak, valamint minden egyes másik fél hitelkockázatának (az IFRS 7 standardban meghatározottak szerint). Ha a gazdálkodó egység a pénzügyi eszközök és a pénzügyi kötelezettségek említett csoportját a piaci kockázatoknak vagy a hitelkockázatoknak való nettó kitétsége alapján kezeli, a gazdálkodó egység számára megengedett a jelen IFRS-re vonatkozó kivétel alkalmazása a valós érték meghatározása tekintetében. Ez a kivétel megengedi a gazdálkodó egységnek, hogy a pénzügyi eszközök és a pénzügyi kötelezettségek csoportjának valós értékét annak az árnak az alapján határozza meg, amelyet egy nettó hosszú pozíció (vagyis egy eszköz) adott kockázati kitétséggért történő eladásáért vagy egy nettó rövid pozíció (azaz egy kötelezettség) adott kockázati kitétséggért történő átruházásáért kapna egy piaci szereplők közötti szabályos ügyletben az értékelés időpontjában a fennálló piaci feltételek mellett. Ennek megfelelően a gazdálkodó egység a pénzügyi eszközök és a pénzügyi kötelezettségek csoportjának valós értékét azzal összhangban köteles értékelni, ahogy a piaci szereplők áraznak a nettó kockázati kitétséget az értékelés időpontjában.

49. A gazdálkodó egység számára csak akkor megengedett a 48. bekezdésben szereplő kivétel alkalmazása, ha a gazdálkodó egység megfelel az alábbiak mindegyikének:
- (a) egy adott piaci kockázatnak (vagy kockázatoknak) vagy egy konkrét másik fél hitelkockázatának való nettó kitettsége alapján kezeli a pénzügyi eszközök és a pénzügyi kötelezettségek csoportját a gazdálkodó egység dokumentált kockázatkezelési vagy befektetési stratégiájával összhangban;
 - (b) az említettek alapján információt nyújt a pénzügyi eszközök és a pénzügyi kötelezettségek csoportjáról a gazdálkodó egységnek az IAS 24 *Kapcsolt felekre vonatkozó közzétételek* standardban meghatározottak szerinti kulcspozíciókban lévő vezetői részére; és
 - (c) kötelezően elő van írva számára, hogy a pénzügyi eszközök és a pénzügyi kötelezettségek említett csoportját a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban minden egyes beszámolási időszak végén valós értéken értékelje, illetve ezt választotta.
50. A 48. bekezdésben szereplő kivétel nem vonatkozik a pénzügyi kimutatások prezentálására. Bizonyos esetekben a pénzügyi instrumentumok pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban történő prezentálásának alapja eltér a pénzügyi instrumentumok értékelési alapjától, például ha egy IFRS nem írja elő vagy nem engedi meg a pénzügyi instrumentumok nettó alapon történő prezentálását. Ilyen esetekben előfordulhat, hogy a gazdálkodó egységnek a portfóliószintű módosításokat (lásd az 53–56. bekezdést) fel kell osztania a pénzügyi eszközök és pénzügyi kötelezettségek azon csoportját alkotó egyedi eszközök vagy kötelezettségek között, amelyet a gazdálkodó egység nettó kockázati kitettsége alapján kezelnek. A gazdálkodó egység köteles ezeket a felosztásokat ésszerűen és következetesen, a körülményeknek megfelelő módszer használatával elvégezni.
51. A gazdálkodó egység a 48. bekezdésben szereplő kivétel alkalmazása érdekében köteles számviteli politikai döntést hozni az IAS 8 *Számviteli politikák, a számviteli becslések változásai és hibák* standardnak megfelelően. A kivételt alkalmazó gazdálkodó egység köteles ezt a számviteli politikát – ideértve a vételi és ajánlati módosítások elosztására vonatkozó politikáját is, ha van (lásd az 53–55. bekezdést) – egy adott portfólió esetében időszakra időszakra következetesen alkalmazni.
52. A 48. bekezdésben szereplő kivétel csak az IAS 39 *Pénzügyi instrumentumok: megjelenítés és értékelés* standard vagy az IFRS 9 *Pénzügyi instrumentumok* standard hatálya alá tartozó pénzügyi eszközökre és pénzügyi kötelezettségekre vonatkozik.

Piaci kockázatoknak való kitettség

53. Ha a 48. bekezdésben szereplő kivételt a gazdálkodó egység arra használja, hogy meghatározza egy adott piaci kockázatnak (vagy kockázatoknak) való nettó kitettsége alapján kezelt pénzügyi eszközök és pénzügyi kötelezettségek egy csoportjának valós értékét, a gazdálkodó egység köteles a vételi és ajánlati ár közötti különbséget belüli azon árat alkalmazni, amely a leginkább képviseli a valós értéket a gazdálkodó egységnek az említett piaci kockázatoknak való kitettségére vonatkozó körülmények közepette (lásd a 70. és a 71. bekezdést).
54. A 48. bekezdésben szereplő kivétel alkalmazásakor a gazdálkodó egység köteles gondoskodni arról, hogy az a piaci kockázat (vagy kockázatok), amelynek a gazdálkodó egység a pénzügyi eszközök és pénzügyi kötelezettségek szóban forgó csoportján belül ki van téve, lényegében ugyanaz legyen. Például egy gazdálkodó egység nem vonna össze egy pénzügyi eszközzel kapcsolatos kamatláb-kockázatot egy pénzügyi kötelezettséggel kapcsolatos árupiaci árfolyamkockázattal, mivel ha így tenné, azzal nem csökkentené a gazdálkodó egység kamatláb-kockázatnak vagy árupiaci árfolyamkockázatnak való kitettségét. A 48. bekezdésben szereplő kivétel alkalmazásakor minden abból származó báziskockázatot, hogy a piaci kockázat paraméterei nem azonosak, figyelembe kell venni a csoporton belüli pénzügyi eszközök és pénzügyi kötelezettségek valós értéken történő értékelésekor.
55. Hasonlóképpen, a gazdálkodó egység pénzügyi eszközökből és pénzügyi kötelezettségekből eredő, egy adott piaci kockázatnak (vagy kockázatoknak) való kitettsége tartamának lényegében azonosnak kell lennie. Például az a gazdálkodó egység, amely egy 12 hónapos futures szerződést használ a 12 havi kamatláb-kockázatnak való kitettséggel szemben egy ötéves pénzügyi instrumentum tekintetében, egy olyan csoporton belül, amely kizárólag az említett pénzügyi eszközökből és pénzügyi kötelezettségekből áll, a 12 havi kamatláb-kockázatnak való kitettség valós értékét nettó alapon értékeli, a fennmaradó (vagyis 2-5 évre szóló) kamatláb-kockázatnak való kitettséget pedig bruttó alapon.

Egy konkrét fél hitelkockázatának való kitettség

56. Amikor a 48. bekezdésben szereplő kivételt egy másik féllel kötött ügyletben szereplő pénzügyi eszközök és pénzügyi kötelezettségek egy csoportjának valós értéke meghatározására használja, a gazdálkodó egység köteles a valós értéken történő értékelésbe belefoglalni a gazdálkodó egység nettó kitettségét a másik fél hitelkockázatának, illetve a másik fél nettó kitettségét a gazdálkodó egység hitelkockázatának, ha a piaci szereplők figyelembe vennének minden olyan meglévő megállapodást, amely nemteljesítés esetén csökkenti a hitelkockázati kitettséget (például a másik féllel kötött nettósítási keretszerződés vagy egy olyan megállapodás, amely előírja a biztosítékadást a feleknek a másik fél hitelkockázatának való nettó kitettsége alapján). A valós értéken történő értékelésnek tükröznie kell a piaci szereplők azzal kapcsolatos várakozásait, hogy mennyire valószínű, hogy nemteljesítés esetén egy ilyen megállapodás jogi úton kikényszeríthető.

Valós érték a kezdeti megjelenítéskor

57. Ha egy eszközt megszereznek vagy egy kötelezettséget átvállalnak a szóban forgó eszközre vagy kötelezettségre vonatkozó csereügyletben, az ügyleti ár az eszköz megszerzéséért fizetett, illetve a kötelezettség átvállalásáért kapott ár (belépési ár). Ezzel szemben az eszköz vagy a kötelezettség valós értéke az az ár, amelyet az eszköz eladásáért kapnának, vagy a kötelezettség átruházásáért fizetnének (kilépési ár). A gazdálkodó egységek nem feltétlenül azon az áron értékesítik az eszközöket, amelyért azokat megszerezték. Hasonlóképpen, a gazdálkodó egységek nem feltétlenül azon az áron ruházzák át a kötelezettségeket, amelyet azok átvállalásáért kaptak.
58. Az ügyleti ár számos esetben megegyezik a valós értékkel (például ez lehet a helyzet, amikor az ügylet időpontjában végbemegy egy eszközvásárlási ügylet azon a piacon, amelyen az eszközt értékesítenék).
59. Annak meghatározásakor, hogy a kezdeti megjelenítéskori valós érték megegyezik-e az ügyleti árral, a gazdálkodó egység köteles figyelembe venni az ügyletre és az eszközre vagy kötelezettségre vonatkozó sajátos tényezőket. A B4. bekezdés olyan helyzeteket ír le, amelyekben előfordulhat, hogy az ügyleti ár nem az eszköz vagy a kötelezettség kezdeti megjelenítéskori valós értékét képviseli.
60. Ha egy másik IFRS előírja vagy megengedi, hogy a gazdálkodó egység egy eszközt vagy kötelezettséget kezdetben valós értéken értékeljen, és az ügyleti ár eltér a valós értéktől, a gazdálkodó egység köteles az ebből származó nyereséget vagy veszteséget megjeleníteni az eredményben, kivéve, ha az adott IFRS másként rendelkezik.

Értékelési technikák

- 61. A gazdálkodó egység olyan értékelési technikákat köteles használni, amelyek az adott körülmények közepette megfelelőek, és amelyek tekintetében elegendő adat áll rendelkezésre a valós érték meghatározásához, a vonatkozó megfigyelhető inputok használatának maximalizálásával és a nem megfigyelhető inputok használatának minimalizálásával.**
62. Az értékelési módszer alkalmazásának célja az, hogy megbecsüljék azt az árat, amelyen az eszköz értékesítésére vagy a kötelezettség átruházására irányuló szabályos ügylet végbemenne a piaci szereplők között az értékelés időpontjában a fennálló piaci feltételek mellett. Három széles körben használt értékelési módszer létezik: a piaci megközelítés, a bekerülésiérték-megközelítés és a jövedelem-szemponitú megközelítés. E megközelítések főbb jellemzői a B5–B11. bekezdésben kerültek összefoglalásra. A gazdálkodó egység az értékelési módszereket egy vagy több említett megközelítésnek megfelelően köteles használni a valós érték meghatározása érdekében.
63. Néhány esetben egyetlen értékelési módszer lesz a megfelelő (például amikor egy eszközt vagy kötelezettséget az azonos eszközökre vagy kötelezettségekre vonatkozó aktív piac jegyzett árainak használatával értékelnek). Más esetekben összetett értékelési módszerek alkalmazása lehet a helyénvaló (például ez lehet a helyzet egy pénztermelő egység értékelésekor). Ha összetett értékelési módszereket használnak a valós érték meghatározásához, az eredményeket (vagyis a valós értékre utaló megfelelő jelzéseket) az említett eredmények által jelzett értéktartományok ésszerűségét figyelembe véve kell értékelni. A valós értéken történő értékelés az említett tartományon belüli azon pont, amely az adott körülmények között a leginkább reprezentatív a valós érték tekintetében.
64. Ha az ügyleti ár a valós érték a kezdeti megjelenítéskor, és a későbbi időszakokban olyan értékelési technikát használnak a valós érték meghatározására, amely nem megfigyelhető inputokat alkalmaz, az értékelési technikát úgy kell kalibrálni, hogy a kezdeti értékeléskor az értékelési technika eredménye megegyezzen az ügyleti árral. A kalibrálás biztosítja, hogy az értékelési technika tükrözze a fennálló piaci feltételeket, és segíti a gazdálkodó egységet annak meghatározásában, hogy szükség van-e az értékelési technika módosítására (például lehetnek az eszköznek vagy a kötelezettségnek olyan jellemzői, amelyeket az értékelési technika nem képes megragadni). A kezdeti megjelenítést követően, a valós érték olyan értékelési technikával vagy technikákkal történő értékelésekor, amelyek nem megfigyelhető inputokat használnak, a gazdálkodó egység köteles gondoskodni arról, hogy az említett értékelési módszerek tükrözzék a megfigyelhető piaci adatokat (például a hasonló eszközök vagy kötelezettségek árát) az értékelés időpontjában.
65. A valós érték meghatározására használt értékelési módszereket következetesen kell alkalmazni. Azonban az értékelési technikában vagy annak alkalmazásában eszközölt változtatás (például a súlyozásban bekövetkezett változás, amikor több értékelési módszert használnak vagy egy értékelési technika tekintetében alkalmazott változás) helyénvaló, ha a változás olyan értékelést eredményez, amely az adott körülmények között ugyanannyira vagy még jobban kifejezi a valós értéket. Ez lehet a helyzet például, ha az alábbi események valamelyike bekövetkezik:

- (a) új piacok jönnek létre;
- (b) új információk válnak elérhetővé;
- (c) a korábban felhasznált információ már nem hozzáférhető;

(d) fejlődnek az értékelési technikák; vagy

(e) megváltoznak a piaci feltételek.

66. Az értékelési technikában vagy annak alkalmazásában bekövetkezett változásokból eredő módosításokat az IAS 8 standardnak megfelelően a számviteli becslésekben bekövetkezett változásokként kell elszámolni. Azonban az IAS 8 standardban a számviteli becslések változásai tekintetében szereplő közzétételek nem szükségesek az értékelési technikában vagy annak alkalmazásában bekövetkezett változásokból eredő módosítások esetében.

Az értékelési technikák inputjai

Általános elvek

67. **A valós érték meghatározására használt értékelési módszereknek maximalizálniuk kell a vonatkozó megfigyelhető inputok használatát, és minimalizálniuk kell a megfigyelhetetlen inputok használatát.**
68. Például a következő piacokon lehetnek megfigyelhetők az inputok egyes eszközök és kötelezettségek (pl. pénzügyi instrumentumok) esetében: tőzsdepiacok, kereskedői piacok, közvetítői piacok és megbízási piacok (lásd a B34. bekezdést).
69. A gazdálkodó egység köteles olyan inputokat kiválasztani, amelyek megfelelnek az eszköz vagy a kötelezettség azon jellemzőinek, amelyeket a piaci szereplők az eszközre vagy a kötelezettségre vonatkozó ügylet esetében figyelembe vennének (lásd a 11. és a 12. bekezdést). Néhány esetben ezek a jellemzők módosítás, például felár vagy diszkont (például egy ellenőrzési felár vagy egy nem ellenőrző részesedés diszkontja) alkalmazását eredményezik. Azonban a valós értéken történő értékelés nem tartalmazhat olyan felárat vagy diszkontot, amely összeegyeztethetetlen azzal az elszámolási egységgel, amely abban az IFRS-ben szerepel, amely előírja vagy megengedi a valós értéken történő értékelést (lásd a 13. és a 14. bekezdést). Azok a felárak vagy diszkontok, amelyek a méretet a gazdálkodó egység tulajdonának jellemzőjeként jelenítik meg (konkrétan olyan gátló tényezőként, amely módosítja valamely eszköz vagy kötelezettség jegyzett árát, mivel a piacon a napi ügyletkötések száma nem elég a gazdálkodó egység által tulajdonolt mennyiség felvételére, ahogy az a 80. bekezdésben leírásra került), és nem az eszköz vagy a kötelezettség (például egy ellenőrzési felár egy ellenőrző részesedés valós értékének meghatározásakor) jellemzőjeként, nem megengedhetők a valós értéken történő értékelésben. Mindenesetre ha létezik jegyzett ár (vagyis 1. szintű input) valamely aktív piacon egy eszköz vagy egy kötelezettség tekintetében, a gazdálkodó egység köteles ezt az árát módosítás nélkül alkalmazni a valós érték meghatározásakor, kivéve a 79. bekezdésben meghatározott eseteket.

Vételi és ajánlati árakon alapuló inputok

70. Ha egy valós értéken értékelt eszköz vagy kötelezettség vételi árral és ajánlati árral is rendelkezik (például egy kereskedői piacról származó inputtal), a vételi és ajánlati ár közötti különbséget belüli azon árát kell használni a valós érték meghatározására, amely az adott körülmények között a legjobban tükrözi a valós értéket, függetlenül attól, hogy a valós érték hierarchiában hová kategorizálták az inputot (vagyis az 1., a 2. vagy a 3. szintbe; lásd a 72–90. bekezdést). Az eszközpozíciók esetében a vételi árak, a kötelezettségpozíciók esetében pedig az ajánlati árak használata megengedett, de nem kötelező.
71. A jelen IFRS nem zárja ki a piaci középárazást vagy egyéb olyan árazási egyezményeket, amelyeket a piaci szereplők a vételi és ajánlati ár közötti különbséget belüli valós értéken történő értékelés gyakorlati megoldásaként használnak.

A valósérték-hierarchia

72. A valós értéken történő értékelés és a kapcsolódó közzétételek következetességének és összehasonlíthatóságának növelése érdekében a jelen IFRS megállapít egy valósérték-hierarchiát, amely három szintbe (lásd a 76–90. bekezdést) kategorizálja a valós érték meghatározására használt értékelési módszerek inputjait. A valósérték-hierarchia a legnagyobb jelentőséget az azonos eszközök vagy kötelezettségek aktív piacain meglévő jegyzett (nem módosított) áraknak (1. szintű inputok) tulajdonítja, a legkisebbet pedig a nem megfigyelhető inputoknak (3. szintű inputok).
73. Néhány esetben az eszköz vagy kötelezettség valós értékének megállapítására használt inputokat a valósérték-hierarchián belül különböző szintekre lehet besorolni. Ezekben az esetekben a valós értéken történő értékelés a valósérték-hierarchiának teljes egészében abba a szintjébe kerül besorolásra, amelyben a teljes értékelés szempontjából jelentős legalacsonyabb szintű input szerepel. Annak felméréséhez, hogy egy konkrét input mennyire jelentős a teljes értékelés szempontjából, mérlegelés szükséges, amely során figyelembe kell venni az eszközre vagy a kötelezettségre vonatkozó tényezőket. A valós értéken alapuló értékelések elérése érdekében tett módosítások, például az értékesítés költségei a valós érték értékesítési költségekkel csökkentett meghatározásakor, nem vehetők figyelembe a valósérték-hierarchián belüli azon szint meghatározásakor, amelybe a valós értéken történő értékelést besorolták.
74. A vonatkozó inputok elérhetősége és azok relatív szubjektivitása hatással lehet a megfelelő értékelési módszerek kiválasztására (lásd a 61. bekezdést). A valósérték-hierarchia azonban az értékelési módszerek inputjait rangsorolja, nem a valós érték meghatározására használt értékelési módszereket. Például egy jelenérték-technikával kialakított valós értéken történő értékelés a 2. vagy a 3. szintbe is besorolható, azoktól az inputoktól függően, amelyek a teljes értékelés szempontjából jelentősek, valamint a valósérték-hierarchia azon szintjétől függően, amelybe az említett inputok besorolásra kerültek.

75. Ha egy megfigyelhető input egy nem megfigyelhető input használatával történő módosítást kíván meg, és ez a módosítás lényegesen magasabb vagy alacsonyabb valós értéken történő értékelést eredményez, az ennek következtében létrejövő értékelés a valóérték-hierarchián belül a 3. szintbe kerülne besorolásra. Például ha a piaci szereplő figyelembe venné az eszköz értékesítésére vonatkozó korlátozás hatását az eszköz árának megbecslésekor, a gazdálkodó egység módosítaná a jegyzett árat az említett korlátozás hatásának kifejezése érdekében. Ha a szóban forgó ár egy 2. szintű input, a módosítás pedig egy olyan nem megfigyelhető input, amely a teljes értékelés szempontjából jelentős, az értékelés a valóérték-hierarchián belül a 3. szintbe kerülne besorolásra.

1. szintű inputok

76. Az 1. szintű inputok olyan jegyzett (nem módosított) árak azonos eszközök vagy kötelezettségek aktív piacain, amelyekhez a gazdálkodó egység az értékelés időpontjában hozzáférhet.
77. A valamely aktív piacon jegyzett ár nyújtja a legmegbízhatóbb bizonyítékot a valós értékre, és ha rendelkezésre áll, módosítás nélkül kell alkalmazni a valós érték meghatározására, kivéve a 79. bekezdésben meghatározott eseteket.
78. Számos olyan pénzügyi eszköz és pénzügyi kötelezettség esetében rendelkezésre áll egy 1. szintű input, amely eszközök vagy kötelezettségek közül néhány több aktív piacon is elcserélhető (például különböző tőzsdéken). Ezért az 1. szinten a hangsúly az alábbiak meghatározásán van:
- (a) az eszköz vagy kötelezettség elsődleges piaca vagy elsődleges piac hiányában az eszköz vagy a kötelezettség számára legkedvezőbb piac; és
 - (b) hogy a gazdálkodó egység ügyletet köthet-e az eszközre vagy a kötelezettségre vonatkozóan az adott piacon az értékelés időpontjában szereplő áron.
79. A gazdálkodó egység kizárólag az alábbi körülmények esetén módosíthatja az 1. szintű inputot:
- (a) ha a gazdálkodó egység nagy számú olyan hasonló (de nem azonos) eszközzel vagy kötelezettséggel rendelkezik, amelyeket valós értéken értékelnek, és valamely aktív piac jegyzett ára rendelkezésre áll, viszont ahhoz nem lehet könnyen külön-külön hozzáférni minden egyes szóban forgó eszköz vagy kötelezettség tekintetében (vagyis a gazdálkodó egység tulajdonában lévő hasonló eszközök vagy kötelezettségek nagy számát tekintve az értékelés időpontjában nehéz lenne árazási információt szerezni minden egyes egyedi eszköz vagy kötelezettség tekintetében). Ebben az esetben a gazdálkodó egység gyakorlati megoldásként a valós értéket olyan alternatív árazási módszer használatával is értékelheti, amely nem kizárólag jegyzett árakra támaszkodik (például mátrixárazás). Azonban az alternatív árazási módszer használata a valóérték-hierarchián belül alacsonyabb szintre besorolt valós értéken történő értékelést eredményez.
 - (b) ha egy aktív piac jegyzett ára nem tükrözi a valós értéket az értékelés időpontjában. Ez lehet a helyzet például, ha jelentős események (például ügyletek egy megbízói piacon, kereskedések egy közvetítői piacon vagy bejelentések mennek végbe egy piac lezárását követően, viszont az értékelés időpontját megelőzően. A gazdálkodó egység köteles megállapítani és következetesen alkalmazni egy politikát azon események azonosítására, amelyek hatással lehetnek a valós értéken történő értékelésekre. Azonban ha a jegyzett árat új információk alapján módosítják, a módosítás a valóérték-hierarchián belül alacsonyabb szintre besorolt valós értéken történő értékelést eredményez.
 - (c) amikor egy kötelezettség vagy a gazdálkodó egység egy saját tőkeinstrumentumának valós értékét egy aktív piacon eszközként forgalomban lévő azonos tételek jegyzett árát felhasználva határozzák meg, és a szóban forgó árat a tételre vagy az eszközre sajátosan jellemző tényezők miatt módosítani kell (lásd a 39. bekezdést). Ha az eszköz jegyzett árát nem kell módosítani, az a valóérték-hierarchián belül az 1. szintre besorolt valós értéken történő értékelést eredményez. Azonban az eszköz jegyzett árának bármilyen módosítása a valóérték-hierarchián belül alacsonyabb szintre besorolt valós értéken történő értékelést eredményez.
80. Ha a gazdálkodó egység egyetlen eszközben vagy kötelezettségben rendelkezik pozícióval (ideértve a sok azonos eszközt vagy kötelezettséget magában foglaló pozíciót, mint például a pénzügyi instrumentumok tulajdonlását), és az eszköz vagy kötelezettség egy aktív piacon forgalomban van, az eszköz vagy a kötelezettség valós értékét az 1. szinten belül kell értékelni, az egyedi eszköz vagy kötelezettség jegyzett árának és a gazdálkodó egység tulajdonában lévő mennyiségnek a szorzataként. Akkor is ez a helyzet, ha a piacon a napi ügyletkötések szokásos száma nem elegendő a gazdálkodó egység tulajdonában lévő mennyiség felvételére, és a pozíció egyetlen ügyletben történő értékesítésére tett megrendelések hatással lehetnek a jegyzett árra.

2. szintű inputok

81. A 2. szintben szereplő inputok a jegyzett árakon kívüli, az eszköz vagy kötelezettség vonatkozásában akár közvetlenül, akár közvetve megfigyelhető inputok.

82. Ha az eszközzel vagy a kötelezettséggel kapcsolatban létezik egy meghatározott (szerződéses) időtartam, az eszközre vagy a kötelezettségre vonatkozó teljes tartam tekintetében megfigyelhetőnek kell lennie egy 2. szintű inputnak. A 2. szintű inputok közé az alábbiak tartoznak:
- (a) a hasonló eszközök vagy kötelezettségek aktív piacokon jegyzett árai.
 - (b) azonos vagy hasonló eszközök vagy kötelezettségek nem aktív piacokon jegyzett árai.
 - (c) a jegyzett árakon kívül az eszköz vagy kötelezettség tekintetében egyéb megfigyelhető inputok, például:
 - (i) az általánosan jegyzett időközökre megfigyelhető kamatlábak és hozamgörbék;
 - (ii) vélelmezett volatilitások; és
 - (iii) hitelképességi kamatkülönbségek (credit spread-ek)
 - (d) a piac által alátámasztott inputok.
83. A 2. szintű inputok módosításai az eszközre vagy kötelezettségre jellemző tényezőktől függően változóak. Ezek közé a tényezők közé tartoznak a következők:
- (a) az eszköz állapota vagy helye;
 - (b) annak mértéke, hogy az inputok mennyire kapcsolódnak az eszközzel vagy kötelezettséggel összehasonlítható tételekhez (ideértve a 39. bekezdésben leírt tényezőket is); és
 - (c) annak a piacnak a volumene vagy aktivitási szintje, amelyen az inputokat megfigyelik.
84. Egy olyan 2. szintű input módosítása, amely a teljes értékelés szempontjából jelentős, azt eredményezheti, hogy a valós értéken történő értékelés a valósérték-hierarchián belül a 3. szintbe kerül besorolásra, ha a módosítás jelentős nem megfigyelhető inputokat használ.
85. A B35. bekezdés leírja a 2. szintű inputok használatát egyes konkrét eszközök és kötelezettségek esetében.

3. szintű inputok

86. A 3. szintű inputok az eszköz vagy a kötelezettség nem megfigyelhető inputjai.
87. Amennyiben nem állnak rendelkezésre releváns megfigyelhető inputok, nem megfigyelhető inputokat kell használni a valós érték meghatározására, ezáltal figyelembe vehetők olyan helyzetek, amelyekben az értékelés időpontjában kicsi a piaci aktivitás az eszköz vagy a kötelezettség tekintetében, ha egyáltalán van. Azonban a valós értéken történő értékelés célja ugyanaz marad: vagyis egy kilépési ár az értékelés időpontjában azon piaci szereplő szemszögéből, aki az eszköz tulajdonosa vagy a kötelezettség kötelezettje. Ezért a nem megfigyelhető inputoknak tükrözniük kell azokat a feltételezéseket, amelyeket a piaci szereplők használnának az eszköz vagy a kötelezettség árazásakor, ideértve a kockázattal kapcsolatos feltételezéseket is.
88. A kockázattal kapcsolatos feltételezések közé tartozik a valós érték meghatározására használt konkrét értékelési technikában (például egy árazási modellben) rejlő kockázat és az értékelési technikával kapcsolatos inputokban rejlő kockázat. Az az értékelés, amely nem tartalmaz kockázat miatti módosítást, nem tükrözné a valós értéken történő értékelést, ha a piaci szereplők az eszköz vagy a kötelezettség árazásakor szerepeltetnének egyet. Például szükséges lehet a kockázattal való módosítás, amikor jelentős az értékelési bizonytalanság (például amikor jelentősen csökkent a volumen vagy az aktivitási szint az eszköz vagy a kötelezettség, illetve a hasonló eszközök vagy kötelezettségek szokásos piaci aktivitásához képest, és a gazdálkodó egység megállapította, hogy az ügyleti ár vagy a jegyzett ár nem tükrözi a valós értéket a B37–B47. bekezdésben leírtak szerint).
89. A gazdálkodó egység köteles az adott körülmények között elérhető legjobb információk felhasználásával kialakítani a nem megfigyelhető inputokat, amely információk magukban foglalhatják a gazdálkodó egység saját adatait is. A nem megfigyelhető inputok kialakítása során a gazdálkodó egység kiindulhat a saját adataiból, viszont köteles módosítani ezeket az adatokat, ha az ésszerűen elérhető információ arra utal, hogy más piaci szereplők más adatokat használnának, vagy a gazdálkodó egység rendelkezik egy olyan sajátossággal, ami nem érhető el a többi piaci szereplő számára (például a gazdálkodó egységre jellemző szinergia). A gazdálkodó egység nem köteles kimerítő erőfeszítéseket tenni a piaci szereplők feltételezéseire vonatkozó információ megszerzése érdekében. Azonban a gazdálkodó egység köteles a piaci szereplők feltételezéseire vonatkozó összes ésszerűen elérhető információt figyelembe venni. A fent leírt módon kialakított nem megfigyelhető inputok a piaci szereplők feltételezéseinek tekintendők, és megfelelnek a valós értéken történő értékelés céljának.

90. A B36. bekezdés leírja a 3. szintű inputok használatát egyes konkrét eszközök és kötelezettségek esetében.

KÖZZÉTÉTEL

91. A gazdálkodó egység köteles közzétenni azokat az információkat, amelyek segítséget nyújtanak abban, hogy pénzügyi kimutatásainak felhasználói értékelhessék az alábbiakat:

- (a) **azon eszközök és kötelezettségek esetében, amelyeket a kezdeti megjelenítést követően ismétlődő vagy egyszeri alapon valós értéken értékelnek a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban, az értékelési módszereket és az értékelések kialakítása során használt inputokat.**
- (b) **a jelentős nem megfigyelhető inputokat (3. szint) alkalmazó, ismétlődő valós értéken történő értékelések esetében az értékeléseknek a nyereségre vagy a veszteségre, illetve az adott időszak egyéb átfogó jövedelmére gyakorolt hatását.**

92. A 91. bekezdésben meghatározott célok megvalósítása érdekében a gazdálkodó egység köteles mérlegelni a következőket:

- (a) hogy milyen szintű részletességre van szükség a közzétételi követelmények teljesítéséhez;
- (b) hogy mekkora hangsúlyt kell fektetni az egyes követelményekre;
- (c) milyen mértékű legyen az összevonás vagy a bontás; valamint
- (d) hogy a pénzügyi kimutatások felhasználóinak szükségük van-e további információra a közzétett kvantitatív információ értékeléséhez.

Ha a jelen IFRS-nek és egyéb IFRS-eknek megfelelően szolgáltatott közzétételek nem elegendők a 91. bekezdésben szereplő célok eléréséhez, a gazdálkodó egység köteles további, a szóban forgó célok eléréséhez szükséges információkat közzétenni.

93. A 91. bekezdésben szereplő célok elérése érdekében a gazdálkodó egység köteles legalább a következő információkat közzétenni a kezdeti megjelenítés után a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban valós értéken értékelt (ideértve a jelen IFRS hatálya alá tartozó, valós értéken alapuló értékeléseket is) eszközök és kötelezettségek minden egyes csoportja tekintetében (az eszközök és a kötelezettségek megfelelő csoportjainak megállapítására vonatkozó információért lásd a 94. bekezdést):

- (a) az ismétlődő és az egyszeri valós értéken történő értékelések esetében, a valós értéken történő értékelést a beszámolási időszak végén, az egyszeri valós értéken történő értékelések esetében pedig az értékelés okait. Az eszközök és kötelezettségek ismétlődő valós értéken történő értékelései azok az értékelések, amelyeket más IFRS-ek előírnak vagy engedélyeznek a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban minden egyes beszámolási időszak végén. Az eszközök és kötelezettségek nem ismétlődő valós értéken történő értékelései azok az értékelések, amelyeket más IFRS-ek a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban konkrét körülmények között előírnak vagy engedélyeznek (például amikor a gazdálkodó egység egy értékesítésre tartott eszközt értékesítési költségekkel csökkentett valós értéken értékelt az IFRS 5 *Értékesítésre tartott befektetett eszközök és megszünt tevékenységek* standardnak megfelelően, mivel az eszköz értékesítési költségekkel csökkentett valós értéke alacsonyabb annak könyv szerinti értékénél).
- (b) az ismétlődő és az egyszeri valós értéken történő értékelések esetében a valósérték-hierarchia azon szintjét, amelybe a valós értéken történő értékeléseket teljes egészében besorolták (1., 2. vagy 3. szint).
- (c) a beszámolási időszak végén tulajdonolt azon eszközök és kötelezettségek esetében, amelyeket ismétlődő alapon valós értéken értékelnek, a valósérték-hierarchia 1. szintje és a 2. szintje közötti átvitelek összegeit, ezen átvitelek okait, és a gazdálkodó egység annak megállapítására irányuló politikáját, hogy a szintek közötti átvitelek mikor kell megtörténnék tekinteni (lásd a 95. bekezdést). Az egyes szintekre történő átviteleket az egyes szintekről történő átvitelektől elkülönítve kell közzétenni és tárgyalni.
- (d) a valósérték-hierarchia 2. és 3. szintjébe besorolt ismétlődő és egyszeri valós értéken történő értékelések esetében az értékelési technikák és a valós értéken történő értékelés során használt inputok leírását. Ha az értékelési technikában változás következett be (például egy piaci megközelítésről egy jövedelem-szemponitú megközelítésre váltottak, vagy egy további értékelési technikát alkalmaznak), a gazdálkodó egység köteles ezt a változást és annak indokait (indokait) közzétenni. A valósérték-hierarchia 3. szintjébe besorolt valós értéken történő értékelések esetében a gazdálkodó egység köteles kvantitatív információt szolgáltatni a valós értéken történő értékelés során használt jelentős nem megfigyelhető inputokról. A gazdálkodó egységnek nem kell kvantitatív információt létrehoznia e közzétételi követelmény teljesítése érdekében, ha a gazdálkodó egység nem alakít ki kvantitatív nem megfigyelhető inputokat a valós érték meghatározásakor (például amikor a gazdálkodó egység korábbi ügyletek árait vagy harmadik személyek árazási információit használja módosítás nélkül). Ugyanakkor a szóban forgó közzététel szolgáltatásakor a gazdálkodó egység nem hagyhatja figyelmen kívül azokat a kvantitatív nem megfigyelhető inputokat, amelyek jelentősek a valós értéken történő értékelés szempontjából, és a gazdálkodó egység számára ésszerűen hozzáférhetőek.

- (e) a valósérték-hierarchia 3. szintjébe besorolt ismétlődő valós értéken történő értékelések esetében a nyitóegyenlegek és a záróegyenlegek közötti egyeztetést, külön közzétéve az adott időszak alatt az alábbiaknak tulajdonítható változásokat:
- (i) az időszakra az eredményben elszámolt összes nyereség vagy veszteség, és az eredménykimutatás azon tételei, amelyekben a nyereségek vagy veszteségek megjelennek.
 - (ii) az időszakra az egyéb átfogó jövedelemben elszámolt összes nyereség vagy veszteség, és az eredménykimutatás azon tételei, amelyekben az egyéb átfogó jövedelem megjelenik.
 - (iii) a vásárlásokat, értékesítéseket, kibocsátásokat és teljesítéseket (a változások minden típusának elkülönített közzétételével).
 - (iv) a valósérték-hierarchia 3. szintjére, vagy onnan történő átvitelek összegét, ezen átvitelek okait, és a gazdálkodó egység annak megállapítására irányuló politikáját, hogy a szintek közötti átvitelek mikor kell megtörténnék tekinteni (lásd a 95. bekezdést). A 3. szintre történő átviteleket a 3. szintről történő átvitelektől elkülönítve kell közzétenni és tárgyalni.
- (f) a valósérték-hierarchia 3. szintjére besorolt ismétlődő valós értéken történő értékelések esetében az (e) pont (i) alpontjában említett időszakra az eredményben elszámolt összes nyereséget vagy veszteséget, beleértve azt a nyereséget vagy veszteséget is, amely a beszámolási időszak végén meglévő eszközökkel és kötelezettségekkel kapcsolatos nem realizált nyereségekkel vagy veszteségekkel kapcsolatos változásnak tulajdonítható, valamint az eredménykimutatás azon tételeit, amelyekben a nem realizált nyereségek vagy veszteségek megjelennek.
- (g) a valósérték-hierarchia 3. szintjébe besorolt ismétlődő és egyszeri valós értéken történő értékelések esetében a gazdálkodó egység által használt értékelési folyamatok leírását (ideértve például azt is, hogy hogyan dönt a gazdálkodó egység az értékelési politikái és eljárásai tekintetében, valamint hogyan elemzi a valós értéken történő értékelésekben időszakra időszakra bekövetkezett változásokat).
- (h) a valósérték-hierarchia 3. szintjébe besorolt ismétlődő és nem ismétlődő valós értéken történő értékelések esetében:
- (i) minden ilyen értékelés esetében a valós értéken történő értékelésnek a nem megfigyelhető inputok változásaival kapcsolatos érzékenységeinek szöveges leírását, ha az említett inputokban más összegre történő változás jelentősen magasabb vagy alacsonyabb valós értéken történő értékelést eredményezhet. Ha az említett inputok és a valós értéken történő értékelés során használt egyéb nem megfigyelhető inputok között kölcsönhatás van, a gazdálkodó egység köteles e kölcsönhatásokról is szolgáltatni egy leírást, valamint arról, hogy ezek hogyan növelhetik vagy csökkenthetik a valós értéken történő értékelés nem megfigyelhető inputjaiban bekövetkező változások hatását. Ezen közzétételi követelménynek való megfelelés érdekében a nem megfigyelhető inputok változásaival kapcsolatos érzékenység szöveges leírásának legalább a (d) pont teljesítésekor közzétett nem megfigyelhető inputokat tartalmaznia kell.
 - (ii) a pénzügyi eszközök és a pénzügyi kötelezettségek esetében, ha a nem megfigyelhető inputoknak az ésszerűen lehetséges alternatív feltételezések tükrözése érdekében történő megváltoztatása jelentősen megváltoztatná a valós értéket, a gazdálkodó egység köteles ezt a tényt kijelenteni, és köteles közzétenni az említett változások hatását. A gazdálkodó egység köteles közzétenni, hogy hogyan számították ki az ésszerűen lehetséges alternatív feltételezések tükrözése érdekében bekövetkezett változás hatását. Ennek érdekében a jelentőséget a nyereségre vagy a veszteségre és az összes eszközre vagy összes kötelezettségre tekintettel kell megítélni, vagy – ha a valós értékben bekövetkezett változásokat egyéb átfogó jövedelemben jelenítik meg – a teljes saját tőkére tekintettel.
- (i) az ismétlődő és az egyszeri valós értéken történő értékelések esetében, ha egy nem pénzügyi eszköz legértékesebb és legjobb hasznosítása eltér annak aktuális használatától, a gazdálkodó egység köteles ezt a tényt közzétenni, valamint köteles közzétenni azt is, hogy miért használják a nem pénzügyi eszközt annak legértékesebb és legjobb hasznosításától eltérő módon.
94. A gazdálkodó egység köteles a következők alapján meghatározni a megfelelő eszközcsoportokat és kötelezettségcsoportokat:
- (a) az eszköz vagy kötelezettség jellege, jellemzői és kockázata; valamint
 - (b) a valósérték-hierarchia azon szintje, amelybe a valós értéken történő értékelést teljes egészében besorolták.

Előfordulhat, hogy a csoportok számának a valósérték-hierarchia 3. szintjébe besorolt valós értéken történő értékelések esetében nagyobbak kell lennie, mivel ezek az értékelések nagyobb fokú bizonytalansággal és szubjektivitással járnak. Azoknak a megfelelő eszköz- és kötelezettségcsoportoknak a meghatározásához, amelyek tekintetében valós értéken történő értékelésre vonatkozó közzétételeket kell tenni, mérlegelésre van szükség. Az eszközök vagy kötelezettségek csoportja gyakran nagyobb fokú bontást követel meg, mint a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban bemutatott tételek. Azonban a gazdálkodó egység köteles elengedő információt szolgáltatni ahhoz, hogy lehetővé tegye a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban bemutatott tételekkel történő egyeztetést. Ha egy másik IFRS meghatározza valamely eszköz vagy kötelezettség csoportját, a gazdálkodó egység akkor alkalmazhatja ezt a csoportot a jelen IFRS-ben előírt közzétételek teljesítése során, ha a szóban forgó csoport megfelel a jelen bekezdésben szereplő követelményeknek.

95. A gazdálkodó egység köteles közzétenni és következetesen betartani az annak meghatározására vonatkozó politikáját, hogy mikor kell megtörténnie tekinteni a valósérték-hierarchia szintjei közötti átadásokat a 93. bekezdés (c) pontja és (e) pontjának (iv) alpontja szerint. Az átadások megjelenítésének ütemezésére vonatkozó politikának azonosnak kell lennie a szintekbe és a szintekből történő átadások esetében. Az átadások időzítésének meghatározásáról szóló politikákra vonatkozó példák az alábbiak:
- (a) annak az eseménynek vagy a körülményeknek bekövetkezett azon változásnak az időpontja, amely előidézte az átadást.
 - (b) a beszámolási időszak kezdete.
 - (c) a beszámolási időszak vége.
96. Ha a gazdálkodó egység a 48. bekezdésben szereplő kivétel alkalmazása érdekében számviteli politikai döntést hoz, köteles ezt a tényt közzétenni.
97. Minden egyes olyan eszköz- és kötelezettségcsoport esetében, amelyet a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban nem valós értéken értékelnek, amelynek valós értékét azonban közzétették, a gazdálkodó egység köteles közzétenni a 93. bekezdés (b), (d) és (i) pontjában előírt információkat. Azonban a gazdálkodó egységnek nem kell teljesítenie a valósérték-hierarchia 3. szintjébe besorolt valós értéken történő értékelések során használt jelentős nem megfigyelhető inputokra vonatkozó, a 93. bekezdés (d) pontjában előírt kvantitatív közzétételeket. Az ilyen eszközök és kötelezettségek esetében a gazdálkodó egységnek nem kell rendelkezésre bocsátania a jelen IFRS által előírt többi közzétételt.
98. Egy valós értéken értékelt és egy harmadik fél által megvalósított elválaszthatatlan hitelképesség-növeléssel kibocsátott kötelezettség esetében a kibocsátó köteles közzétenni a hitelképesség-növelés létezésének tényét, valamint hogy az tükröződik-e a kötelezettség valós értéken történő értékelésében.
99. A gazdálkodó egység köteles a jelen IFRS által megkövetelt kvantitatív közzétételeket táblázatos formában bemutatni, kivéve, ha más formátum megfelelőbbnek bizonyul.

A. függelék

Meghatározott fogalmak

Ez a függelék az IFRS szerves részét képezi.

aktív piac	Olyan piac, amelyen az eszközre vagy a kötelezettségre vonatkozó ügyletek megfelelő gyakorisággal és mennyiségben mennek végbe ahhoz, hogy a piac folyamatosan árazási információt szolgáltatson.
bekerülésiérték-megközelítés	Olyan értékelési módszer, amely azt az értéket tükrözi, amely az adott időpontban szükséges lenne egy eszköz szolgáltatási kapacitásának helyettesítésére (amelyet gyakran folyóáras pótlási költségként emlegetnek).
belépési ár	Egy csereügyletben egy eszköz megszerzéséért fizetett, illetve egy kötelezettség átvállalásáért kapott ár (belépési ár).
kilépési ár	Az az ár, amelyet egy eszköz értékesítéséért kapnának, illetve egy kötelezettség átruházásáért kifizetnének.
várható cash flow	A lehetséges jövőbeli cash flow-k valószínűséggel súlyozott átlaga (vagyis az eloszlás átlaga).
valós érték	Az az ár, amelyet egy eszköz értékesítésekor kapnának, illetve egy kötelezettség átruházásakor kifizetnének egy piaci szereplők között létrejött szabályos ügylet alapján az értékelés időpontjában.
legértékesebb és legjobb hasznosítás	Egy nem pénzügyi eszköz piaci szereplők által történő olyan használata, amely maximalizálná az eszköz vagy az eszközök és kötelezettségek azon csoportjának (pl. egy üzleti tevékenységnek) az értékét, amelyen belül az eszközt használnák.
jövedelem-szemponturnak megközelítés	Olyan értékelési módszerek, amelyek a jövőbeli összegeket (például a cash flow-kat vagy a bevételeket és ráfordításokat) egyetlen folyó (vagyis diszkontált) értékke alakítják át. A valós értéken történő értékelést az említett jövőbeli összegekre vonatkozó aktuális piaci várakozások által jelzett érték alapján határozzák meg.

inputok	<p>Azok a feltételezések, amelyeket a piaci szereplők használnának az eszköz vagy a kötelezettség árazásakor, ideértve a kockázattal kapcsolatos feltételezéseket is, például az alábbiak:</p> <ul style="list-style-type: none">(a) a valós érték meghatározására használt konkrét értékelési módszerben (például egy árazási modellben) rejlő kockázat; és(b) az értékelési módszer inputjaiban rejlő kockázat. <p>Az inputok lehetnek megfigyelhetők vagy nem megfigyelhetők.</p>
1. szintű inputok	<p>Jegyzett (nem módosított) árak azonos eszközök vagy kötelezettségek aktív piacain, amelyekhez a gazdálkodó egység az értékelés időpontjában hozzáférhet.</p>
2. szintű inputok	<p>Az 1. szintben szereplő, a jegyzett árakon kívüli, az eszköz vagy kötelezettség vonatkozásában akár közvetlenül, akár közvetve megfigyelhető inputok.</p>
3. szintű inputok	<p>Az eszköz vagy a kötelezettség nem megfigyelhető inputjai.</p>
piaci megközelítés	<p>Olyan értékelési technika, amely azonos vagy összehasonlítható (azaz hasonló) eszközöket, kötelezettségeket vagy eszközök és kötelezettségek egy csoportját – mint például egy üzleti tevékenységet – magukban foglaló piaci ügyletek által kialakított árakat és egyéb vonatkozó információt használ.</p>
a piac által alátámasztott inputok	<p>Olyan inputok, amelyek elsősorban megfigyelhető piaci adatokból származnak korreláció útján vagy egyéb módon, illetve amelyeket ilyen adatok támasztanak alá.</p>
piaci szereplők	<p>Az eszköz vagy a kötelezettség elsődleges (vagy legkedvezőbb) piacán szereplő vevők vagy eladók, akik az alábbi tulajdonságok mindegyikével rendelkeznek:</p> <ul style="list-style-type: none">(a) Egymástól függetlenek, vagyis az IAS 24 standard meghatározása szerint nem kapcsolt felek, bár a kapcsolt felek közötti ügyletben szereplő ár inputként használható a valós értéken történő értékelés során, ha a gazdálkodó egység bizonyítékkal rendelkezik arra vonatkozóan, hogy az ügyletet piaci feltételek mellett kötötték meg.(b) Jól tájékozottak, ésszerű ismeretekkel rendelkeznek az eszközről vagy kötelezettségről, valamint az ügyletről az összes elérhető információ felhasználása útján, ideértve azt az információt is, amelyet szokásos átvilágítási cselekményeken keresztül szereznek.(c) Képesek ügyletet kötni az eszközre vagy a kötelezettségre vonatkozóan.(d) Hajlandóak ügyletet kötni az eszközre vagy a kötelezettségre vonatkozóan, vagyis motiváltak az ügylet megkötésére, azonban arra nem kényszerülnek, és egyéb módon sem kényszerítik őket.
a legkedvezőbb piac	<p>Az a piac, amely maximalizálja azt az összeget, amelyet az eszköz értékesítéséért kapnának, vagy minimalizálja azt az összeget, amelyet a kötelezettség átruházásáért fizetnének az ügyleti költségek és a szállítási költségek figyelembevételét követően.</p>
nemteljesítési kockázat	<p>Annak kockázata, hogy valamely gazdálkodó egység nem teljesíti valamely kötelmét. A nemteljesítési kockázat többek között magában foglalja a gazdálkodó egység saját hitelkockázatát.</p>
megfigyelhető inputok	<p>Olyan inputok, amelyeket a piaci adatok – mint például az aktuális eseményekre vagy ügyletekre vonatkozó nyilvánosan elérhető információk – felhasználásával alakítanak ki, és amelyek tükrözik azokat a feltételezéseket, amelyeket a piaci szereplők használnának az eszköz vagy a kötelezettség árazásakor.</p>

szabályos ügylet	Olyan ügylet, amely feltételezi a piacnak való kitétséget az értékelés időpontját megelőző valamely időszak tekintetében, az adott eszközökkel és kötelezettségekkel kapcsolatos ügyletek esetében szokásos értékesítési tevékenységek figyelembevételével; nem kényszer hatására létrejött ügylet (például kényszerfelszámolás vagy kényszerárverés).
elsődleges piac	Az eszköz vagy a kötelezettség tekintetében a legnagyobb volumennel és aktivitási szinttel rendelkező piac.
kockázati felár	A kockázatkertülő piaci szereplők által igényelt, egy eszköz vagy kötelezettség cash flow-iban rejlő bizonytalanság viselésének kompenzációja. „Kockázati korrekcióként” is szerepelhet.
ügyleti költségek	Egy eszköznek vagy egy kötelezettségnek az eszköz, illetve a kötelezettség elsődleges (vagy legkedvezőbb) piacán történő értékesítésének, illetve átruházásának azon költségei, amelyek közvetlenül az eszköz elidegenítésének vagy a kötelezettség átruházásának tulajdoníthatók, és mindkét alábbi kritériumnak megfelelnek: <ul style="list-style-type: none"> (a) Közvetlenül az adott ügyletből származnak, és ahhoz elengedhetetlenül hozzátartoznak. (b) Nem merültek volna fel a gazdálkodó egységnél, ha az eszköz eladására, illetve a kötelezettség átruházására vonatkozó döntés nem születik meg (hasonló az IFRS 5 standardban meghatározott értékesítési költségekhez).
szállítási költségek	Azok a költségek, amelyek az eszköz adott helyéről annak elsődleges (vagy legkedvezőbb) piacára való szállításával kapcsolatban merülnek fel.
elszámolási egység	Az a szint, amelyen az eszközt vagy a kötelezettséget valamely IFRS-ben a megjelenítés céljából összesítették vagy megbontották.
nem megfigyelhető inputok	Olyan inputok, amelyek tekintetében nem állnak rendelkezésre piaci adatok, és amelyeket az azon feltételezésekre vonatkozóan elérhető legmegfelelőbb információk felhasználásával alakítanak ki, amelyeket a piaci szereplők használnának az eszköz vagy a kötelezettség árazásakor.

B. függelék

Alkalmazási útmutató

Ez a függelék az IFRS szerves részét képezi. Leírja az 1–99. bekezdés alkalmazását, és ugyanolyan jelentőséggel bír, mint az IFRS egyéb részei.

- B1. A különböző értékelési helyzetekben alkalmazott döntések eltérőek lehetnek. A jelen függelék leírja azokat a döntéseket, amelyek alkalmazandók lehetnek akkor, amikor a gazdálkodó egység különböző értékelési helyzetekben határozza meg a valós értéket.

A VALÓS ÉRTÉKEN TÖRTÉNŐ ÉRTÉKELÉS MEGKÖZELÍTÉS

- B2. A valós értéken történő értékelés célja az, hogy megbecsüljék azt az árat, amelyen az eszköz értékesítésére vagy a kötelezettség átruházására irányuló szabályos ügylet végbemenne a piaci szereplők között az értékelés időpontjában a fennálló piaci feltételek mellett. A valós értéken történő értékelés a gazdálkodó egység számára előírja az alábbiak megállapítását:

- (a) az értékelés tárgyát képező konkrét eszköz vagy kötelezettség (annak elszámolási egységével összhangban).
- (b) nem pénzügyi eszköz esetében az értékelésre vonatkozó értékelési hipotézis (annak legértékesebb és legjobb hasznosításával összhangban).
- (c) az eszköz vagy a kötelezettség elsődleges (vagy legkedvezőbb) piaca.
- (d) az értékeléshez megfelelő értékelési módszer(ek), figyelembe véve azon adatok elérhetőségét, amelyekkel kialakíthatók azok az inputok, amelyek azokat a feltételezéseket képviselik, amelyeket a piaci szereplők használnának az eszköz vagy a kötelezettség árazásakor, valamint figyelembe véve a valósérték-hierarchia azon szintjét, amelybe az inputok besorolásra kerültek.

ÉRTÉKELÉSI HIPOTÉZIS A NEM PÉNZÜGYI ESZKÖZÖK ESETÉBEN (31–33. BEKEZDÉS)

- B3. Egy egyéb eszközökkel együtt, egy csoport részeként (beépítés vagy a használatra történő egyéb konfigurálás útján) vagy más eszközökkel és kötelezettségekkel együtt (például egy üzleti tevékenységben) használt nem pénzügyi eszköz valós értékének értékelésekor az értékelési hipotézis hatása a körülményektől függ. Például:
- (a) az eszköz valós értéke lehet ugyanaz, függetlenül attól, hogy az eszközt egyedi alapon vagy más eszközökkel, illetve más eszközökkel és kötelezettségekkel együtt használják. Ez lehet a helyzet, ha az eszköz olyan üzleti tevékenység, amelyet a piaci szereplők továbbra is működtetnének. Ebben az esetben az ügylet magában foglalná az üzleti tevékenység teljes egészében történő értékelését. Az eszközöknek egy folyamatban lévő üzleti tevékenységben, csoportként történő használata a piaci szereplők számára elérhető szinergiákat hozna létre (vagyis a piaci szereplők olyan szinergiáit, amelyek ezért hatással lennének az eszköz valós értékére egyedi alapon vagy más eszközökkel, illetve más eszközökkel és kötelezettségekkel együtt).
 - (b) az eszköz más eszközökkel, illetve más eszközökkel és kötelezettségekkel együtt történő használata az egyedi alapon használt eszköz értékének módosítása útján belefoglalható a valós értéken történő értékelésbe. Ez lehet a helyzet, ha az eszköz egy gép, a valós értéken történő értékelést pedig egy hasonló (nem beépített vagy a használatra egyébként konfigurált) gép megfigyelt ára alapján határozzák meg, amelyet úgy módosítottak a szállítási és a beépítési költségekkel, hogy a valós értéken történő értékelés tükrözze a (beépített és használatra konfigurált) gép aktuális állapotát és helyét.
 - (c) az eszköz más eszközökkel, illetve más eszközökkel és kötelezettségekkel együtt történő használata a piaci szereplő által az eszköz valós értékének értékelése során használt feltételezések útján belefoglalható a valós értéken történő értékelésbe. Például ha az eszköz befejezetlen termelés készlet, és a piaci szereplők a készletet átalakítanák készáruvá, a készlet valós értéke azt feltételezné, hogy a piaci szereplők megszerezték a készlet készáruvá történő átalakításához esetleg szükséges speciális gépeket, illetve azokat meg fogják szerezni.
 - (d) az eszköz más eszközökkel, illetve más eszközökkel és kötelezettségekkel együtt történő használata az eszköz valós értékének meghatározásához használt értékelési technika útján belefoglalható a valós értéken történő értékelésbe. Ez lehet a helyzet a több időszakra szóló többletnyereség-módszer valamely immateriális eszköz valós értékének meghatározása érdekében történő alkalmazásakor, mivel ez az értékelési technika kimondottan figyelembe veszi az egymást kiegészítő eszközök hozzájárulását, valamint az abban a csoportban lévő kapcsolódó kötelezettségeket, amelyekben az ilyen jellegű immateriális eszközt használnák.
 - (e) Korlátozottabb helyzetekben, amikor a gazdálkodó egység egy eszközcsoporton belüli eszközt használ, a gazdálkodó egység olyan értéken is értékelheti az eszközt, amely megközelíti annak valós értékét, amikor az eszközcsoport valós értékét felosztják a csoport egyedi eszközei között. Ez lehet a helyzet, ha az értékelés ingatlant tartalmaz, és a közművesített ingatlan (vagyis egy eszközcsoport) valós értékét felosztják az azt összetevő eszközök között (mint például a föld és a beruházások között).

VALÓS ÉRTÉK A KEZDETI MEGJELENÍTÉSKOR (57–60. BEKEZDÉS)

- B4. Annak meghatározásakor, hogy a kezdeti megjelenítéskori valós érték megegyezik-e az ügyleti árral, a gazdálkodó egység köteles figyelembe venni az ügyletre és az eszközre vagy kötelezettségre vonatkozó sajátos tényezőket. Például az ügyleti ár nem az eszköz vagy a kötelezettség kezdeti megjelenítéskori valós értékét képviseli, ha az alábbi feltételek bármelyike fennáll:
- (a) Az ügylet kapcsolt felek között megy végbe, bár a kapcsolt felek között ügyletben szereplő ár inputként használható a valós értéken történő értékelés során, ha a gazdálkodó egységnek bizonyítéka van arra, hogy az ügyletet piaci feltételek mellett kötötték meg.
 - (b) Az ügylet kényszer hatására megy végbe, vagy az eladót kényszerítik az ügyletben szereplő ár elfogadására. Ez lehet a helyzet például, ha az eladó pénzügyi nehézséggel küzd.
 - (c) Az ügyleti ár által kifejezett elszámolási egység eltér a valós értéken értékelt eszköz vagy kötelezettség elszámolási egységétől. Ez lehet a helyzet például, ha a valós értéken értékelt eszköz vagy kötelezettség az ügyletnek csak az egyik elemét képezi (például egy üzleti kombinációban), az ügylet megnevezetlen jogokat és elsőbbségeket tartalmaz, amelyeket egy másik IFRS-nek megfelelően külön kell értékelni, vagy pedig az ügyleti ár ügyleti költségeket tartalmaz.
 - (d) Az a piac, amelyen az ügylet végbemegy, eltér az elsődleges piactól (vagy a legkedvezőbb piactól). Különbözőek lehetnek ezek a piacok például, ha a gazdálkodó egység olyan kereskedő, aki a kiskereskedelmi piacon köt ügyleteket az ügyfelekkel, viszont a kilépési ügylet elsődleges (vagy legkedvezőbb) piaca a kereskedői piacon van más kereskedőkkel.

ÉRTÉKELÉSI TECHNIKÁK (61–66. BEKEZDÉS)

Piaci megközelítés

- B5. A piaci megközelítés azonos vagy összehasonlítható (azaz hasonló) eszközöket, kötelezettségeket vagy eszközök és kötelezettségek egy csoportját – mint például egy üzleti tevékenységet – magukban foglaló piaci ügyletek által kialakított árakat és egyéb vonatkozó információt használ.
- B6. A piaci megközelítésnek megfelelő értékelési módszerek gyakran alkalmaznak például hasonló termékekből levezetett összetett piaci mutatókat. Az összehasonlítható termékek esetében egy tartományon belül több különböző összetett mutató állhat rendelkezésre. A tartományon belül a megfelelő összetett mutató kiválasztásához mérlegelésre van szükség, amely során figyelembe kell venni az értékelésre vonatkozó kvalitatív és kvantitatív tényezőket.
- B7. A piaci megközelítésnek megfelelő értékelési módszerek közé tartozik a mátrixarázás. A mátrixarázás egy matematikai módszer, amelyet elsősorban a pénzügyi instrumentumok egyes fajtáinak – például a hitelviszonyt megtestesítő értékpapíroknak – az értékelésére használnak, anélkül, hogy kizárólag a jegyzett árakra támaszkodnának az adott értékpapírok tekintetében, ehelyett inkább az értékpapíroknak más irányadó jegyzett értékpapírokhoz való viszonyára támaszkodnak.

Bekerülésiérték-megközelítés

- B8. A bekerülésiérték-megközelítés azt az értéket tükrözi, amely az adott időpontban szükséges lenne egy eszköz szolgáltatási kapacitásának helyettesítésére (amelyet gyakran folyóáras pótlási költségként emlegetnek).
- B9. Egy piaci szereplő eladó szemszögéből az az ár, amelyet az eszközért kapnának, egy piaci szereplő vevő azon költségén alapul, amely egy hasonló hasznosságú helyettesítő eszköz megszerzésével vagy elkészítésével jár, módosítva az elavulással. Ennek oka, hogy a piaci szereplő vevő nem fizetne többet egy eszközért annál az összegnél, amelyért az adott eszköz szolgáltatási kapacitását pótolhatná. Az elavulás magában foglalja a fizikai kopást, a funkcionális (technológiai) elavulást, valamint a gazdasági (külső) elavulást, és tágabb a pénzügyi beszámolás céljaira (az eredeti bekerülési érték elosztása) vagy az adózási célból (konkrét hasznos élettartamok felhasználásával) alkalmazott értékcsökkenésnél. Sok esetben a folyóáras pótlási költség módszert alkalmazzák azon tárgyi eszközök valós értékének értékelésére, amelyeket más eszközökkel, illetve más eszközökkel és kötelezettségekkel együtt használnak.

Jövedelem-szemponturn megközelítés

- B10. A jövedelem-szemponturn megközelítés a jövőbeli összegeket (például a cash flow-kat vagy a bevételeket és ráfordításokat) egyetlen folyó (vagyis diszkontált) értékke alakítja át. A jövedelem-szemponturn megközelítés használatakor a valós értéken történő értékelés az említett jövőbeli összegekre vonatkozó aktuális piaci várakozásokat tükrözi.
- B11. Az említett értékelési technikák közé tartoznak például a következők:
- (a) jelenérték-technikák (lásd a B12–B30. bekezdést);
 - (b) opcióárazási modellek, mint például a Black-Scholes-Merton formula vagy egy binomiális modell (azaz egy rácsmodell), amely jelenérték-technikákat foglal magában, és egy opciónak mind az időértékét, mind a belső értékét tükrözi; valamint
 - (c) a több időszakra szóló többletnyereség-módszer, amelyet egyes immateriális eszközök valós értékének értékelésére használnak.

Jelenérték-technikák

- B12. A B13–B30. bekezdés leírja a jelenérték-technikáknak a valós érték meghatározására történő alkalmazását. Ezek a bekezdések egy diszkontrata-módszerre és egy *várható cash flow* (várhatójelenérték-) módszerre koncentrálnak. Az említett bekezdések nem írják elő egyetlen egy konkrét jelenérték-technika alkalmazását sem, és a jelenérték-technikáknak a valós érték meghatározására történő alkalmazását nem korlátozzák a tárgyalt módszerekre. A valós érték meghatározására használt jelenérték-technika az értékelt eszközre vagy kötelezettségre vonatkozó sajátos tényektől és körülményektől fog függeni (például hogy megfigyelhető-e a piacon hasonló eszközökre vagy kötelezettségekre vonatkozó árak), valamint attól, hogy rendelkezésre áll-e elegendő adat.

A jelenérték kiszámításának összetevői

- B13. A jelenérték (vagyis a jövedelem-szemponturn megközelítés egyik alkalmazása) a jövőbeli összegeknek (pl. cash flow-k vagy értékek) és egy jelenértéknek egy diszkontrata alkalmazásával történő összekapcsolására használt eszköz. Egy eszköznek vagy kötelezettségnek valamely jelenérték-technika használatával történő valós értéken történő értékelése az értékelés időpontjában magában foglalja az összes alábbi elemet a piaci szereplők szemszögéből:
- (a) az értékelt eszköz vagy kötelezettség jövőbeli cash flow-inak becslése.

- (b) a cash flow-k összegének és időbeli ütemezésének lehetséges változásaival kapcsolatos várakozások, amelyek tükrözik a cash flow-kban rejlő bizonytalanságot.
- (c) a pénz időértéke, amelyet azon kockázatmentes monetáris eszközök árfolyama fejez ki, amelyek lejáratú időpontja vagy tartama egybeesik a cash flow-k által lefedett időszakokkal, és amelyek sem az időbeli ütemezéssel kapcsolatos bizonytalansággal, sem a nemteljesítés kockázatával nem járnak a jogosult számára (vagyis egy kockázatmentes kamatláb).
- (d) a cash-flow-kban rejlő bizonytalanság viselésének az ára (vagyis egy kockázati felár).
- (e) más olyan tényezők, amelyeket a piaci szereplők az adott körülmények között figyelembe vennének.
- (f) kötelezettség esetében a hozzá kapcsolódó nemteljesítési kockázat, beleértve a gazdálkodó egység (vagyis a kötelezett) saját hitelkockázatát is.

Általános elvek

B14. A jelenérték-technikák eltérő módokon tükrözik a B13. bekezdésben szereplő elemeket. Mindazonáltal a valós érték meghatározására használt összes jelenérték-technika alkalmazására irányadó minden alábbi általános elv:

- (a) A cash flow-knak és a diszkontrátáknak tükrözniük kell azokat a feltételezéseket, amelyeket a piaci szereplők használnának az eszköz vagy a kötelezettség árazásakor.
- (b) A cash flow-knak és a diszkontrátáknak csak az értékelt eszközzel vagy kötelezettséggel kapcsolatos tényezőket kell figyelembe venniük.
- (c) A kockázati tényezők kétszeres figyelembevételének vagy kihagyásának elkerülése végett a diszkontrátáknak tükrözniük kell azokat a feltételezéseket, amelyek megfelelnek a cash flow-kkal járó feltételezéseknek. Például egy olyan diszkontráta, amely tükrözi a jövőbeni nemteljesítésekkel kapcsolatos várakozások bizonytalanságait, akkor megfelelő, ha egy kölcsönszerződésből eredő cash flow-it alkalmazza (vagyis egy diszkontráta-módosítási módszert). Nem szabad ezt a rátát használni a várható (vagyis valószínűség alapján súlyozott) cash flow-k (vagyis egy várhatójelenérték-technika) alkalmazásakor, mivel a várható cash flow-k már tükrözik a jövőbeni nemteljesítésekben rejlő bizonytalanságokra vonatkozó feltételezéseket; helyette egy olyan diszkontrátát kell használni, amely arányos a várható cash flow-kkal járó kockázattal.
- (d) A cash flow-kra és a diszkontrátákra vonatkozó feltételezéseknek belsőleg ellentmondásmentesnek kell lenniük. Például a névleges cash flow-kat, amelyek tartalmazzák az infláció hatását, az infláció hatását tartalmazó kulccsal kell diszkontálni. A névleges kockázatmentes kamatláb tartalmazza az infláció hatását. A valódi cash flow-kat, amelyek nem tartalmazzák az infláció hatását az infláció hatását nem tartalmazó kulccsal kell diszkontálni. Hasonlóképpen, az adózás utáni cash flow-kat egy adózás utáni diszkontrátával kell diszkontálni. Az adózás előtti cash flow-kat az adott cash flow-knak megfelelő kulccsal kell diszkontálni.
- (e) A diszkontrátáknak meg kell felelniük azon pénznem mögöttes gazdasági tényezőinek, amelyben a cash flow-kat megadják.

Kockázat és bizonytalanság

B15. A jelenérték-technikákat használó valós értéken történő értékelések bizonytalan körülmények között kerülnek elvégzésre, mivel az alkalmazott cash flow-k inkább becslések, mint ismert értékek. Sok esetben a cash-flow-knak mind az összege, mind az időbeli ütemezése bizonytalan. Még az olyan szerződésben rögzített összegek is, mint a törlesztőrészletek, bizonytalanok számítanak, ha fennáll a nemteljesítés kockázata.

B16. A piaci szereplők általában kompenzációt (vagyis kockázati felárat) igényelnek valamely eszköz vagy kötelezettség cash flow-iban rejlő bizonytalanság viseléséért. A valós értéken történő értékelésnek magában kell foglalnia egy kockázati felárat, amely tükrözi azt az összeget, amelyet a piaci szereplők a cash flow-kkal járó bizonytalanság kompenzációjaként követelnének. Ellenkező esetben az értékelés nem fejezné ki hitelt érdemlően a valós értéket. Néhány esetben nehéz lehet a megfelelő kockázati felár megállapítása. Azonban a nehézség foka önmagában nem eléggé ok a kockázati felár kizárására.

B17. A jelenérték-technikák eltérő módokon végzik el a kockázatokkal kapcsolatos módosításokat, és különböző fajta cash flow-kat használnak. Például:

- (a) A diszkontráta-módosítási módszer (lásd a B18–B22. bekezdést) kockázattal korrigált diszkontrátát és szerződéses, ígért vagy legvalószínűbb cash flow-kat használ.

- (b) A várhatójelenérték-technika 1. módszere (lásd a B25. bekezdést) kockázattal korrigált várható cash flow-kat és egy kockázatmentes rátát használ.
- (c) A várhatójelenérték-technika 2. módszere (lásd a B26. bekezdést) kockázattal nem korrigált várható cash flow-kat és egy olyan rátát használ, amelyet úgy módosítottak, hogy magában foglalja a piaci szereplők által elvárt kockázati felárat. Ez a ráta eltér a diszkontráta-módosítási módszerben használt rátától.

Diszkontráta-módosítási módszer

- B18. A diszkontráta-módosítási módszer a lehetséges becült értékek közül egyféle cash flow-kat használ, akár szerződéses, ígért (ez a helyzet a kötvények esetében) vagy legvalószínűbb cash flow-król van szó. Ezek a cash flow-k minden esetben konkrét események bekövetkeztétől függenek (például a kötvénnyel kapcsolatos szerződéses vagy ígért cash flow-k attól az eseménytől függenek, hogy az adós teljesít-e). A diszkontráta-módosítási módszer során alkalmazott diszkontráta a piacon forgalomban lévő hasonló eszközök vagy kötelezettségek megfigyelt megtérülési rátájából származik. Ennek megfelelően a szerződéses, ígért vagy legvalószínűbb cash flow-kat az ilyen feltételes cash flow-k megfigyelt vagy becült piaci árfolyama (vagyis egy piaci megtérülési ráta) alapján diszkontálják.
- B19. A diszkontráta-módosítási módszerhez szükség van az összehasonlítható eszközök vagy kötelezettségek piaci adatainak elemzésére. Az összehasonlíthatóságot a cash flow-k jellegének (például hogy a cash flow-k szerződéses vagy nem szerződéses cash flow-k-e, és hogy valószínűleg hasonlóan fognak-e reagálni a gazdasági feltételek változásaira), valamint egyéb tényezők (például hitelképességi besorolás, biztosíték, időtartam, korlátozó kötelezettségvállalások és likviditás) figyelembevételével kell megállapítani. Azonban ha egyetlen egy összehasonlítható eszköz vagy kötelezettség nem tükrözi hitelesen az értékelt eszköz vagy kötelezettség cash flow-ival járó kockázatot, a diszkontráta több összehasonlítható eszköz vagy kötelezettség adatainak a kockázatmentes hozamgörbével együtt történő felhasználásával is levezethető (vagyis egy „felépítéses” megközelítés alkalmazásával).
- B20. A felépítéses megközelítések bemutatása érdekében tegyük fel, hogy az A eszköz egy szerződéses jog, amely 800 CU ⁽¹⁾ egy éven belüli átvételére irányul (vagyis nincs bizonytalanság az időbeli ütemezést illetően). Az összehasonlítható eszközöknek kialakult piaca van, és az ezen eszközökre vonatkozó információk – beleértve az árakra vonatkozó információkat is – rendelkezésre állnak. A szóban forgó összehasonlítható eszközök közül:
- (a) B eszköz 1 200 CU egy éven belüli átvételére vonatkozó szerződéses jog, amelynek a piaci ára 1 083 CU. Így a vélelmezett éves megtérülési ráta (vagyis az egyéves piaci megtérülési ráta) 10,8 % $[(1\ 200\ CU/1\ 083\ CU) - 1]$.
- (b) A C eszköz 700 CU két éven belüli átvételére vonatkozó szerződéses jog, amelynek a piaci ára 566 CU. Így a vélelmezett éves megtérülési ráta (vagyis a kétéves piaci megtérülési ráta) 11,2 % $[(700\ CU/566\ CU)^{0,5} - 1]$.
- (c) Mindhárom eszköz összehasonlítható a kockázat (vagyis a lehetséges kifizetések szórása és a hitel) vonatkozásában.
- B21. Az A eszközért fizetendő szerződéses kifizetéseknek a B eszköz és a C eszköz időbeli ütemezéséhez viszonyított időbeli ütemezése alapján (azaz egy év a B eszköz esetében, szemben a C eszköz két évével), a B eszközt jobban össze lehet hasonlítani az A eszközzel. Az A eszközért fizetendő szerződéses díj (800 CU) és a B eszközből levezetett egyéves piaci árfolyam (10,8 %) alkalmazásával az A eszköz valós értéke 722 CU $(800\ CU/1,108)$. A B eszközre vonatkozó elérhető piaci információ hiányában az egyéves piaci árfolyam a felépítéses megközelítés alkalmazásával levezethető a C eszközből. Ebben az esetben a C eszköz által jelzett kétéves piaci árfolyamot (11,2 %) egyéves piaci árfolyamra kellene módosítani a kockázatmentes hozamgörbe futamidő struktúrájának használatával. További információra és elemzésre lehet szükség annak megállapításához, hogy az egyéves és a kétéves eszközök kockázati felárai megegyeznek-e. Ha megállapításra kerül, hogy az egyéves és a kétéves eszközök kockázati felárai nem azonosak, a kétéves piaci megtérülési rátát tovább kell módosítani e tekintetben.
- B22. Ha a diszkontráta-módosítási módszert rögzített kifizetésekre használják, az értékelt eszköz vagy kötelezettség cash flow-ival járó kockázatra tekintettel elvégzett módosítás szerepel a diszkontrátában. Néhány esetben, amikor a diszkontráta-módosítási módszert olyan cash flow-kra alkalmazzák, amelyek nem rögzített kifizetések, szükséges lehet a cash flow-k módosítása azon megfigyelt eszközzel vagy kötelezettséggel való összehasonlíthatóság elérése érdekében, amelyből a diszkontrátát levezették.

⁽¹⁾ A jelen IFRS-ben a pénzüsszegek „pénznem egységben” (currency unitban - CU-ban) vannak megadva.

A várható jelenérték-technika

- B23. A várhatójelenérték-technika kiindulási pontként olyan cash flow-kat használ, amelyek az összes lehetséges jövőbeli cash flow valószínűséggel súlyozott átlagát (vagyis a várható cash flow-kat) tükrözik. Az ennek eredményeként születő becslés megegyezik a várható értékkel, amely statisztikai kifejezéssel egy diszkrét véletlen változó lehetséges értékeinek súlyozott átlaga, a megfelelő valószínűségekkel mint súlyokkal. Mivel minden lehetséges cash flow valószínűséggel súlyozott, az ebből következő várható cash flow nem függ semmilyen konkrét esemény bekövetkezésétől (ellentétben a diszkontráta-módosítási módszerben használt cash flow-kkal).
- B24. Egy befektetési döntéshozatal során a kockázatkerülő piaci szereplők figyelembe vennék annak kockázatát, hogy a tényleges cash flow-k eltérőek lehetnek a várható cash flow-któl. A portfólióelmélet kétféle kockázatot különböztet meg:
- (a) nem szisztematikus (diverzifikálható) kockázat, amely egy konkrét eszközre vagy kötelezettségre vonatkozó sajátos kockázat.
 - (b) szisztematikus (nem diverzifikálható) kockázat, amely egy eszköz vagy kötelezettség által egy diverzifikált portfólió többi tételével megosztott közös kockázat.

A portfólióelmélet szerint egy egyensúlyban lévő piacon a piaci szereplőket csak a cash flow-kkal járó szisztematikus kockázat viseléséért kompenzálják. (A gyenge teljesítményű vagy nem egyensúlyi piacokon rendelkezésre állhatnak a megtérülés vagy a kompenzáció egyéb formái is.)

- B25. A várhatójelenérték-technika 1. módszere egy eszköz várható cash flow-it úgy módosítja a szisztematikus (vagyis piaci) kockázattal, hogy levon egy készpénzkockázati felárat (vagyis a kockázattal korrigált várható cash flow-kat). Ezek a kockázattal korrigált várható cash flow-k egy bizonyosságnak megfelelő cash flow-t tükröznek, amelyet kockázatmentes kamatlábbal diszkontálnak. A bizonyosságnak megfelelő cash flow egy olyan (a fogalommeghatározásnak megfelelő) várható cash flow-ra utal, amelyet korrigáltak a kockázattal annak érdekében, hogy a piaci szereplő ne legyen érdekelt a várható cash flow biztos cash flow-ra történő elcserélésében. Például ha egy piaci szereplő hajlandó volt elcserélni egy 1 200 CU értékű várható cash flow-t egy 1 000 CU értékű biztos cash flow-ra, az 1 000 CU az 1 200 CU bizonyossági egyenértékese (azaz a 200 CU képviselné a készpénzkockázati felárat). Ebben az esetben a piaci szereplőnek mindegy lenne, hogy melyik eszközt birtokolja.
- B26. Ezzel szemben a várhatójelenérték-technika 2. módszere úgy módosít a szisztematikus (vagyis piaci) kockázattal, hogy egy kockázati felárat alkalmaz a kockázatmentes kamatlábra. Ennek megfelelően a várható cash flow-kat olyan árfolyamon diszkontálják, amely megfelel egy valószínűség alapján súlyozott cash flow-kkal kapcsolatos várható árfolyamnak (vagyis egy várható megtérülési rátának). A kockázatos eszközök árazására használt modellek, mint például a tőkeeszközök árazási modellje, felhasználhatók a várható megtérülési ráta megbecslésére. Mivel a diszkontráta-módosítási módszer során alkalmazott diszkontráta feltételes cash flow-khoz kapcsolódó megtérülési ráta, nagy valószínűséggel magasabb, mint a várhatójelenérték-technika 2. módszere körében használt diszkontráta, amely egy várható vagy valószínűség alapján súlyozott cash flow-khoz kapcsolódó várható megtérülési ráta.
- B27. Az 1. és a 2. módszer bemutatása érdekében tegyük fel, hogy egy eszköz 780 CU várható cash flow-val rendelkezik egy évben, amit az alábbiakban látható lehetséges cash flow-k és valószínűségek alapján határoztak meg. Az egyéves távlatú cash flow-kra vonatkozó kockázatmentes kamatláb 5 százalék, az azonos kockázati profilú eszközre vonatkozó szisztematikus kockázati felár pedig 3 százalék.

Lehetséges cash flow-k	Valószínűség	Valószínűség alapján súlyozott cash flow-k
500 CU	15 %	X75 CU
800 CU	60 %	480 CU
900 CU	25 %	225 CU
Várható cash flow		780 CU

- B28. Ebben a mintapéldában a várható cash flow (780 CU) a három lehetséges eredmény valószínűség alapján súlyozott átlagát fejezik ki. Valószínűbb helyzetekben több kimenetel is lehetséges. Azonban a várhatójelenérték-technika alkalmazása érdekében nem mindig szükséges bonyolult modellek és technikák felhasználásával figyelembe venni az összes lehetséges cash flow felosztását. Ehelyett inkább korlátozott számú olyan nem folytonos forgatókönyv és valószínűség kialakítása is lehetséges, amelyek a lehetséges cash flow-k egész sorát tükrözik. Például a gazdálkodó egység felhasználhatja valamely korábbi releváns időszak realizált cash flow-it a körülményekben utólag bekövetkező változásokra (például változások a külső tényezőkben, ideértve a gazdasági vagy piaci feltételeket, az iparági tendenciákat és versenyt, valamint a kifejezetten a gazdálkodó egységre ható belső tényezőket) tekintettel elvégzett módosításokkal, figyelembe véve a piaci szereplők feltételezéseit.

B29. Elméletben az eszköz cash flow-inak jelenértéke (vagyis valós értéke) az alábbiak szerint ugyanaz, attól függetlenül, hogy az 1. vagy a 2. módszer alkalmazásával került megállapításra:

- (a) Az 1. módszer alkalmazásával a várható cash flow-kat a szisztematikus (vagyis piaci) kockázattal korrigálják. Olyan piaci adatok hiányában, amelyek közvetlenül jelzik a kockázati korrekció összegét, a korrekció egy eszközarázasi modelltől is levezethető, a bizonyossági egyenértékes fogalmának alkalmazásával. Például a kockázati korrekció (vagyis a 22 CU készpénz kockázati felár) a 3 %-os szisztematikus kockázati felár használatával is meghatározható ($780 \text{ CU} - [780 \text{ CU} \times (1,05/1,08)]$), ami a 758 CU-nak megfelelő kockázattal korrigált várható cash flow-kat eredményez ($780 \text{ CU} - 22 \text{ CU}$). A 758 CU a 780 CU bizonyossági egyenértékese, és a kockázatmentes kamatlábbal (5 százalék) került diszkontálásra. Az eszköz jelenértéke (vagyis valós értéke) 722 CU ($738 \text{ CU}/1,05$).
- (b) A 2. módszer alkalmazásával a várható cash flow-kat nem korrigálják a szisztematikus (vagyis piaci) kockázattal. Ehelyett az említett kockázattal kapcsolatos korrekciót a diszkontráta tartalmazza. Így a várható cash flow-k egy 8 százalékos várható megtérülési rátával kerülnek diszkontálásra (vagyis az 5 százalékos kockázatmentes kamatlábbal plusz a 3 százalékos szisztematikus kockázati felárral). Az eszköz jelenértéke (vagyis valós értéke) 722 CU ($780 \text{ CU}/1,08$).

B30. Ha a valós érték meghatározására egy várhatójelenérték-technikát használnak, az 1. vagy a 2. módszert kell alkalmazni. Az, hogy az 1. vagy a 2. módszer kerül kiválasztásra, az értékelt eszközre vagy kötelezettségre vonatkozó sajátos tényektől és körülményektől függ, valamint attól, hogy milyen mértékben állnak rendelkezésre elégséges adatok, továbbá az alkalmazott döntésektől.

A JELENÉRTÉK-TECHNIKÁK ALKALMAZÁSA A KÖTELEZETTSÉGEKRE ÉS A GAZDÁLKODÓ EGYSÉG MÁS FELEK ÁLTAL NEM ESZKÖZKÉNT BIRTOKOLT SAJÁT TŐKEINSTRUMENTUMAIRA (40. ÉS 41. BEKEZDÉS)

B31. Amikor jelenérték-technikát használnak egy olyan kötelezettség valós értékének meghatározására, amely egy másik félnek nem eszközként van a tulajdonában (például leszerelési kötelezettség), a gazdálkodó egység köteles többek között megbecsülni azokat a jövőbeni pénzkidadásokat, amelyekre a piaci szereplők számítanak a kötelelem teljesítése során. Ezeknek a jövőbeni pénzkidadásoknak magukban kell foglalniuk a piaci szereplőknek a kötelelem teljesítésének költségeire vonatkozó várakozásait, és azt az ellenértéket is, amelyet a piaci szereplő a kötelelem vállalásáért kérne. Az említett ellenérték magában foglalja azt a megtérülést, amelyet egy piaci szereplő az alábbiakért kérne:

- (a) a tevékenység elvállalása (vagyis a kötelelem teljesítésének értéke; például olyan erőforrások használatával, amelyeket más tevékenységekhez is használhatnának); és
- (b) a kötelelemhez kapcsolódó kockázat vállalása (vagyis egy *kockázati felár*, amely tükrözi annak kockázatát, hogy a tényleges pénzkidadások eltérhetnek a várható pénzkidadásoktól; lásd a B33. bekezdést).

B32. Például egy nem pénzügyi kötelezettség nem tartalmaz szerződéses megtérülési rátát, és nincs megfigyelhető piaci hozam az adott kötelezettség tekintetében. Néhány esetben a piaci szereplők által megkívánt megtérülés elemeit nem lehet megkülönböztetni egymástól (például amikor azt az árat használják, amelyet egy harmadik személy vállalkozó számítana fel rögzített áras alapon). Más esetekben a gazdálkodó egységnek külön-külön kell megbecsülnie ezeket az elemeket (például amikor azt az árat használják, amelyet egy harmadik személy vállalkozó számítana fel költségáron, mivel a vállalkozó ebben az esetben nem viselné a költségek jövőbeli változásainak kockázatát).

B33. A gazdálkodó egység az alábbi módokon számíthat be kockázati felárat egy kötelezettség vagy egy gazdálkodó egység olyan saját tőkeinstrumentumának valós értéken történő értékelésébe, amelyet másik fél nem eszközként birtokol:

- (a) a cash flow-k módosítása útján (vagyis a pénzkidadások értékének növeléseként); vagy
- (b) a jövőbeni cash flow-k jelenértékre történő diszkontálásához használt ráta módosításával (vagyis a diszkontráta csökkentésével).

A gazdálkodó egység köteles gondoskodni arról, hogy a kockázati korrekciókat ne vegye kétszer figyelembe, illetve azokat ne hagyja figyelmen kívül. Például ha a becslött cash flow-kat megnövelik annak érdekében, hogy figyelembe vegyék a kötelelemhez kapcsolódó kockázat vállalásának ellenértékét, a diszkontrátát nem szabad a szóban forgó kockázat tükrözése érdekében módosítani.

AZ ÉRTÉKELÉSI MÓDSZEREK INPUTJAI (67–71. BEKEZDÉS)

B34. Az alábbiakban példák láthatók olyan piacokra, amelyeken egyes eszközökkel és kötelezettségekkel (például pénzügyi instrumentumokkal) kapcsolatban inputok figyelhetők meg:

- (a) *Tőzsdepiacok*. Egy tőzsdepiacra a záró árfolyamok könnyen elérhetők és általában tükrözik a valós értéket. Ilyen piac például a London Stock Exchange (Londoni Értéktőzsde).

- (b) *Kereskedői piacok.* Egy kereskedői piacon a kereskedők folyamatosan készen állnak a kereskedésre (saját felelősségükre vásárolnak vagy értékesítenek), ezáltal likviditást nyújtanak, mivel saját tőkéjük használatával készletet tartanak azon tételekből, amelyek árait jegyzik. A vételi és ajánlati árak (amelyek azt az árat tükrözik, amelyen a kereskedő hajlandó vásárolni, illetve azt az árat, amelyen a kereskedő hajlandó eladni) jellemzően könnyebben elérhetők, mint a záró árfolyamok. A tőzsdén kívüli értékpapírpiacok (amelyek tekintetében az árfolyamokat nyilvánosan bejelentik) kereskedői piacok. Néhány más eszköz és kötelezettség esetében is léteznek kereskedői piacok, ideértve bizonyos pénzügyi instrumentumokat, árukat és fizikai eszközöket (például használt berendezéseket).
- (c) *Közvetítői piacok.* Egy közvetítői piacon a közvetítők megkísérik a vevők és az eladók összepárosítását, viszont nem állnak készen a saját felelősségükre történő kereskedésre. Más szóval a közvetítők nem használják saját tőkéjüket azon tételek készletének tartására, amelyek árait jegyzik. A közvetítő ismeri a felek által megadott, illetve kért árakat, azonban az egyes felek jellemzően nincsenek tisztában a másik fél árkövetelményeivel. Néha elérhetők a befejezett ügyletek árai. A közvetítői piacok közé tartoznak az elektronikus kommunikációs hálózatok, amelyeken keresztül összepárosítják a vételi és az eladási megbízásokat, valamint a kereskedelmi és a lakossági ingatlanpiacok.
- (d) *Megbízói piacok.* A megbízói piacon az ügyletek – mind az első, mind a viszonteladások – tekintetében önállóan, közvetítő nélkül folytatnak tárgyalásokat. Az ilyen ügyletekről kevés információ érhető el nyilvánosan.

A VALÓSÉRTÉK-HIERARCHIA (72–90. BEKEZDÉS)

2. szintű inputok (81–85. bekezdés)

B35. Példák a 2. szintű inputokra egyes konkrét eszközök és kötelezettségek esetében:

- (a) *Fixet kap, változót fizet kamatswap-ügylet a londoni bankközi kínálati kamatláb (London Interbank Offered Rate - LIBOR) swapkamatlába alapján.* A 2. szintű input a LIBOR swapkamatláb lesz, ha ez a kamatláb lényegében a swap teljes tartama alatt megfigyelhető az általánosan jegyzett időszakokra.
- (b) *Fixet kap, változót fizet kamatswap-ügylet egy külföldi pénznemben megadott hozamgörbe alapján.* A 2. szintű input az a külföldi pénznemben megadott hozamgörbén alapuló swapkamatláb lesz, amely lényegében a swap teljes tartama alatt megfigyelhető az általánosan jegyzett időszakokra. Ez lenne a helyzet, ha a swapügylet tartama 10 év, és a kamatláb 9 évig megfigyelhető az általánosan jegyzett időszakokra, feltéve, hogy a hozamgörbének a 10. évre történő ésszerű kivetítése nem lenne jelentős a swapügylet valós értéken történő értékelésének teljes egésze tekintetében.
- (c) *Fixet kap, változót fizet kamatswap-ügylet egy adott bank irányadó kamatlába alapján.* A 2. szintű input a bank extrapoláció útján levezetett irányadó kamatláb lesz, ha az extrapolált értékeket megfigyelhető piaci adatok támasztják alá, például egy olyan kamatlábbal való korreláció, amely lényegében a swap teljes tartama alatt megfigyelhető.
- (d) *Tőzsdén forgalmazott részvényekre vonatkozó hároméves opció.* A 2. szintű input a részvényekre vonatkozó, a 3. évre elvégzett extrapoláció útján származtatott vélelmezett volatilitás lesz, feltéve, hogy mindkét alábbi feltétel fennáll:
- (i) Megfigyelhetők a részvényekre vonatkozó egyéves és kétéves opciók árai.
- (ii) Egy hároméves opció kivetített vélelmezett volatilitását megfigyelhető piaci adatok támasztják alá lényegében az opció teljes tartama alatt.

Ebben az esetben a vélelmezett volatilitás extrapoláció útján levezethető lenne a részvényekre vonatkozó egyéves és kétéves opciók vélelmezett volatilitásából, valamint alátámasztaná a hasonló gazdálkodó egységek részvényeire vonatkozó hároméves opciók vélelmezett volatilitása, feltéve, hogy megállapításra kerül az egyéves és a kétéves vélelmezett volatilitásokkal fennálló korreláció.

- (e) *Licenciamegállapodás.* Az üzleti kombináció keretében megszerzett és a felvásárolt gazdálkodó egység (a licenciamegállapodásban szereplő fél) által egy független féllel nemrégiben letárgyalt licenciamegállapodás esetében a 2. szintű input a független féllel kötött szerződésben szereplő licencdíj lesz a megállapodás kezdetekor.

- (f) *Készáruraktár egy kiskereskedelmi üzletben.* Egy üzleti kombináció keretében megszerzett készáruraktár esetében a 2. szintű input vagy a kiskereskedelmi piac vevői irányában érvényes ár, vagy a nagykereskedelmi piacon a kiskereskedők irányában érvényes ár, amelyet módosítanak az adott tétel állapota és helye, illetve az összehasonlítható (vagyis hasonló) tételek közötti különbségekkel, annak érdekében, hogy a valós értéken történő értékelés azt az árat tükrözze, amely egy olyan ügyletből folya be, amely a készletnek egy olyan másik kiskereskedő részére történő eladására irányul, aki megtenné a szükséges értékesítési erőfeszítéseket. A valós értéken történő értékelés elméletileg ugyanaz lesz, akár a kiskereskedelmi árat, akár a nagykereskedelmi árat módosítják (az előbbi esetben lefelé, az utóbbiban felfelé). Általánosságban azt az árat kell alkalmazni a valós értéken történő értékelés során, amely a legkevesebb szubjektív módosítást igényli.
- (g) *Birtokba vett és használatban lévő épület.* A 2. szintű input az épület négyzetméterenkénti ára lesz (egy összetett értékelési mutató), amelyet a megfigyelhető piaci adatokból vezettek le, például a hasonló helyen lévő, összehasonlítható (vagyis hasonló) épületekre vonatkozó ügyletekben megfigyelt árakból levezetett összetett mutatókból.
- (h) *Pénztermelő egység.* A 2. szintű input egy értékelési összetett mutató lesz (például a nyereség vagy a bevétel összetett mutatója, illetve egy hasonló teljesítménymérő), amelyet a megfigyelhető piaci adatokból vezettek le, például az összehasonlítható (vagyis hasonló) üzleti tevékenységekre vonatkozó ügyletekben megfigyelt árakból levezetett összetett mutatókból, figyelembe véve a működési, a piaci, a pénzügyi és a nem pénzügyi tényezőket is.

3. szintű inputok (86–90. bekezdés)

B36. Példák a 3. szintű inputokra egyes konkrét eszközök és kötelezettségek esetében:

- (a) *Hosszú lejáratú devizaswap.* A 3. szintű input egy olyan meghatározott pénznemű kamatláb lesz, amely az általánosan jegyzett időszakokban vagy egyébként lényegében a swap teljes tartama alatt nem megfigyelhető, illetve azt nem lehet megfigyelhető piaci adatokkal alátámasztani. Egy devizaswap kamatlábai az adott országok hozamgörbéiből kiszámított swapkamatlábak.
- (b) *Tőzsdén forgalmazott részvényekre vonatkozó hároméves opció.* A 3. szintű input a múltbeli volatilitás lesz, vagyis a részvényeknek a részvények múltbeli áraiból levezetett volatilitása. A múltbeli volatilitás általában nem tükrözi a jelenlegi piaci szereplők jövőbeli volatilitással kapcsolatos várakozásait, még akkor sem, ha ez az egyetlen rendelkezésre álló információ egy opció árazásához.
- (c) *Kamatswap.* A 3. szintű input a megegyezésen alapuló (nem kötelező erejű) piaci középárnak a swapügyletre tekintettel elvégzett módosítása lesz, olyan adatok felhasználásával, amelyek nem közvetlenül megfigyelhetők, és amelyeket megfigyelhető piaci adatok egyéb módon sem támasztanak alá.
- (d) *Egy üzleti kombinációban vállalt leszerelési kötelezettség.* A 3. szintű input a gazdálkodó egységnek a kötelelem teljesítése érdekében kifizetendő jövőbeni pénzkidadásokra vonatkozó saját adatai felhasználásával elvégzett aktuális becslés lesz, (ideértve a piaci szereplőknek a kötelelem teljesítésének költségeire vonatkozó várakozásait, és azt az ellenértéket is, amelyet a piaci szereplő az eszköz leszerelésére vonatkozó kötelelem vállalásáért kérne), amennyiben nincs olyan ésszerűen elérhető információ, amely azt jelzi, hogy a piaci szereplők eltérő feltételezéseket alkalmaznának. Ez a 3. szintű input egy jelenérték-technikában más inputokkal együtt kerülne felhasználásra, például egy aktuális kockázatmentes kamatlábbal vagy egy hitellel korrigált kockázatmentes árfolyammal, amennyiben a gazdálkodó egység hitelbesorolásának a kötelezettség valós értékére gyakorolt hatása a diszkontrátában tükröződik, nem pedig a jövőbeni pénzkidadások becslésében.
- (e) *Pénztermelő egység.* A 3. szintű input egy pénzügyi előrejelzés lesz (például a cash flow-król vagy az eredményről), amelyet a gazdálkodó egység saját adatainak felhasználásával alakítanak ki, amennyiben nincs olyan ésszerűen elérhető információ, amely azt jelzi, hogy a piaci szereplők eltérő feltételezéseket alkalmaznának.

A VALÓS ÉRTÉK ÉRTÉKELÉSE AKKOR, AMIKOR EGY ESZKÖZZEL VAGY KÖTELEZETTSÉGGEL KAPCSOLATOS VOLUMEN VAGY AKTIVITÁSI SZINT JELENTŐS MÉRTÉKBEN CSÖKKENT

B37. Egy eszköz vagy kötelezettség valós értékére hatással lehet, ha az adott eszköz vagy kötelezettség tekintetében jelentősen csökkent a volumen vagy az aktivitási szint az eszköz vagy a kötelezettség (illetve a hasonló eszközök vagy kötelezettségek) szokásos piaci aktivitásához képest. Annak megállapítása érdekében, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az adott eszköz vagy kötelezettség tekintetében jelentősen csökkent-e a volumen vagy az aktivitási szint, a gazdálkodó egység köteles értékelni a különböző tényezők, mint például az alábbiak jelentőségét és relevanciáját:

- (a) Kevés a közelmúltban végbement ügylet.

- (b) Az árajánlatok kialakítása nem aktuális információkon alapul.
- (c) Az árajánlatok lényegesen eltérnek a különböző időpontokban vagy a különböző alkuszkok esetében (például egyes közvetítői piacokon).
- (d) Azok a mutatók, amelyek korábban szoros összefüggésben álltak az eszköz vagy a kötelezettség valós értékével, bizonyíthatóan nincsenek összefüggésben az adott eszköz vagy kötelezettség valós értékeire utaló újabb jelzésekkel.
- (e) A megfigyelt ügyletek vagy a jegyzett árak esetében a gazdálkodó egység várható cash flow-kra vonatkozó becslésével összevetve jelentősen megnövekedtek a vélelmezett likviditási kockázati felárak, a hozamok vagy a teljesítménymutatók (mint például a mulasztások mértéke vagy a kárfok), figyelembe véve az eszközzel vagy kötelezettséggel kapcsolatos hitel- és nemteljesítési kockázatra vonatkozó összes rendelkezésre álló piaci adatot.
- (f) Nagy a vételi és az ajánlati ár közötti különbség, vagy jelentős növekedés valósul meg a vételi és az ajánlati ár közötti különbségben.
- (g) Jelentős visszaesés tapasztalható az eszköz vagy kötelezettség, illetve hasonló eszközök vagy kötelezettségek tekintetében az új kibocsátások piacának (vagyis az elsődleges piac) aktivitásában – vagy nincs ilyen piac.
- (h) Kevés információ érhető el nyilvánosan (például valamely megbízási piacon végbemenő ügyletek esetében).
- B38. Ha a gazdálkodó egység arra a következtetésre jut, hogy az eszköz vagy kötelezettség tekintetében jelentősen csökkent a volumen vagy az aktivitási szint az eszköz vagy a kötelezettség (illetve a hasonló eszközök vagy kötelezettségek) szokásos piaci aktivitásához képest, az ügyletek vagy jegyzett árak további elemzésére van szükség. A volumen vagy az aktivitás csökkenése önmagában nem jelzi, hogy valamely ügyleti ár vagy jegyzett ár nem tükrözi a valós értéket, vagy hogy az adott piacon végbement ügylet nem szabályos. Azonban ha a gazdálkodó egység megállapítja, hogy valamely ügylet vagy jegyzett ár nem tükrözi a valós értéket (például előfordulhatnak olyan ügyletek, amelyek nem szabályosak), szükség lesz az ügyletek vagy a jegyzett árak módosítására, amennyiben a gazdálkodó egység ezeket az árakat a valós érték értékelésére használja, és a szóban forgó módosítás a valós érteken történő értékelés teljes egésze szempontjából jelentős lehet. Módosításokra más körülmények közepette is szükség lehet (például amikor egy hasonló eszköz árát jelentős mértékben módosítani kell annak érdekében, hogy összehasonlítható legyen az értékelt eszközzel, vagy amikor az ár elavult).
- B39. A jelen IFRS nem ír elő egyetlen módszert sem az ügyletek vagy a jegyzett árak jelentős módosítására. Az értékelési módszerek valós érték meghatározásakor történő használatának részletesebb tárgyalásával kapcsolatban lásd a 61–66. és a B5–B11. bekezdést. Függetlenül az alkalmazott értékelési technikától, a gazdálkodó egység köteles megfelelő kockázati korrekciókat alkalmazni, ideértve egy kockázati felárat, amely tükrözi azt az összeget, amelyet a piaci szereplők egy eszköz vagy kötelezettség cash flow-ival járó bizonytalanság kompenzációjaként követelnének (lásd a B17. bekezdést). Ellenkező esetben az értékelés nem fejezi ki hitelt érdemlően a valós értéket. Néhány esetben nehéz lehet a megfelelő kockázati korrekció megállapítása. Azonban a nehézség foka önmagában nem elegendő alap a kockázati korrekció kizárására. A kockázati korrekciónak egy piaci szereplők között az értékelés időpontjában a fennálló piaci feltételek mellett megkötött szabályos ügyletet kell tükröznie.
- B40. Ha az eszközre vagy kötelezettségre vonatkozó volumenben vagy aktivitási szintben jelentős visszaesés következett be, helyénvaló lehet az értékelési technika megváltoztatása vagy több értékelési technika használata (például egy piaci megközelítés és egy jelenérték-technika használata). A több értékelési módszer alkalmazásából származó valós értékre vonatkozó jelzések súlyozásakor a gazdálkodó egység köteles mérlegelni a valós érteken történő értékelések tartományának ésszerűségét. A cél az említett tartományon belüli azon pont meghatározása, amely az adott piaci feltételek mellett a leginkább tükrözi a valós értéket. A sokféle valós érteken történő értékelés arra utalhat, hogy további elemzés szükséges.
- B41. A valós érteken történő értékelés célja akkor is ugyanaz marad, ha az adott eszköz vagy kötelezettség tekintetében jelentősen csökkent a volumen vagy az aktivitási szint. A valós érték az az ár, amelyet egy eszköz értékesítésekor kapnának, illetve egy kötelezettség átruházásakor kifizetnének egy piaci szereplők között létrejött szabályos ügylet (vagyis nem kényszerfelszámolás vagy kényszerárverés) alapján az értékelés időpontjában a fennálló piaci feltételek mellett.
- B42. Annak az árak a megbecslése, amelyen a piaci szereplők hajlandóak lennének az értékelés időpontjában a fennálló piaci feltételek mellett ügyletet kötni, ha az eszköz vagy kötelezettség tekintetében jelentősen csökkent a volumen vagy az aktivitási szintje, az értékelés időpontjában érvényes tényektől és körülményektől függ, és mérlegelést kíván meg. A gazdálkodó egység arra irányuló szándéka, hogy megtartsa az eszközt, illetve hogy rendezze vagy egyéb módon teljesítse a kötelezettséget, nem lényeges a valós érték értékelésekor, mivel a valós érték piaci alapú értékelés, nem pedig a gazdálkodó egységre jellemző értékelés.

A nem szabályos ügyletek azonosítása

B43. Nehezebb megállapítani, hogy egy ügylet szabályos-e (vagy sem), ha az eszköz vagy kötelezettség tekintetében jelentősen csökkent a volumen vagy az aktivitási szint az eszköz vagy a kötelezettség (illetve a hasonló eszközök vagy kötelezettségek) szokásos piaci aktivitásához képest. Ilyen körülmények között nem helyénvaló annak megállapítása, hogy az adott piacon végbement egyetlen ügylet sem szabályos (vagyis kényszerfelszámolás vagy kényszerárverés). Például az alábbi körülmények jelezhetik, hogy az ügylet nem szabályos:

- (a) Az értékelés időpontját megelőző valamely időszakban nem volt elégséges a piacnak való kitettség ahhoz, hogy lehetővé tegye az adott eszközökkel és kötelezettségekkel kapcsolatos ügyletek esetében a fennálló piaci feltételek mellett szokásos értékesítési tevékenységeket.
- (b) Volt egy szokásos értékesítési időszak, viszont az eladó egyetlen piaci szereplőnek értékesítette az eszközt vagy a kötelezettséget.
- (c) Az eladó közel áll a csődhöz vagy a felszámoláshoz, illetve már fizetéképtelen vagy felszámolás alatt áll (vagyis az eladó kényszerhelyzetben van).
- (d) Az eladónak hatósági vagy jogi előírások teljesítése érdekében kellett értékesítenie (vagyis az eladó értékesítésre kényszerült).
- (e) Az ügyleti ár feltűnően eltérő az azonos vagy hasonló eszközre vagy kötelezettségre vonatkozó nemrégiben lebonyolított ügyletekkel összehasonlítva.

A gazdálkodó egység köteles értékelni a körülményeket annak megállapítása érdekében, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az ügylet szabályos-e.

B44. A gazdálkodó egység a valós érték értékelésekor vagy a piaci kockázati felárak megbecslésekor az alábbiak mind-egyikét köteles mérlegelni:

- (a) Ha a bizonyítékok azt jelzik, hogy az ügylet nem szabályos, a gazdálkodó egységnek (a valós értékre vonatkozó egyéb jelzésekkel összevetve) kevés jelentőséget kell tulajdonítania az adott ügyleti árnak, illetve annak nem tulajdoníthat jelentőséget.
- (b) Ha a bizonyítékok azt jelzik, hogy az ügylet szabályos, a gazdálkodó egység köteles figyelembe venni az adott ügyleti árat. Hogy mekkora lesz az adott ügyleti ár súlya a valós értékre utaló többi jelzéssel összevetve, a tényektől és a körülményektől függ, mint például az alábbiaktól:
 - (i) az ügylet volumene.
 - (ii) az ügyletnek az értékelt eszközzel vagy kötelezettséggel való összehasonlíthatósága.
 - (iii) az ügylet közelsége az értékelés időpontjához.
- (c) Ha a gazdálkodó egység nem rendelkezik elég információval annak eldöntésére, hogy egy ügylet szabályos-e, köteles figyelembe venni az ügyleti árat. Előfordulhat azonban, hogy az adott ügyleti ár nem tükrözi a valós értéket (vagyis az ügyleti ár nem feltétlenül az egyetlen vagy elsődleges alapját képezi a valós érték értékelésének vagy a piaci kockázati felárak megbecslésének). Ha a gazdálkodó egység nem rendelkezik elegendő információval annak megállapításához, hogy bizonyos ügyletek szabályosak-e, a gazdálkodó egységnek kevesebb hangsúlyt kell fektetnie ezekre az ügyletekre, amikor azokat más, köztudottan szabályos ügyletekkel hasonlítja össze.

A gazdálkodó egység nem köteles túlzott erőfeszítéseket tenni annak megállapítása érdekében, hogy egy ügylet szabályos-e, azonban nem hagyhatja figyelmen kívül az ésszerűen elérhető információkat. Ha a gazdálkodó egység félként szerepel egy ügyletben, vélelmezhető, hogy elég információval rendelkezik annak eldöntésére, hogy az ügylet szabályos-e.

Harmadik személyek által rendelkezésre bocsátott jegyzett árak használata

B45. A jelen IFRS nem zárja ki a harmadik személyek által szolgáltatott – például brókerek árazási szolgáltatásai révén kapott – jegyzett árak használatát, ha a gazdálkodó egység megállapította, hogy az említett felek által szolgáltatott jegyzett árak a jelen IFRS-nek megfelelően kerültek kialakításra.

- B46. Ha az adott eszköz vagy kötelezettség tekintetében jelentősen csökkent a volumen vagy az aktivitási szint, a gazdálkodó egység köteles értékelni, hogy a harmadik személyek által szolgáltatott jegyzett árak olyan aktuális információk felhasználásával kerültek-e kialakításra, amelyek szabályos ügyleteket tükröznek, vagy egy olyan értékelési technikát, amely tükrözi a piaci szereplők feltételezéseit (ideértve a kockázattal kapcsolatos feltételezéseket is). Amikor egy jegyzett ár egy valós értéken történő értékelés inputjaként súlyoz, a gazdálkodó egység kevesebb súlyt fektet azokra az árajánlatokra, amelyek nem tükrözik az ügyletek eredményét (a valós érték egyéb olyan jelzéseihez képest, amelyek tükrözik az ügyletek eredményét).
- B47. Továbbá a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésekor figyelembe kell venni az árajánlat jellegét (például hogy az árajánlat irányarat vagy kötelező ajánlatot tartalmaz-e), és nagyobb súlyt kell fektetni azoknak a harmadik személyek által adott árajánlatoknak, amelyek kötelező ajánlatot tartalmaznak.

C. függelék

Hatálybalépés napja és áttérés

Ez a függelék az IFRS szerves részét képezi, és ugyanolyan jelentőséggel bír, mint az IFRS egyéb részei.

- C1. A gazdálkodó egységnek a jelen IFRS-t a 2013. január 1-jén vagy azt követően kezdődő éves időszakokra kell alkalmaznia. A korábbi alkalmazás megengedett. Ha valamely gazdálkodó egység korábbi időszakra alkalmazza a jelen IFRS-t, köteles ezt a tényt közzétenni.
- C2. A jelen IFRS-t a jövőre nézve, annak az éves időszaknak a kezdetétől kell alkalmazni, amelyben először alkalmazzák.
- C3. A jelen IFRS közzétételi követelményeit nem kell alkalmazni a jelen IFRS első alkalmazását megelőző időszakokra vonatkozóan szolgáltatott összehasonlító adatokban.

D. függelék

Egyéb IFRS-ek módosítása

A függelék meghatározza az egyéb IFRS-ekre vonatkozó azon módosításokat, amelyek annak következményei, hogy a Testület kibocsátotta az IFRS 13 standardot. A gazdálkodó egységnek a módosításokat a 2013. január 1-jén vagy azt követően kezdődő éves időszakokra kell alkalmaznia. Ha valamely gazdálkodó egység korábbi időszak tekintetében alkalmazza az IFRS 13 standardot, köteles erre a korábbi időszakra alkalmazni a módosításokat. A módosított bekezdésekben az új szöveg aláhúzva, a törölt szöveg pedig áthúzva látható.

VÁLTOZÁS A DEFINÍCIÓKBAN

- D1. A (2010 októberében kibocsátott) IFRS 1, 3–5 és 9 standardban a valós érték definícióját a következő szöveg váltja fel:

A valós érték az az ár, amelyet egy eszköz értékesítésekor kapnának, illetve egy kötelezettség átruházásakor kifizetnének egy piaci szereplők között létrejött szabályos ügylet alapján az értékelés időpontjában. (Lásd az IFRS 13 standardot.)

Az IAS 2, 16, 18–21, 32 és 40 standardban a valós érték definícióját az alábbi szöveg váltja fel:

A valós érték az az ár, amelyet egy eszköz értékesítésekor kapnának, illetve egy kötelezettség átruházásakor kifizetnének egy piaci szereplők között létrejött szabályos ügylet alapján az értékelés időpontjában. (Lásd az IFRS 13 Valós értéken történő értékelés standardot.)

IFRS 1 A Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standardok első alkalmazása (módosítva 2010 szeptemberében)

- D2. A 19. bekezdés törlésre kerül.
- D3. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 39j. bekezdés:
- 39j) A 2011 májusában kiadott IFRS 13 Valós értéken történő értékelés standard törölte a 19. bekezdést, és módosította a valós érték meghatározását az A. függelékben, valamint módosította a D15. és a D20. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.
- D4. A D15. és a D20. bekezdés az alábbiak szerint módosul:
- D15) Ha az első alkalmazó az ilyen befektetést bekerülési értéken értékeli az IAS 27 standarddal összhangban, akkor ezt a befektetést az egyedi, pénzügyi helyzetre vonatkozó, IFRS-ek szerinti nyitó kimutatásában a következő összegek valamelyikén kell értékelnie:

...

(b) vélemezett bekerülési értéken. Az ilyen befektetés vélemezett bekerülési értéke:

(i) a gazdálkodó egység IFRS-ekre való áttérésének időpontjában érvényes valós érték annak egyedi pénzügyi kimutatásaiban; vagy

...

D20 A 7. és a 9. bekezdés előírásai ellenére, a gazdálkodó egység bármely alábbi módon alkalmazhatja az IAS 39 standard AG76(a). bekezdésének előírásait:

...

IFRS 2 Részvényalapú kifizetés standard

D5. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 6A. bekezdés:

6A A jelen IFRS a „valós érték” kifejezést oly módon használja, amely néhány szempontból eltér a valós értéknek az IFRS 13 *Valós értéken történő értékelés* standardban szereplő definíciójától. Ezért az IFRS 2 standard alkalmazásakor a gazdálkodó egység a valós értéket a jelen IFRS-nek megfelelően határozza meg, nem az IFRS 13 szerint.

IFRS 3 Üzleti kombinációk

D6. A 20., a 29., a 33. és a 47. bekezdés az alábbiak szerint módosul:

20 A 24–31. bekezdés meghatározza az olyan azonosítható eszközök és kötelezettségek típusait, amelyek tartalmazznak olyan tételeket, amelyekre a jelen IFRS az értékelési elv alól korlátozott kivételeket tartalmaz.

29 A felvásárlónak az immateriális eszközként kimutatott újra megszerzett jog értékét a kapcsolódó szerződés fennmaradó szerződéses időszaka alapján kell értékelnie, függetlenül attól, hogy a piaci résztvevők a valós értékének meghatározásakor mérlegelik-e a szerződés lehetséges megújítását. A B35. és a B36. bekezdés kapcsolódó alkalmazási útmutatót ad.

33 ... A goodwill összegének meghatározásához egy olyan üzleti kombináció során, ahol ellenérték átadására nem került sor, a felvásárlónak a felvásároltban lévő érdekeltiségének az akvizíció időpontjára vonatkozó valós értékét kell használnia az átadott ellenérték akvizíció időpontjára vonatkozó valós értéke helyett (32. bekezdés (a) pontjának (i) alpontja). ...

47 ... Például egy eszköznek nem sokkal az akvizíció időpontja után történt értékesítése – kivéve, ha azonosítható egy olyan közbejött esemény, amely a valós értéket megváltoztatta – egy olyan összeg ellenében, amely jelentősen különbözik az arra az időpontra meghatározott ideiglenes valós értékétől, valószínűleg az ideiglenes összegben fennálló hibát jelez.

D7. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 64.F. bekezdés:

64F A 2011 májusában kiadott IFRS 13 *Valós értéken történő értékelés* standard módosította a 20., a 29., a 33. és a 47. bekezdést, és módosította a valós érték meghatározását az A. függelékben, valamint módosította a B22., a B40., a B43–46., a B49. és a B64. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

D8. A B. függelék B22., B40., B43–B46., B49. és B64. bekezdése az alábbiak szerint módosul:

B22 Mivel a konszolidált pénzügyi kimutatások – a tőkestruktúra kivételével – a jog szerinti leányvállalat pénzügyi kimutatásainak folytatását jelentik, a konszolidált pénzügyi kimutatások tükrözik:

...

(d) a konszolidált pénzügyi kimutatásokban kibocsátott tőkerészesedéseként kimutatott összeget, amelyet úgy határoznak meg, hogy a jog szerinti leányvállalatnak (a számvitel szerinti felvásárlónak) közvetlenül az üzleti kombináció előtti, forgalomban lévő, kibocsátott tőkerészesedését hozzáadják a jog szerinti anyavállalat (a számvitel szerinti felvásárolt) valós értékéhez. Ugyanakkor...

...

B40 Az azonosíthatósági kritériumok határozzák meg, hogy egy immateriális eszközt a goodwilltől elkülönítve kell-e kimutatni. Ugyanakkor a kritériumok sem útmutatást nem adnak egy immateriális eszköz valós értékének meghatározásához, sem az immateriális eszköz valós értékének értékeléséhez használt feltételezéseket nem korlátozzák. Például, a felvásárló figyelembe veszi a valós érték meghatározásához azokat a feltételezéseket, amelyeket a piaci szereplők használnának az immateriális eszköz árazásakor, mint például a szerződések jövőbeli megújítására vonatkozó várakozásokat. ...

- B43 Versenyképességének védelme érdekében vagy egyéb okból előfordulhat, hogy a felvásárló nem kíván használni egy megszerzett nem pénzügyi eszközt, vagy az eszközt nem annak legértékesebb és legjobb hasznosítása szerint kívánja használni. Például ez lehet a helyzet egy megszerzett kutatás-fejlesztési immateriális eszköz esetében, amelyet a felvásárló védekezően kíván felhasználni, azáltal, hogy másokat megakadályoz annak használatában. Mindazonáltal a felvásárló köteles a nem pénzügyi eszközt annak a piaci szereplők által megvalósított, feltételezett legértékesebb és legjobb hasznosítása alapján értékelni, a megfelelő értékelési hipotézissel összhangban, mind kezdetben, mind akkor, amikor a későbbi értékvesztési vizsgálat érdekében meghatározzák az elidegenítési költségekkel csökkentett valós értéket.
- B44 A jelen IFRS megengedi a felvásárlónak, hogy a felvásároltban lévő nem ellenőrző részesedést annak az akvizíció időpontjára vonatkozó valós értékén értékelje. Néha a nem ellenőrző részesedésnek az akvizíció időpontjára vonatkozó valós értékét a felvásárló a részvények aktív piaci jegyzett ára alapján határozza meg (vagyis nem a felvásárló birtokában lévő részvények ára alapján). Más helyzetekben azonban a részvények aktív piaci jegyzett ára nem áll rendelkezésre. Ezekben a helyzetekben a felvásárló a nem ellenőrző részesedés valós értékét más értékelési technikák felhasználásával határozza meg.
- B45 A felvásárló felvásároltban lévő részesedésének valós értéke és a nem ellenőrző részesedés valós értéke részvényenkénti alapon különböző lehet. A fő különbség valószínűleg egy ellenőrzési felár beépülése a felvásárló felvásároltban lévő részesedésének részvényenkénti valós értékébe, vagy fordítva, egy diszkont beépülése az ellenőrzés hiánya miatt (amit nem ellenőrző részesedési diszkontnak is neveznek) a nem ellenőrző részesedés részvényenkénti valós értékébe, ha a piaci szereplők az említett felárat vagy diszkontot figyelembe vennék a nem ellenőrző részesedés árazásakor.
- B46 Egy olyan üzleti kombináció során, amely ellenérték átadása nélkül valósult meg, a felvásárlónak a goodwill vagy az előnyös vételen elért nyereség értékeléséhez a felvásároltban lévő részesedésének az akvizíció időpontjára vonatkozó valós értékével kell helyettesítenie az átadott ellenértéknek az akvizíció időpontjára vonatkozó valós értékét (lásd 32–34. bekezdést).
- B49 Az egyesülés valós értéken történő értékelésének figyelembe kell vennie azokat a feltételezéseket, amelyeket a jövőbeli tagsági juttatásokkal kapcsolatban piaci szereplők tennének, valamint minden olyan egyéb feltételezést, amelyeket az egyesüléssel kapcsolatban piaci szereplők tennének. Például felhasználható egy jelenérték-technika az egyesülés valós értékének meghatározásához. A modell inputjaiként használt cash flow-knak az egyesülés várható cash flow-in kell alapulniuk, amelyek valószínűleg tükrözik a tagsági juttatások miatti csökkentéseket, mint például az árukért és szolgáltatásokért felszámított csökkentett díjakat.
- B64 Az 59. bekezdésben szereplő cél eléréséhez a felvásárlónak közzé kell tennie az alábbi információkat a beszámolási időszakban lebonyolított minden egyes üzleti kombinációra vonatkozóan:
- ...
- (f) az átadott teljes ellenérték akvizíció időpontjára vonatkozó valós értékét és az ellenérték minden egyes olyan fő csoportjának az akvizíció időpontjára vonatkozó valós értékét, mint például:
- ...
- (iv) a felvásárló tőkerészedései, ideértve a kibocsátott vagy kibocsátandó instrumentumok vagy részesedések számát és az ilyen instrumentumok vagy részesedések valós értékének meghatározására használt módszert.
- ...
- (o) minden olyan üzleti kombinációnál, amelyben a felvásárló a felvásárolt tőkerészedéseinek kevesebb mint 100 százalékát birtokolja az akvizíció időpontjában:
- ...
- (ii) minden egyes, a felvásároltban fennálló, valós értéken értékelt nem ellenőrző részesedésnél az ennek az értéknek a meghatározásához használt értékelési technikát (technikákat) és jelentős inputokat.
- ...

IFRS 4 Biztosítási szerződések

D9. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 41E. bekezdés:

- 41E A 2011 májusában kiadott IFRS 13 *Valós értéken történő értékelés* standard módosította a valós érték meghatározását az A. függelékben. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezt a módosítást, amikor az IFRS 13 standardot alkalmazza.

IFRS 5 Értékesítésre tartott befektetett eszközök és megszünt tevékenységek standard

D10. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 44H. bekezdés:

- 44H A 2011 májusában kiadott IFRS 13 *Valós értéken történő értékelés* standard módosította a valós érték meghatározását az A. függelékben. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezt a módosítást, amikor az IFRS 13 standardot alkalmazza.

IFRS 7 Pénzügyi instrumentumok: közzétételek (módosítva 2009 októberében)

D11. [Nem vonatkozik a követelményekre]

D12. A 3. bekezdés a következőképpen módosul:

- 3 A jelen IFRS-t minden gazdálkodó egység köteles a pénzügyi instrumentumok minden típusa tekintetében alkalmazni, kivéve:
- (a) ... ezekben az esetekben a jelen IFRS követelményeit, a valós értéken értékelt érdekeltségek esetében pedig az IFRS 13 *Valós értéken történő értékelés* standardot kell alkalmazni. ...
- ...

D13. A 27–27B. bekezdés törlésre kerül.

D14. A 28. bekezdés a következőképpen módosul:

- 28 Néhány esetben a gazdálkodó egység nem jeleníti meg a nyereséget vagy a veszteséget egy pénzügyi eszköz vagy pénzügyi kötelezettség kezdeti megjelenítésekor, mivel a valós értéket az azonos eszközre vagy kötelezettségre vonatkozó aktív piaci jegyzett ár (vagyis egy 1. szintű input) nem bizonyítja, és olyan értékelési technikán sem alapul, amely kizárólag megfigyelhető piacokról származó adatokat használ (lásd az IAS 39 standard AG76. bekezdését). Ilyen esetekben a gazdálkodó egységnek pénzügyi eszközcsoportonként vagy pénzügyi kötelezettségcsoportonként közzé kell tennie:
- (a) az arra vonatkozó számviteli politikáját, hogy az eredményben megjelenítse a kezdeti megjelenítéskori valós érték és az ügyleti ár közötti különbséget annak érdekében, hogy tükrözze azon tényezőknél (ideértve az időtényezőt is) a változását, amelyeket a piaci résztvevők az eszköz vagy a kötelezettség árának meghatározása során figyelembe vennének (lásd az IAS 39 standard AG76.(b) bekezdését).
- ...
- (c) hogy a gazdálkodó egység miért jutott arra a következtetésre, hogy az ügyleti ár nem a legjobb bizonyíték a valós értékre, ideértve a valós értéket alátámasztó bizonyíték leírását is.

D15. A 29. bekezdés a következőképpen módosul:

29 Nem követelmény a valós értékek közzététele:

...

- (b) azonos instrumentum aktív piacon jegyzett piaci árral (vagyis 1. szintű inputtal) nem rendelkező tőkeinstrumentumokban vagy az ilyen tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó származékos termékekben lévő befektetés esetén, amelyet az IAS 39 standarddal összhangban bekerülési értéken értékelnek, mert a valós értékét egyéb módon nem lehet megbízhatóan mérni; vagy

...

D16. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 44P. bekezdés:

- 44P A 2011 májusában kiadott IFRS 13 standard módosította a 3., a 28., a 29., a B4. és a B26. bekezdést, valamint az A. függelékét, és törölte a 27–27B. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

D17. Az A. függelékben az egyéb árkockázat definíciója az alábbiak szerint módosul:

egyéb árkockázat Annak kockázata, hogy a piaci árak változásai miatt (a **kamatláb**kockázatból vagy **deviza**-kockázatból származó változásokon kívül) a pénzügyi instrumentum valós értéke vagy jövőbeni cash flow-i ingadozni fognak, akár az adott pénzügyi instrumentumra vagy annak kibocsátójára jellemző tényezők okozzák ezeket a változásokat; akár a piacon forgalomban lévő összes hasonló pénzügyi instrumentumra hatással lévő tényezők.

IFRS 9 Pénzügyi instrumentumok standard (kibocsátva 2009 novemberében)

D18. Az 5.1.1. bekezdés a következőképpen módosul:

5.1.1 **A kezdeti megjelenítéskor a gazdálkodó egység köteles a pénzügyi eszközt annak valós értéken értékelni, növelve – amennyiben a pénzügyi eszköz nem eredménnyel szemben valós értéken értékelt – azon ügyleti költségekkel, amelyek közvetlenül a pénzügyi eszköz megszerzésének tulajdoníthatók.**

D19. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül az 5.1.1.A. bekezdés:

5.1.1A **Azonban ha a pénzügyi eszköz kezdeti megjelenítéskori valós értéke eltér az ügyleti ártól, a gazdálkodó egység köteles alkalmazni a B5.1. bekezdést és az IAS 39 standard AG76. bekezdését.**

D20. Az 5.2.1., az 5.3.2., a 8.2.5. és a 8.2.11. bekezdés az alábbiak szerint módosul:

5.2.1 **A kezdeti megjelenítést követően a gazdálkodó egység a pénzügyi eszközt a 4.1–4.5. bekezdésnek megfelelően valós értéken vagy amortizált bekerülési értéken köteles értékelni.**

5.3.2 **Ha a 4.9. bekezdésnek megfelelően a gazdálkodó egység úgy sorol át egy pénzügyi eszközt, hogy azt valós értéken értékeljék, az átsorolás időpontjában értékelik a valós értékét. A korábbi könyv szerinti érték és a valós érték közötti különbségből eredő nyereség vagy veszteség megjelenítésre kerül a nyereségben vagy veszteségben.**

8.2.5 **Ha a gazdálkodó egység egy hibrid szerződést a 4.4. vagy a 4.5. bekezdésnek megfelelően valós értéken értékeli, de a hibrid szerződés valós értékét korábban nem értékelték összehasonlító beszámolási időszakokban, a hibrid szerződés valós értéke az összehasonlító beszámolási időszakokban az összetevők (vagyis a nem származékos alapszerződés és a beágyazott származékos termék) valós értékeinek az egyes összehasonlító beszámolási időszakok végén érvényes összege lesz.**

8.2.11 **Ha a gazdálkodó egység korábban azonos instrumentum aktív piacon jegyzett piaci árral (vagyis 1. szintű inputtal) nem rendelkező tőkeinstrumentumban lévő befektetést (vagy egy olyan származékos terméket, amely ilyenfajta tőkeinstrumentumhoz kapcsolódik és annak átadásával rendezendő), az IAS 39 standardnak megfelelően bekerülési értéken számolt el, az első alkalmazáskor köteles az adott instrumentumot valós értéken értékelni. ...**

D21. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 8.1.3. bekezdés:

8.1.3 **A 2011 májusában kiadott IFRS 13 Valós értéken történő értékelés standard módosította a következő bekezdéseket: 5.1.1., 5.2.1., 5.3.2., 8.2.5., 8.2.11., B5.1., B5.4., B5.5., B5.7., C8., C20., C22., C27. és C28., valamint beiktatta az 5.1.1.A. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.**

D22. Az A. függelék bevezető szövege az alábbiak szerint módosul:

Az alábbi kifejezések az IAS 32 Pénzügyi instrumentumok: bemutatás standard 11. bekezdésében, az IAS 39 standard 9. bekezdésében vagy az IFRS 13 standard A. függelékében kerültek meghatározásra, és a jelen IFRS-ben az IAS 32, az IAS 39 vagy az IFRS 13 standardban meghatározott jelentésekkel szerepelnek: ...

D23. A B. függelékben a B5.1. bekezdés, a B5.5. bekezdés feletti cím, valamint a B5.5. és a B5.7. bekezdés az alábbiak szerint módosul:

B5.1 A pénzügyi eszköz kezdeti megjelenítéskori valós értéke rendszerint az ügyleti ár (vagyis a szolgáltatott ellenérték valós értéke, lásd az IFRS 13-at és az IAS 39 standard AG76. bekezdését is). Azonban ha az ellenérték egy részét nem a pénzügyi instrumentumért, hanem valami másért adják, a gazdálkodó egység köteles értékelni a pénzügyi instrumentum valós értékét. Például egy hosszú lejáratú, nem kamatozó kölcsön vagy követelés valós értékét a jövőbeni pénzbefolyásoknak egy hasonló hitelképességi besorolású hasonló instrumentum (a hasonlóság kiterjed a devizanemre, a futamidőre, a kamatláb típusára és egyéb tényezőkre) érvényben lévő piaci kamatláb(i)val történő diszkontálásával értékelik. Minden további kölcsönadott összeg költség vagy bevételcsökkentés, hacsak nem felel meg egy másfajta eszközként való megjelenítés feltételeinek.

Tőkeinstrumentumokban lévő befektetések (és az e befektetésekre vonatkozó szerződések)

B5.5 ... Ez lehet a helyzet, ha nem áll rendelkezésre elégséges újabb információ a valós érték értékeléséhez, vagy ha sokféle lehetséges valós értéken történő értékelés érhető el, és ezek közül a bekerülési érték a valós érték legjobb becslése.

B5.7 ... Ilyen esetekben a gazdálkodó egység köteles értékelni a valós értéket.

D24. A C. függelék C8. bekezdésében az IFRS 7 *Pénzügyi instrumentumok: közzétételek* standard 29. bekezdése az alábbiak szerint módosul:

29 Nem követelmény a valós értékek közzététele:

...

(b) azonos instrumentum aktív piacán jegyzett piaci árral (vagyis 1. szintű inputtal) nem rendelkező tőkeinstrumentumokban lévő, befektetésekhez kapcsolódó származékos termékek esetén, amelyeket az IAS 39 standarddal összhangban bekerülési értéken értékelnek, mert a valós értéküket egyéb módon nem lehet megbízhatóan mérni; vagy

...

D25. A C20. bekezdésben az IAS 28 *Társult vállalkozásokban lévő befektetések* standard 1. bekezdésének módosításai az alábbiak szerint módosulnak:

1 A jelen standardot kell alkalmazni a társult vállalkozásokban lévő befektetések elszámolására. A standard nem vonatkozik azonban az alábbi gazdálkodó egységek által birtokolt olyan társult vállalkozásokban lévő befektetésekre:

(a) kockázati tőkebefektető szervezetek; vagy

(b) befektetési alapok, zártvégű alapok, vagy más hasonló gazdálkodó egységek, ideértve a befektetéshez kapcsolt biztosítási alapokat is,

amelyeket a nyereséggel vagy veszteséggel szemben valós értéken értékelnek az IFRS 9 *Pénzügyi instrumentumok* standardnak és az IAS 39 *Pénzügyi instrumentumok: megjelenítés és értékelés* standardnak megfelelően. Az ilyen befektetést birtokló gazdálkodó egység köteles megtenni a 37. bekezdés (f) pontjában előírt közzétételeket.

D26. A C22. bekezdésben az IAS 31 *Közös vállalkozásokban lévő érdekeltségek* standard 1. bekezdésének módosításai az alábbiak szerint módosulnak:

1 A jelen standardot kell alkalmazni a közös vállalkozásokban lévő érdekeltségek elszámolására, valamint a közös vállalkozás eszközeinek, kötelezettségeinek, bevételeinek és ráfordításainak a közös vállalkozás tulajdonosainak és befektetőinek pénzügyi kimutatásaiban való bemutatására, függetlenül attól, hogy a közös vállalkozási tevékenység milyen szerkezetben vagy formában valósul meg. Ugyanakkor, a standard nem vonatkozik a közös vezetőségű vállalkozásokban meglévő olyan érdekeltségekre, amelyek tulajdonosai:

(a) kockázati tőkebefektető szervezetek; vagy

- (b) befektetési alapok, zártvégű alapok, vagy más hasonló gazdálkodó egységek, ideértve a befektetéshez kapcsolt biztosítási alapokat is,

amelyeket a nyereséggel vagy veszteséggel szemben valós értéken értékelnek az IFRS 9 *Pénzügyi instrumentumok* standardnak és az IAS 39 *Pénzügyi instrumentumok: megjelenítés és értékelés* standardnak megfelelően. Az ilyen érdekeltséget birtokló közös vállalkozás tulajdonosa köteles megtenni az 55. és az 56. bekezdésben előírt közzétételeket.

- D27. A C27. bekezdésben az IAS 39 *Pénzügyi instrumentumok: megjelenítés és bemutatás* standard 9., 13. és 88. bekezdésének módosításai az alábbiak szerint módosulnak:

9 ...

Meg kell jegyezni, hogy az IFRS 13 Valós értéken történő értékelés standard megállapítja a pénzügyi kötelezettségek valós értékének – akár kijelölés útján, akár máshogyan történő – értékelésére vonatkozó követelményeket, vagy azokra a pénzügyi kötelezettségekre vonatkozó követelményeket, amelyek valós értékét közzéteszik.

...

- 13 Ha a gazdálkodó egység nem tudja megbízhatóan értékelni valamely beágyazott származékos termék valós értékét annak feltételei alapján, a beágyazott származékos termék valós értéke a hibrid (kombinált) szerződés valós értéke és az alapszerződés valós értéke közötti különbözet lesz. Ha a gazdálkodó egység nem képes e módszerrel értékelni a beágyazott származékos termék valós értékét, a 12. bekezdés alkalmazandó és a hibrid (kombinált) szerződést az eredménnyel szemben valós értéken értékeltként jelölik meg.

- 88 **Egy fedezeti kapcsolat akkor, és csak akkor felel meg a 89–102. bekezdésben foglalt fedezeti elszámolás feltételeinek, ha az alábbi kritériumok ~~mind egyike~~ teljesülnek:**

...

- (d) **a fedezeti ügylet hatékonysága megbízhatóan mérhető, azaz a fedezett tétel fedezett kockázatnak tulajdonítható valós értéke vagy cash flow-i, valamint a fedezeti instrumentum valós értéke megbízhatóan meghatározható.**

...

- D28. A C28. bekezdésben az IAS 39 standard AG64., AG80., AG81. és AG96. bekezdésének módosításai az alábbiak szerint módosulnak:

- AG64 A pénzügyi kötelezettség kezdeti megjelenítéskori valós értéke rendszerint az ügyleti ár (vagyis a kapott ellenérték valós értéke, lásd AG76. bekezdést és az IFRS 13 standardot). Azonban ha az ellenérték egy részét nem a pénzügyi kötelezettségre tekintettel adják vagy kapiák, hanem valami másért, a gazdálkodó egység köteles értékelni a pénzügyi kötelezettség valós értékét.

- AG80 Az olyan tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó és azok átadásával teljesítendő származékos termékek valós értéke, amelyek nem rendelkeznek azonos instrumentumra vonatkozó aktív piaci jegyzett árral (vagyis egy 1. szintű inputtal) (lásd a 46. bekezdés (a) pontját), akkor határozható meg megbízható módon, ha (a) az ésszerű valós érteken történő értékelések tartományának változékonysága az adott instrumentum esetében nem jelentős; vagy ha (b) a tartományon belüli különféle becsült értékek előfordulásának valószínűsége ésszerű módon felmérhető és felhasználható a valós értékre vonatkozó értékelések során.

- AG81 Sok olyan helyzet van, amikor az azonos instrumentumra vonatkozó aktív piaci jegyzett árral (vagyis 1. szintű inputtal) nem rendelkező tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó és azok átadásával teljesítendő származékos termékek (lásd a 47. bekezdés (a) pontját) ésszerű valós érteken történő értékeléseinek tartománya valószínűleg nem jelentős. Általában meg lehet határozni azoknak a származékos termékeknek a valós értékét, amelyet a gazdálkodó egység egy külső féltől szerzett meg. Ugyanakkor, ha az ésszerű, valós érteken történő értékelések tartománya jelentős, és a különféle becsült értékek valószínűségei ésszerűen nem mérhetők fel, a gazdálkodó egység nem értékelheti az adott instrumentumot valós érteken.

AG96 Az olyan származékos termékek, amelyek olyan tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódnak és azok átadásával rendezendők, amely tőkeinstrumentumok nem rendelkeznek azonos instrumentumra vonatkozó aktív piaci jegyzett árral (vagyis 1. szintű inputtal), és amelyeket nem valós értéken tartanak nyilván, mivel a valós értéküket nem lehet megbízható módon megállapítani (lásd a 47 bekezdés (a) pontját), nem jelölhetők meg fedezeti instrumentumként.

IFRS 9 Pénzügyi instrumentumok (kibocsátva 2010 októberében)

D29. [Nem vonatkozik a követelményekre]

D30. A 3.2.14., a 4.3.7. és az 5.1.1. bekezdés az alábbiak szerint módosul:

3.2.14 Amikor a gazdálkodó egység a nagyobb pénzügyi eszköz korábbi könyv szerinti értékét megosztja a továbbra is kimutatott és a kivezetett rész között, a továbbra is kimutatott rész valós értékét szükséges értékelnie. Amennyiben a gazdálkodó egység már korábban is értékesített a továbbra is kimutatotthoz hasonló részeket, vagy e részekre vonatkozóan más piaci ügyletek is léteznek, a tényleges ügyletek közelmúltbeli árai nyújtják az adott rész valós értékének a legjobb becslését. ...

4.3.7 Ha a gazdálkodó egység nem tudja megbízhatóan értékelni valamely beágyazott származékos termék valós értékét annak feltételei alapján, a beágyazott származékos termék valós értéke a hibrid szerződés valós értéke és az alapszerződés valós értéke közötti különbözet lesz. Ha a gazdálkodó egység nem képes e módszerrel értékelni a beágyazott származékos termék valós értékét, a 4.3.6. bekezdés alkalmazandó és a hibrid szerződést az eredménnyel szemben valós értéken értékeltként jelölik meg.

5.1.1 **A kezdeti megjelenítéskor a gazdálkodó egység köteles a pénzügyi eszközt vagy pénzügyi kötelezettséget annak valós értékén értékelni, növelve vagy csökkentve – amennyiben a pénzügyi eszköz vagy pénzügyi kötelezettség nem eredménnyel szemben valós értéken értékelt – azon ügyleti költségekkel, amelyek közvetlenül a pénzügyi eszköz vagy pénzügyi kötelezettség megszerzésének vagy kibocsátásának tulajdoníthatók.**

D31. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül az 5.1.1.A. bekezdés:

5.1.1A **Azonban ha a pénzügyi eszköz vagy pénzügyi kötelezettség kezdeti megjelenítéskori valós értéke eltér az ügyleti ártól, a gazdálkodó egység köteles alkalmazni a B5.1.2.A. bekezdést.**

D32. Az 5.2.1. bekezdés a következőképpen módosul:

5.2.1 **A kezdeti megjelenítést követően a gazdálkodó egység a pénzügyi eszközt a 4.1.1–4.1.5. bekezdésnek megfelelően valós értéken vagy amortizált bekerülési értéken köteles értékelni (lásd az IAS 39 standard AG5–AG8. bekezdését).**

D33. Az 5.4.1. bekezdés feletti cím, valamint az 5.4.1–5.4.3. bekezdés törlésre kerül.

D34. Az 5.6.2., a 7.2.5., a 7.2.11. és a 7.2.12. bekezdés az alábbiak szerint módosul:

5.6.2 **Ha a 4.4.1. bekezdésnek megfelelően a gazdálkodó egység úgy sorol át egy pénzügyi eszközt, hogy azt valós értéken értékeljék, az átsorolás időpontjában értékeli a valós értékét. A korábbi könyv szerinti érték és a valós érték közötti különbségből eredő nyereség vagy veszteség megjelenítésre kerül a nyereségben vagy veszteségben.**

7.2.5 Ha a gazdálkodó egység egy hibrid szerződést a 4.1.4. vagy a 4.1.5. bekezdésnek megfelelően valós értéken értékeli, de a hibrid szerződés valós értékét korábban nem értékelték összehasonlító beszámolási időszakokban, a hibrid szerződés valós értéke az összehasonlító beszámolási időszakokban az összevont (vagyis a nem származékos alapszerződés és a beágyazott származékos termék) valós értékeinek az egyes összehasonlító beszámolási időszakok végén érvényes összege lesz.

7.2.11 Ha a gazdálkodó egység korábban azonos instrumentum aktív piacán jegyzett piaci árral (vagyis 1. szintű inputtal) nem rendelkező tőkeinstrumentumban lévő befektetést (vagy egy olyan származékos eszközt, amely ilyenfajta tőkeinstrumentumhoz kapcsolódik és annak átadásával rendezendő) az IAS 39 standardnak megfelelően bekerülési értéken számolt el, az első alkalmazáskor köteles az adott instrumentumot valós értéken értékelni. ...

- 7.2.12 Ha a gazdálkodó egység korábban egy olyan származékos kötelezettséget, amely olyan tőkeinstrumentumhoz kapcsolódik és annak átadásával rendezendő, amely nem rendelkezik azonos instrumentum aktív piacán jegyzett piaci árral (vagyis 1. szintű inputtal), az IAS 39 standardnak megfelelően bekerülési értéken számolt el, az első alkalmazáskor köteles az adott származékos kötelezettséget valós értéken értékelni. ...

D35. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 7.1.3. bekezdés:

- 7.1.3 A 2011 májusában kiadott IFRS 13 *Valós értéken történő értékelés* standard módosította a 3.2.14., a 4.3.7., az 5.1.1., az 5.2.1., az 5.4.1., az 5.6.2., a 7.2.5., a 7.2.11. és a 7.2.12. bekezdést, módosította a valós érték definícióját az A. függelékben, módosította a B3.2.11., a B3.2.17., a B5.1.1., a B5.2.2., a B5.4.8., a B5.4.14., a B5.4.16., a B5.7.20., a C3., a C11., a C26., a C28., a C30., a C49. és a C53. bekezdést, törölte az 5.4.2. és a B5.4.1–B5.4.13. bekezdést, valamint beiktatta az 5.1.1.A., a B5.1.2.A. és a B5.2.2.A. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

D36. A B. függelék B3.2.11., B3.2.17., B5.1.1. és B5.2.2. bekezdése az alábbiak szerint módosul:

- B3.2.11 Azon rész valós értékének értékelésekor, amely a 3.2.13. bekezdés céljainak alkalmazása érdekében továbbra is kimutatásra kerülnek, illetve amely kivezetésre kerül, a gazdálkodó egység a valós értéken történő értékelés IFRS 13 standardban szereplő követelményeit alkalmazza a 3.2.14. bekezdésen kívül.
- B3.2.17 Ez a bekezdés bemutat egy példát a folytatódó részvételi megközelítés alkalmazására akkor, amikor a gazdálkodó egység folytatódó részvétele egy pénzügyi eszköz valamely részére vonatkozóan áll fenn.

Tegyük fel, hogy a gazdálkodó egység előtörleszthető kölcsönök olyan portfóliójával rendelkezik, ... A tranzakció időpontjában a kölcsönök valós értéke 10 100 CU, a 0,5 százalékos kamatkülönbözet valós értéke pedig 40 CU.

...

A gazdálkodó egység kiszámítja a cash flow-k 90 százalékos hányadának értékesítésén keletkezett veszteséget vagy nyereséget. Feltételezve, hogy a 10 százalékos átadott részre és a 90 százalékos megtartott részre nem állnak rendelkezésre elkülönült valós értékek az átadás időpontjában, a gazdálkodó egység az eszköz könyv szerinti értékét a 3.2.14. bekezdés szerint a következőképpen osztja fel:

	Valós érték	Százalék	Felosztott könyv szerinti érték
Átadott hányad	9 090	90 %	9 000
Megtartott hányad	1 010	10 %	1 000
Összesen	10 100		10 000

...

- B5.1.1 A pénzügyi instrumentum kezdeti megjelenítéskori valós értéke rendszerint az ügyleti ár (vagyis a szolgáltatott vagy kapott ellenérték valós értéke, lásd a B5.1.2.A. bekezdést és az IFRS 13 standardot). Azonban ha az ellenérték egy részét nem a pénzügyi instrumentumért, hanem valami másért adják vagy kapják, a gazdálkodó egység köteles értékelni a pénzügyi instrumentum valós értékét. Például egy hosszú lejáratú, nem kamatozó kölcsön vagy követelés valós értékét a jövőbeni pénzbefolyásoknak egy hasonló hitelképességi besorolása hasonló instrumentum (a hasonlóság kiterjed a devizanemre, a futamidőre, a kamatláb típusára és egyéb tényezőkre) érvényben lévő piaci kamatlába(i)val történő diszkontálásával értékelik. Minden további kölcsönadott összeg költség vagy bevételecsökkentés, hacsak nem felel meg egy másfajta eszközként való megjelenítés feltételeinek.

D37. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a B5.1.2.A és a B5.2.2.A bekezdés:

- B5.1.2.A A pénzügyi instrumentum kezdeti megjelenítéskori valós értékének legjobb bizonyítéka rendszerint az ügyleti ár (vagyis a szolgáltatott vagy kapott ellenérték valós értéke, lásd továbbá az IFRS 13 standardot). Ha a gazdálkodó egység azt állapítja meg, hogy a kezdeti megjelenítéskor a valós érték eltér az 5.1.1.A. bekezdésben említett ügyleti ártól, a gazdálkodó egység köteles a szóban forgó instrumentumot az adott időpontban az alábbiak szerint elszámolni:

- (a) az 5.1.1. bekezdésben előírt értékeléssel, ha az említett valós értéket az azonos eszközre vagy kötelezettségre vonatkozó aktív piaci jegyzett ár (vagyis egy 1. szintű input) bizonyítja, vagy olyan értékelési technikán alapul, amely kizárólag megfigyelhető piacokról származó adatokat használ. A gazdálkodó egység köteles a kezdeti megjelenítéskori valós érték és az ügyleti ár különbözetét nyereségként vagy veszteségként megjeleníteni.
- (b) minden egyéb esetben, az 5.1.1. bekezdésben előírt értékeléssel, módosítva a kezdeti megjelenítéskori valós érték és az ügyleti ár különbözetének elhalasztása érdekében. A kezdeti megjelenítést követően a gazdálkodó egység csak annyiban köteles az említett halasztott különbözetet nyereségként vagy veszteségként megjeleníteni, amennyiben az valamely tényező (ideértve az időt is) olyan változásából származik, amelyet a piaci szereplők figyelembe vennének az eszköz vagy a kötelezettség árazásakor.

B5.2.2A Egy pénzügyi eszköz vagy pénzügyi kötelezettség későbbi értékelésének és a B5.1.2.A. bekezdésben leírt nyereségek vagy veszteségek későbbi megjelenítésének meg kell felelnie a jelen IFRS követelményeinek.

D38. A B5.4.1.–B5.4.13. bekezdés és a hozzájuk tartozó címek törlésre kerülnek.

D39. Az alábbiak szerint módosul a B5.4.14. bekezdés feletti cím, valamint a B5.4.14., a B5.4.16. és a B5.7.20. bekezdés:

Tőkeinstrumentumokban lévő befektetések (és az e befektetésekre vonatkozó szerződések)

B5.4.14 ... Ez lehet a helyzet, ha nem áll rendelkezésre elégséges újabb információ a valós érték értékeléséhez, vagy ha sokféle lehetséges valós értéken történő értékelés érhető el, és ezek közül a bekerülési érték a valós érték legjobb becslése.

B5.4.16 ... Amennyiben léteznek ilyen releváns tényezők, azt jelezhetik, hogy előfordulhat, hogy a bekerülési érték nem tükrözi a valós értéket. Ilyen esetekben a gazdálkodó egység köteles értékelni a valós értéket.

B5.7.20 Mint minden valós értéken történő értékelés esetében, a gazdálkodó egység azon értékelési módszerének, amely a kötelezettség valós értékében bekövetkezett változás azon részének meghatározására irányul, amely a hitelkockázatában bekövetkezett változásoknak tulajdonítható, maximálisan fel kell használnia a releváns megfigyelhető inputokat, és csak minimálisan kell alkalmaznia a nem megfigyelhető inputokat.

D40. A C. függelék C3. bekezdésében az IFRS 1 *A nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok első alkalmazása* standard D15. és D20. bekezdése az alábbiak szerint módosul:

D15 Ha az első alkalmazó az ilyen befektetést bekerülési értéken értékeli az IAS 27 standarddal összhangban, akkor ezt a befektetést az egyedi, pénzügyi helyzetre vonatkozó, IFRS-ek szerinti nyitó kimutatásában a következő összegek valamelyikén kell értékelnie:

...

(b) vélelmezett bekerülési értéken. Az ilyen befektetés vélelmezett bekerülési értéke:

(i) a gazdálkodó egység IFRS-ekre való áttérésének időpontjában érvényes valós érték annak egyedi pénzügyi kimutatásaiban; vagy

...

D20 A 7. és 9. bekezdés előírásai ellenére, a gazdálkodó egység bármely alábbi módon alkalmazhatja az IFRS 9 standard B5.1.2.A.(b) bekezdésének előírásait:

...

D41. A C11. bekezdésben az IFRS 7 *Pénzügyi instrumentumok: közzétételek* standard 28. bekezdésének módosításai az alábbiak szerint módosulnak:

28 Néhány esetben a gazdálkodó egység nem jeleníti meg a nyereséget vagy a veszteséget egy pénzügyi eszköz vagy pénzügyi kötelezettség kezdeti megjelenítésekor, mivel a valós értéket az azonos eszközre vagy kötelezettségre vonatkozó aktív piaci jegyzett ár (vagyis egy 1. szintű input) nem bizonyítja, és olyan értékelési technikán sem alapul, amely kizárólag megfigyelhető piacokról származó adatokat használ (lásd az IFRS 9 standard B5.1.2.A. bekezdését). Ilyen esetekben a gazdálkodó egységnek pénzügyi eszközcsoportonként vagy pénzügyi kötelezettségcsoportonként közzé kell tennie:

- (a) az arra vonatkozó számviteli politikáját, hogy az eredményben megjelenítse a kezdeti megjelenítéskori valós érték és az ügyleti ár közötti különbséget annak érdekében, hogy tükrözze azon tényezőknek (ideértve az időtényezőt is) a változását, amelyeket a piaci résztvevők az eszköz vagy a kötelezettség árának meghatározása során figyelembe vennének (lásd az IFRS 9 standard B5.1.2.A.(b) bekezdését).

...

- (c) hogy a gazdálkodó egység miért jutott arra a következtetésre, hogy az ügyleti ár nem a legjobb bizonyíték a valós értékre, ideértve a valós értéket alátámasztó bizonyíték leírását is.

- D42. A C26. bekezdésben az IAS 28 *Társult vállalkozásokban lévő befektetések* standard 1. bekezdésének módosításai az alábbiak szerint módosulnak:

- 1 **A jelen standardot kell alkalmazni a társult vállalkozásokban lévő befektetések elszámolására. A standard nem vonatkozik azonban az alábbi gazdálkodó egységek által birtokolt olyan társult vállalkozásokban lévő befektetésekre:**

(a) kockázati tőkebefektető szervezetek; vagy

(b) befektetési alapok, zártvégű alapok, vagy más hasonló gazdálkodó egységek, ideértve a befektetéshez kapcsolt biztosítási alapokat is,

amelyeket a nyereséggel vagy veszteséggel szemben valós értéken értékelnek az IFRS 9 *Pénzügyi instrumentumok* standardnak megfelelően. Az ilyen befektetést birtokló gazdálkodó egység köteles megtenni a 37. bekezdés (f) pontjában előírt közzétételeket.

- D43. A C28. bekezdésben az IAS 31 *Közös vállalkozásokban lévő érdekeltségek* standard 1. bekezdésének módosításai az alábbiak szerint módosulnak:

- 1 **A jelen standardot kell alkalmazni a közös vállalkozásokban lévő érdekeltségek elszámolására, valamint a közös vállalkozás eszközeinek, kötelezettségeinek, bevételeinek és ráfordításainak a közös vállalkozás tulajdonosainak és befektetőinek pénzügyi kimutatásaiban való bemutatására, függetlenül attól, hogy a közös vállalkozási tevékenység milyen szerkezetben vagy formában valósul meg. Ugyanakkor, a standard nem vonatkozik a közös vezetésű vállalkozásokban meglévő olyan érdekeltségekre, amelyek tulajdonosai:**

(a) kockázati tőkebefektető szervezetek; vagy

(b) befektetési alapok, zártvégű alapok, vagy más hasonló gazdálkodó egységek, ideértve a befektetéshez kapcsolt biztosítási alapokat is,

amelyeket a nyereséggel vagy veszteséggel szemben valós értéken értékelnek az IFRS 9 *Pénzügyi instrumentumok* standardnak megfelelően. Az ilyen érdekeltséget birtokló közös vállalkozás tulajdonosa köteles megtenni az 55. és az 56. bekezdésben előírt közzétételeket.

- D44. A C30. bekezdésben az IAS 32 *Pénzügyi instrumentumok: bemutatás* standard 23. bekezdésének módosításai az alábbiak szerint módosulnak:

- 23 ... Erre szolgál példaképpen az az eset, amikor a gazdálkodó egység egy forward szerződés alapján köteles készpénzért megvásárolni saját tőkeinstrumentumait. A pénzügyi kötelezettséget kezdetben a (a visszaváltási érték jelenértékén) jelenítik meg, és a saját tőkéből sorolják át. ...

- D45. A C49. bekezdésben az IFRIC 2 *Tagi részesedések a szövetkezeti gazdálkodó egységekben és hasonló instrumentumok* értelmezés A8. bekezdésének módosításai az alábbiak szerint módosulnak:

- A8 A visszaváltási tilalmat meghaladó tagi részesedések pénzügyi kötelezettségnek számítanak. A gazdálkodó egység valós értéken értékeli ezt a pénzügyi kötelezettséget a kezdeti megjelenítéskor. Mivel ezek a részvények látra szólóan visszaválthatók, a szövetkezet meghatározza az ilyen pénzügyi kötelezettségek valós értékét, az IFRS 13 standard 47. bekezdése értelmében, amely a következőket mondja ki: „A látra szóló pénzügyi kötelezettség (pl. látra szóló betét) valós értéke nem kevesebb, mint a látra szólóan megfizetendő összeg ...” Következésképpen a szövetkezet pénzügyi kötelezettségként sorolja be a visszaváltási rendelkezések értelmében fennálló, látra szólóan fizetendő maximális összeget.

D46. A C53. bekezdésben az IFRIC 19 *Pénzügyi kötelezettségek megszüntetése tőkeinstrumentumokkal* értelmezés 7. bekezdésének módosításai az alábbiak szerint módosulnak:

- 7 Ha a kibocsátott tőkeinstrumentumok valós értékét nem lehet megbízhatóan meghatározni, akkor a tőkeinstrumentumokat úgy kell értékelni, hogy az a megszünt pénzügyi kötelezettség valós értékét tükrözze. Az olyan pénzügyi kötelezettség valós értékének meghatározásakor, amely látra szóló tulajdonsággal bír (pl. látra szóló betét), nem alkalmazható az IFRS 13 standard 47. bekezdése.

IAS 1 Pénzügyi kimutatások prezentálása standard

D47. Az alábbiak szerint módosul a 128. és a 133. bekezdés:

- 128 A 125. bekezdésben előírt közzététel nem kötelező olyan eszközökre és kötelezettségekre vonatkozóan, amelyeknél jelentős a kockázata annak, hogy könyv szerinti értékük a következő pénzügyi év során jelentősen megváltozhat, amennyiben azokat a beszámolási időszak végén az azonos eszköz vagy kötelezettség aktív piacon jegyzett áron alapuló valós értéken értékelik. Az ilyen valós értékek lényegesen megváltozhatnak a következő pénzügyi év során, de ezek a változások nem a beszámolási időszak végén fennálló feltételezések vagy más becslési bizonytalansági források miatt következhetnek be.
- 133 A 122. bekezdés alapján közzétételi kötelezettség alá eső egyes feltételezések közzétételét más IFRS-ek is előírják. Például az IAS 37 standard bizonyos esetekre előírja a céltartalékok egyes csoportjaira hatással lévő jövőbeni eseményekre vonatkozó főbb feltételezések közzétételét. Az IFRS 13 *Valós értéken történő értékelés* standard előírja a gazdálkodó egység által a valós értéken nyilvántartott eszközök és kötelezettségek valós értékének értékelésekor alkalmazott jelentős feltételezések közzétételét (ideértve az értékelési technikát (technikákat) és az inputokat is).

D48. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 139I. bekezdés:

- 139I A 2011 májusában kiadott IFRS 13 módosította a 128. és a 133. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

IAS 2 Készletek

D49. A 7. bekezdés a következőképpen módosul:

- 7 A nettó realizálható érték az a nettó összeg, amennyit a gazdálkodó egység várhatóan realizál a készletek szokásos üzletmenet során történő értékesítéséből. A valós érték azt az árat tükrözi, amelyen ugyanannak a készletnek az értékesítésére irányuló szabályos ügylet végbemenne a piaci szereplők között az értékelés időpontjában a készlet elsődleges (vagy legkedvezőbb) piacán. Az előbbi egy, a gazdálkodó egységre jellemző érték; az utóbbi nem. A készletek nettó realizálható értéke nem feltétlenül egyezik meg az értékesítési költségekkel csökkentett valós értékkel.

D50. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 40.C. bekezdés:

- 40C A 2011 májusában kiadott IFRS 13 standard módosította a valós érték meghatározását a 6. bekezdésben, valamint módosította a 7. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

IAS 8 Számviteli politikák, a számviteli becslések változásai és hibák

D51. Az 52. bekezdés a következőképpen módosul:

- 52 Emiatt egy új számviteli politika visszamenőleges alkalmazása, vagy egy korábbi időszaki hiba visszamenőleges kijavítása szükségessé teszi, hogy megkülönböztessék az egyéb információktól azokat az információkat, amelyek
- (a) az abban (azokban) az időpont(ok)ban fennálló körülményeket igazolnak, amikor az ügylet, más esemény vagy feltétel bekövetkezett, és
- (b) amelyek rendelkezésre álltak volna abban az időpontban, amikor a kérdéses korábbi időszakra vonatkozó pénzügyi kimutatások közzétételre jóváhagyásra kerültek.

Egyes becsléstípusok esetében (pl. egy olyan valós értéken történő értékelés esetében, amely jelentős nem megfigyelhető inputokat használ) nem kivitelezhető az ezen információ típusok elkülönítése. Ha a visszamenőleges alkalmazás, vagy visszamenőleges újra-megállapítás olyan jelentős becslést igényelne, amelyre vonatkozóan nem lehetséges e kéttípusú információt elkülöníteni, kivitelezhetetlen az új számviteli politika visszamenőleges alkalmazása vagy a korábbi időszaki hiba visszamenőleges javítása.

D52. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül az 54.C. bekezdés:

- 54C A 2011 májusában kiadott IFRS 13 *Valós értéken történő értékelés* standard módosította az 52. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezt a módosítást, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

IAS 10 A beszámolási időszak vége utáni események

D53. A 11. bekezdés a következőképpen módosul:

- 11 A befektetések valós értékének a beszámolási időszak vége és a pénzügyi kimutatások közzétételre történő jóváhagyásának időpontja közötti csökkenése példa a beszámolási időszak vége utáni nem módosító eseményekre. A valós érték csökkenése rendszerint nem vonatkozik a befektetéseknek a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatás fordulónapján fennálló állapotára, hanem olyan körülményeket tükröz, amelyek később merültek fel. ...

D54. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 23.A. bekezdés:

- 23A A 2011 májusában kiadott IFRS 13 standard módosította a 11. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezt a módosítást, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

IAS 16 Ingatlanok, gépek és berendezések

D55. A 26. bekezdés a következőképpen módosul:

- 26 Az eszköz valós értékét akkor lehet megbízhatóan meghatározni, ha (a) az adott eszközre vonatkozó ésszerű valós értéken történő értékelések tartományában nincsenek jelentős eltérések; vagy (b) ha a tartományon belüli különféle becslések valószínűségeit ésszerű módon meg lehet állapítani, és fel lehet használni a valós érték értékelésekor. Amennyiben a gazdálkodó egység képes mind a kapott mind az átadott eszköz valós értékét megbízhatóan értékelni, az átadott eszköz valós értékét használják fel a kapott eszköz bekerülési értékeinek meghatározásához, kivéve, ha a kapott eszköz valós értéke nyilvánvalóbb.

D56. A 32. és a 33. bekezdés törlésre kerül.

D57. A 35. és a 77. bekezdés az alábbiak szerint módosul:

- 35 Amikor az ingatlanok, gépek és berendezések valamely tétele átértékelésre kerül, az átértékelés időpontjában nyilvántartott halmozott értékcsökkenést az alábbi módok valamelyikén kell kezelni:

(a) újra megállapításra kerül az eszköz bruttó könyv szerinti értéke változásával arányban úgy, hogy az átértékelést követően a könyv szerinti érték megegyezzen az átértékelt összeggel.

Ezt a módszert gyakran használják akkor, ha az eszköz oly módon kerül átértékelésre, hogy annak pótlási értékét egy indexálással határozzák meg (lásd az IFRS 13 standardot).

...

- 77 **Ha az ingatlanok, gépek és berendezések átértékelt értéken vannak kimutatva, a következőket közzé kell tenni az IFRS 13 standard által előírt közzétételeken kívül:**

...

(c) [törölve]

(d) [törölve]

...

D58. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 81F. bekezdés:

- 81F A 2011 májusában kiadott IFRS 13 standard módosította a valós érték meghatározását a 6. bekezdésben, valamint módosította a 26., a 35. és a 77. bekezdést, és törölte a 32. és a 33. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

IAS 17 *Lízingek*

D59. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 6A. bekezdés:

- 6A Az IAS 17 standard a „valós érték” kifejezést oly módon használja, amely néhány szempontból eltér a valós értéknek az IFRS 13 *Valós értéken történő értékelés* standardban szereplő definíciójától. Ezért az IAS 17 standard alkalmazásakor a gazdálkodó egység a valós értéket az IAS 17 standardnak megfelelően határozza meg, nem az IFRS 13 szerint.

IAS 18 *Bevételek*

D60. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 42. bekezdés:

- 42 A 2011 májusában kiadott IFRS 13 standard módosította a valós érték meghatározását a 7. bekezdésben. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezt a módosítást, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

IAS 19 *Munkavállalói juttatások*

D61. [Nem vonatkozik a követelményekre]

D62. Az 50. és a 102. bekezdés az alábbiak szerint módosul:

- 50 A gazdálkodó egység meghatározott juttatási programokra vonatkozó elszámolása a következő lépéseket foglalja magában:
- ...
- (c) a program bármely eszköze valós értékének értékelése (lásd a 102–104. bekezdést);
- ...
- 102 Az 54. bekezdésnek megfelelően a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásban megjelenítendő összeg meghatározásakor a program bármely eszközének valós értékét le kell vonni.

D63. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül az 162. bekezdés:

- 162 A 2011 májusában kiadott IFRS 13 standard módosította a valós érték meghatározását a 7. bekezdésben, valamint módosította az 50. és a 102. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

IAS 20 *Állami támogatások elszámolása és az állami közreműködés közzététele*

D64. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 45. bekezdés:

- 45 A 2011 májusában kiadott IFRS 13 standard módosította a valós érték meghatározását a 3. bekezdésben. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezt a módosítást, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

IAS 21 *Az átváltási árfolyamok változásainak hatásai*

D65. A 23. bekezdés a következőképpen módosul:

- 23 **Minden egyes beszámolási időszak végén:**
- ...
- (c) a külföldi pénznemben megadott valós értéken értékelt nem monetáris tételeket azon az átváltási árfolyamon kell átszámítani, amely a valós érték értékelésének időpontjában érvényben volt.

D66. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 60G. bekezdés:

- 60G A 2011 májusában kiadott IFRS 13 standard módosította a valós érték meghatározását a 8. bekezdésben, valamint módosította a 23. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

IAS 28 Társult vállalkozásokban lévő befektetések (módosítva 2009 októberében)

D67. Az 1. és a 37. bekezdés az alábbiak szerint módosul:

- 1 A jelen standardot kell alkalmazni a társult vállalkozásokban lévő befektetések elszámolására. A standard nem vonatkozik azonban az alábbi gazdálkodó egységek által birtokolt olyan társult vállalkozásokban lévő befektetésekre:

- (a) kockázati tőkebefektető szervezetek; vagy
- (b) befektetési alapok, zártvégű alapok, vagy más hasonló gazdálkodó egységek, ideértve a befektetéshez kapcsolt biztosítási alapokat is,

amelyeket a kezdeti megjelenítéskor az eredménnyel szemben valós értéken értékeltnek jelölnek meg, vagy kereskedési céllal tartottnak minősítenek, és az IAS 39 *Pénzügyi instrumentumok: megjelenítés és értékelés* standarddal összhangban számolnak el. Ilyen befektetések esetében a gazdálkodó egység a valós érték változásait a változás időszakának eredményében köteles megjeleníteni. Az ilyen befektetést birtokló gazdálkodó egység köteles megtenni a 37. bekezdés (f) pontjában előírt közzétételeket.

- 37 A következőket kell közzétenni:

- (a) az olyan társult vállalkozásokban lévő befektetések valós értékét, amelyekre vonatkozóan jegyzett piaci árak állnak rendelkezésre;

...

D68. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 41G. bekezdés:

- 41G A 2011 májusában kiadott IFRS 13 *Valós értéken történő értékelés* standard módosította az 1. és a 37. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

IAS 31 Közös vállalkozásokban lévő érdekeltségek (módosítva 2009 októberében)

D69. Az 1. bekezdés a következőképpen módosul:

- 1 A jelen standardot kell alkalmazni a közös vállalkozásokban lévő érdekeltségek elszámolására, valamint a közös vállalkozás eszközeinek, kötelezettségeinek, bevételeinek és ráfordításainak a közös vállalkozás tulajdonosainak és befektetőinek pénzügyi kimutatásaiban való bemutatására, függetlenül attól, hogy a közös vállalkozási tevékenység milyen szerkezetben vagy formában valósul meg. Ugyanakkor, a standard nem vonatkozik a közös vezetésű vállalkozásokban meglévő olyan érdekeltségekre, amelyek tulajdonosai:

- (a) kockázati tőkebefektető szervezetek; vagy
- (b) befektetési alapok, zártvégű alapok, vagy más hasonló gazdálkodó egységek, ideértve a befektetéshez kapcsolt biztosítási alapokat is,

amelyeket a kezdeti megjelenítéskor az eredménnyel szemben valós értéken értékeltnek jelölnek meg, vagy kereskedési céllal tartottnak minősítenek, és az IAS 39 *Pénzügyi instrumentumok: megjelenítés és értékelés* standarddal összhangban számolnak el. Ilyen befektetések esetében a gazdálkodó egység a valós érték változásait a változás időszakának eredményében köteles megjeleníteni. Az ilyen érdekeltséget birtokló közös vállalkozás tulajdonosa köteles megtenni az 55. és az 56. bekezdésben előírt közzétételeket.

D70. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül az 58F. bekezdés:

- 58F A 2011 májusában kiadott IFRS 13 *Valós értéken történő értékelés* standard módosította az 1. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezt a módosítást, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

IAS 32 Pénzügyi instrumentumok: bemutatás (módosítva 2010 szeptemberében)

D71. A 23. bekezdés a következőképpen módosul:

- 23 ... A pénzügyi kötelezettséget kezdetben a (a visszaváltási érték jelenértékén) jelenítik meg, és a saját tőkéből sorolják át. ...

D72. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 97J. bekezdés:

- 97J A 2011 májusában kiadott IFRS 13 standard módosította a valós érték meghatározását a 11. bekezdésben, valamint módosította az 23. és az AG31. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

D73. Az alkalmazási útmutatóban az alábbiak szerint módosul az AG31. bekezdés:

- AG31 Az összetett pénzügyi instrumentumok egy szokásos formája a beágyazott átváltási opciót magában foglaló adósságinstrumentum, mint például a kibocsátó törzsrészcsevényeire átváltható kötvény, és amely nem foglal magában más beágyazott származékos jellemzőt. A 28. bekezdés előírja, hogy az ilyen pénzügyi instrumentum kibocsátója elkülönítetten mutassa be a pénzügyi helyzetre vonatkozó kimutatásában a kötelezettségkomponenst és a tőkekomponenst, az alábbiak szerint:

...

- (b) A tőkeinstrumentum egy beágyazott opció, amelynek alapján a kötelezettséget a kibocsátó saját tőkéjére lehet átváltani. Az opciónak a kezdeti megjelenítéskor akkor is van értéke, ha az veszteséges.

IAS 33 Egy részvényre jutó eredmény

D74. A 8. és a 47A. bekezdés az alábbiak szerint módosul:

- 8 Az IAS 32 Pénzügyi instrumentumok: bemutatás standardban meghatározott fogalmak a jelen standardban az IAS 32 standard 11. bekezdésében meghatározott értelemben használatosak, kivéve, ha ennek ellenkezője jelölve van. Az IAS 32 standard definiálja a pénzügyi instrumentumot, a pénzügyi eszközt, a pénzügyi kötelezettséget és a tőkeinstrumentumot, valamint útmutatást biztosít e fogalmak alkalmazásával kapcsolatban. Az IFRS 13 Valós értéken történő értékelés standard meghatározza a valós érték fogalmát, és megállapítja a definíció alkalmazásának követelményeit.

- 47A Azoknál a részvényopcióknál és egyéb részvény alapú kifizetési ügyleteknél, amelyekre az IFRS 2 Részvényalapú kifizetés standard vonatkozik, a 46. bekezdésben hivatkozott kibocsátási árnak és a 47. bekezdésben hivatkozott lehívási árnak tartalmaznia kell a gazdálkodó egységnek a részvényopció vagy egyéb részvény alapú kifizetési megállapodás keretében a jövőben szállítandó bármely árunak vagy szolgáltatásnak (az IFRS 2 standardnak megfelelően meghatározott) valós értékét.

D75. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 74C. bekezdés:

- 74C A 2011 májusában kiadott IFRS 13 standard módosította a 8., a 47A. és az A2. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

D76. Az A. függelék A2. bekezdése az alábbiak szerint módosul:

- A2 A potenciális törzsrészcsevények lehívásakor vagy átváltásakor történő törzsrészcsevény-kibocsátásnak általában nincs jutalomeleme. Ennek oka, hogy a potenciális törzsrészcsevények általában valós értéken kerülnek kibocsátásra, azt eredményezve, hogy a gazdálkodó egység számára rendelkezésre álló források összege ezzel arányosan megváltozik. Egy részvényjegyzési jogra történő kibocsátás esetén azonban a lehívási ár gyakran alacsonyabb, mint a részvények valós értéke. ... Az egy részvényre eső, elméleti részvényjegyzési jog nélküli valós értéket úgy számítják ki, hogy a részvények közvetlenül a jogok gyakorlása előtti teljes valós értékéhez hozzáadják a jogok gyakorlásából származó bevételt, és ezt az összeget elosztják a jogok gyakorlását követően forgalomban lévő részvények számával. Ha maguk a részvényjegyzési jogok a részvényjegyzési jogok gyakorlását megelőzően a részvényektől elkülönülten nyíltpiaci forgalomban vannak, a valós értéket annak az utolsó napnak a záróárfolyamán határozzák meg, amikor a részvények a részvényjegyzési jogokkal együtt vannak nyíltpiaci forgalomban.

IAS 34 Évközi pénzügyi beszámolás (módosítva 2010 májusában)

D77. [Nem vonatkozik a követelményekre]

D78. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 16.A. bekezdés (j) pontja:

- 16A **A lényeges események és ügyletek 15–15.C. bekezdés szerinti közzétételén kívül a gazdálkodó egység köteles az évközi pénzügyi kimutatásaihoz fűzött megjegyzésekben feltüntetni az alábbi információkat is, amennyiben azokat az évközi pénzügyi beszámolóban máshol nem tették közzé. Az információt általában a pénzügyi évből addig eltelt idő alapján kell bemutatni.**

...

- (j) a pénzügyi instrumentumok esetében az IFRS 13 Valós értéken történő értékelés standard 91–93.(h), 94–96., 98. és 99. bekezdése és az IFRS 7 Pénzügyi instrumentumok: közzétételek standard 25., 26. és 28–30. bekezdése által előírt, a valós értékkel kapcsolatos közzétételek.**

D79. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül az 50. bekezdés:

- 50 A 2011 májusában kiadott IFRS 13 standard beiktatta a 16.A bekezdés (j) pontját. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezt a módosítást, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

IAS 36 Eszközök értékvesztése

D80. Az 5. bekezdés a következőképpen módosul:

- 5 A jelen standard nem vonatkozik az IAS 39 hatálya alá tartozó pénzügyi eszközökre, az IAS 40 hatálya alá tartozó, valós értéken értékelt befektetési célú ingatlanokra, vagy az IAS 41 hatálya alá tartozó, az értékesítési költségekkel csökkentett valós értéken értékelt, mezőgazdasági tevékenységgel kapcsolatos biológiai eszközökre. Ugyanakkor a jelen standard alkalmazandó az egyéb IFRS-ek, pl. az IAS 16 *Ingatlanok, gépek és berendezések* standardban és az IAS 38 *Immateriális javak* standardban meghatározott átértékelési modellek alapján átértékelt értéken (azaz az átértékelés időpontjában érvényes, bármely későbbi halmozott értékcsökkenéssel és bármely későbbi halmozott értékvesztés miatti veszteséggel csökkentett valós értéken) nyilvántartott eszközökre. Az eszköz valós értéke és annak elidegenítési költségekkel csökkentett valós értéke közötti egyetlen különbséget az eszköz elidegenítésének a közvetlen többletköltségei jelentik.

- (a) (i) Ha az elidegenítés költségei elhanyagolhatóak, az átértékelt eszköz megtérülő értéke szükségszerűen megközelíti, vagy meg is haladja az átértékelt értéket. Ez esetben az átértékelési előírások alkalmazása után már valószínűtlen, hogy az átértékelt eszköz értékvesztett lenne, így a megtérülő értéket nem kell felbecsülni.

(ii) ~~[törölve]~~

(b) ~~[törölve]~~

- (c) Ha az elidegenítés költségei nem elhanyagolhatóak, az átértékelt eszköz elidegenítési költségekkel csökkentett valós értéke szükségszerűen alacsonyabb a valós értékénél. Ezért az átértékelt eszköz értékvesztetté lesz, ha használati értéke kisebb, mint az átértékelt értéke. Ez esetben az átértékelési előírások alkalmazása után a gazdálkodó egység ezt a standardot alkalmazza annak meghatározásához, hogy értékvesztett lehet-e az eszköz.

D81. A 6. bekezdés az alábbiak szerint módosul (az értékesítési költségekkel csökkentett valós érték definíciójának módosítása következtében az IAS 36 standardban az „értékesítési költségekkel csökkentett valós értékre” történő hivatkozásokat felváltja az „elidegenítési költségekkel csökkentett valós érték”):

- 6 **A következő kifejezések ebben a standardban a következőkben meghatározott értelemben használatosak:**

~~[törölve]~~

(a) [törölve]

(b) [törölve]

(c) [törölve]

A valós érték az az ár, amelyet egy eszköz értékesítésekor kapnának, illetve egy kötelezettség átruházásakor kifizetnének egy piaci szereplők között létrejött szabályos ügylet alapján az értékelés időpontjában. (Lásd az IFRS 13 Valós értéken történő értékelés standardot.)

D82. A 12., a 20. és a 22. bekezdés az alábbiak szerint módosul:

- 12 **Annak felmérésénél, hogy van-e bármilyen jelzés arra, hogy egy eszköz értékvesztett lehet, a gazdálkodó egységnek legalább a következő jelzéseket kell figyelembe vennie:**

Külső információforrások

- (a) **megfigyelhető jelzések vannak arra vonatkozóan, hogy az időszak folyamán az eszköz piaci értéke annál jelentősen nagyobb mértékben lecsökken, mint ami az idő múlásának okán és a rendeltetésszerű használat mellett várható lett volna;**

...

- 20 Az elidegenítési költségekkel csökkentett valós érték megállapítása még akkor is lehetséges lehet, ha nem áll rendelkezésre egy azonos eszköz aktív piacon jegyzett ár. Az elidegenítési költségekkel csökkentett valós érték meghatározása viszont néha nem lehetséges, mert nincs alap azon ár megbízható becslésére, amelyen az eszköz értékesítésére irányuló szabályos ügylet végbemenne a piaci szereplők között az értékelés időpontjában a fennálló piaci feltételek mellett. Ebben az esetben a gazdálkodó egység használhatja az eszköz használati értékét megtérülő értéként.

- 22 A megtérülő értéket az egyedi eszközre határozzák meg, ... kivéve ha:

...

- (b) az eszköz használati értéke a becslések szerint közel áll annak elidegenítési költségekkel csökkentett valós értékéhez, és az elidegenítési költségekkel csökkentett valós érték meghatározható.

D83. A 25–27. bekezdés törlésre kerül.

D84. A 28. bekezdés a következőképpen módosul:

- 28 Az elidegenítés költségeit azok kivételével, amelyeket már kötelezettségként megjelenítettek, az elidegenítési költségekkel csökkentett valós érték értékelésekor levonják. Ilyenre példák ...

D85. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül az 53A. bekezdés:

- 53A. A valós érték eltér a használati értéktől. A valós érték azokat a feltételezéseket tükrözi, amelyeket a piaci szereplők használnának az eszköz árazásakor. Ezzel ellentétben a használati érték azoknak a tényezőknél a hatásait tükrözi, amelyek specifikusak a gazdálkodó egységre nézve, és nem alkalmazhatók a gazdálkodó egységekre nézve általában. Például a valós érték nem tükrözi az alábbi tényezőket, kivéve, ha azok a piaci szereplők által is általában ismertek:

- (a) az eszközök csoportosításából (mint például az eltérő helyen lévő befektetési célú ingatlanokból álló portfólió létrehozásából) eredő többletértéket;

- (b) az értékelt eszköz és más eszközök közötti szinergiákat;

- (c) a csak az eszköz jelenlegi tulajdonosára vonatkozó törvényes jogokat vagy jogi korlátozásokat; és
- (d) a csak az eszköz jelenlegi tulajdonosára vonatkozó adóelőnyöket vagy adóterheket.

D86. A 78., a 105. a 111., a 130. és a 134. bekezdés az alábbiak szerint módosul:

78 A pénztermelő egység megtérülő értékének megállapításához szükséges lehet bizonyos megjelenített kötelezettségeket figyelembe venni. Ez történhet akkor, ha egy pénztermelő egység elidegenítésekor szükséges, hogy a vevő egy kötelezettséget is átvegyen. Ez esetben a pénztermelő egység elidegenítési költségekkel csökkentett valós értéke (vagy a végső elidegenítéséből származó becsült cash flow) a pénztermelő egység eszközeinek és a kötelezettségnek az együttes eladási ára, csökkentve az elidegenítés költségeivel. A pénztermelő egység könyv szerinti értékének és megtérülő értékének értelmezhető összehasonlítása érdekében a kötelezettség könyv szerinti értéke mind a pénztermelő egység használati értékének, mind a könyv szerinti értékének megállapításánál levonásra kerül.

105 **Az értékvesztés miatti veszteségek 104. bekezdés szerinti felosztásánál a gazdálkodó egység az eszköz könyv szerinti értékét nem csökkentheti a következő értékek közül a legmagasabb alá:**

- (a) az elidegenítési költségekkel csökkentett valós értéke (ha értékelhető);

...

111 **Annak felmérésénél, hogy van-e bármilyen jelzés arra, hogy a korábbi években egy, a goodwilltől eltérő eszközre elszámolt értékvesztés miatti veszteség már nem áll fenn vagy csökkent, a gazdálkodó egységnek legalább a következő jelzéseket kell figyelembe vennie:**

Külső információforrások

- (a) megfigyelhető jelzések vannak arra vonatkozóan, hogy az időszak folyamán az eszköz piaci értéke jelentősen megnőtt.

...

130 **Ha az egyedi eszközre, beleértve a goodwillt is, vagy pénztermelő egységre értékvesztés miatti lényeges veszteséget számoltak el vagy írtak vissza az időszak folyamán, a gazdálkodó egységnek közzé kell tennie:**

...

- (f) ha a megtérülő érték az elidegenítési költségekkel csökkentett valós érték, az elidegenítési költségekkel csökkentett valós értéket megállapításának alapja (például, hogy a valós értéket egy azonos eszköz aktív piacon jegyzett árra történő hivatkozással értékelték-e). A gazdálkodó egységnek nem kell teljesítenie az IFRS 13 standardban előírt közzétételeket.

134 **A gazdálkodó egységnek az alábbi (a)–(f) pontban meghatározott információkat valamennyi olyan pénztermelő egységre (egységek csoportjára) vonatkozóan közzé kell tennie, amelyek esetében a hozzárendelt goodwill vagy határozatlan hasznos élettartamú immateriális javak könyv szerinti értéke jelentős a gazdálkodó egység goodwillje vagy határozatlan hasznos élettartamú immateriális javai teljes könyv szerinti értékéhez képest:**

...

- (c) az egység (vagy egységcsoport) megtérülő értéke, valamint hogy az egység (vagy egységcsoport) megtérülő értékét mi alapján határozták meg (vagyis a használati érték vagy az elidegenítési költségekkel csökkentett valós érték).

- (d) Ha az egység (egységcsoport) megtérülő értéke a használati értéken alapul:

- (i) Minden egyes fő feltételezést, amelyre a vezetés a legutolsó tervadatok/előrejelzések által lefedett időszakra vonatkozó cash flow előrejelzéseit alapozta. A fő feltételezések azok, amelyekre az egység (egységcsoport) megtérülő értéke leginkább érzékeny.

...

(e) Amennyiben az egység (egységek csoportja) megtérülő értéke az elidegenítési költségekkel csökkentett valós értéken alapul, az elidegenítési költségekkel csökkentett valós érték meghatározására használt értékelési módszer(ek)e)t. A gazdálkodó egységnek nem kell teljesítenie az IFRS 13 standardban előírt közzétételeket. Amennyiben az elidegenítési költségekkel csökkentett valós érték nem egy azonos egységre (egységcsoportra) vonatkozó jegyzett ár használatával kerül meghatározásra, a gazdálkodó egységnek alábbi információkat is közzé kell tennie:

(i) A vezetés által az elidegenítés költségeivel csökkentett valós érték megállapításához felhasznált valamennyi főbb feltételezést. A fő feltételezések azok, amelyekre az egység (egységcsoport) megtérülő értéke leginkább érzékeny.

...

(iiA) a valósérték-hierarchia azon szintjét (lásd az IFRS 13 standardot), amelybe a valós értéken történő értékelést teljes egészében besorolták (az „elidegenítési költségek” megfigyelhetőségének figyelembevétele nélkül).

(iiB) ha az értékelési technikában változás következett be, a változást és annak indokát (indokait).

Amennyiben az elidegenítési költségekkel csökkentett valós érték diszkontált cash flow-előrejelzések használatával kerül meghatározásra, a gazdálkodó egységnek alábbi információkat is közzé kell tennie:

(iii) Azt az időszakot, amelyre vonatkozóan a vezetés előrejelezte a cash flow-kat.

(iv) A tervezett cash flow adatok kivetítésére alkalmazott növekedési rátát.

(v) A cash flow-előrejelzésekre alkalmazott diszkontrátá(ka)t.

...

D87. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 140.I. bekezdés:

140I A 2011 májusában kiadott IFRS 13 standard módosította az 5., a 6., a 12., a 20., a 78., a 105., a 111., a 130. és a 134. bekezdést, törölte a 25–27. bekezdést, és beiktatta a 25A. és az 53A. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

IAS 38 Immateriális javak

D88. Az 8. bekezdés a következőképpen módosul:

8 **A következő kifejezések ebben a standardban a következőkben meghatározott értelemben használatosak:**

[törölve]

(a) [törölve]

(b) [törölve]

(c) [törölve]

...

A valós érték az az ár, amelyet egy eszköz értékesítésekor kapnának, illetve egy kötelezettség átruházásakor kifizetnének egy piaci szereplők között létrejött szabályos ügylet alapján az értékelés időpontjában. (Lásd az IFRS 13 Valós értéken történő értékelés standardot.)

D89. A 33. bekezdés a következőképpen módosul:

33 Az IFRS 3 *Üzleti kombinációk* standardnak megfelelően, amennyiben egy immateriális eszközt üzleti kombináció során szereznek meg, az adott immateriális eszköz bekerülési értéke annak az akvizíció időpontjára vonatkozó valós értéke. Az immateriális eszköz valós értéke tükrözni fogja a piaci szereplőknek az akvizíció időpontjában meglévő, annak valószínűségével kapcsolatos várakozásait, hogy az eszközben megtestesülő várható jövőbeli gazdasági hasznok befolyanak a gazdálkodó egységhez. ...

D90. A 35. bekezdés feletti cím a következőképpen módosul:

Üzleti kombináció keretében megszerzett immateriális eszköz

D91. A 39–41. bekezdés törlésre kerül.

D92. A 47., az 50., a 75., a 78., a 82., a 84. és a 100. bekezdés az alábbiak szerint módosul:

47 A 21. bekezdés (b) pontja szerint az immateriális eszközként való megjelenítés egyik feltétele az, hogy az adott eszköz bekerülési értéke megbízhatóan mérhető legyen. Az immateriális eszköz valós értékét akkor lehet megbízhatóan meghatározni, ha (a) az adott eszközre vonatkozó ésszerű valós értéken történő értékelések tartományában nincsenek jelentős eltérések; vagy (b) ha a tartományon belüli különféle becslések valószínűségeit ésszerű módon meg lehet állapítani, és fel lehet használni a valós érték értékelésekor. Amennyiben a gazdálkodó egység képes mind a kapott mind az átadott eszköz valós értékét megbízhatóan értékelni, az átadott eszköz valós értékét használják fel bekerülési értéként, kivéve, ha a kapott eszköz valós értéke nyilvánvalóbb.

50 A gazdálkodó egység valós értéke és a gazdálkodó egység azonosítható nettó eszközeinek könyv szerinti értéke közötti bármely időpontban tapasztalható eltérések számos olyan tényező miatt keletkezhetnek, amelyek a gazdálkodó egység valós értékét befolyásolják. Ugyanakkor az ilyen eltérések nem a gazdálkodó egység ellenőrzése alatt álló immateriális javak bekerülési értékét képviselik.

75 **... A jelen standardban előírt átértékelések céljára a valós értéket egy aktív piac alapján kell értékelni. ...**

78 Aktív piac megléte nem gyakori az immateriális javak esetében, bár előfordulhat. ...

82 **Ha egy átértékelt immateriális eszköz valós értékét már nem lehet az aktív piac alapján értékelni, az eszköz könyv szerinti értéke a legutolsó átértékelés időpontjában megállapított átértékelt értéke kell legyen, csökkentve bármely későbbi halmozott amortizációval és bármely későbbi halmozott értékvesztés miatti veszteséggel.**

84 Ha az eszköz valós értékét egy későbbi értékelési időpontban meg lehet állapítani egy aktív piac alapján, az átértékelési modellt ezen időponttól alkalmazzák.

100 **A határozott hasznos élettartamú immateriális eszköz maradványértékét nullának kell feltételezni, kivéve, ha:**

...

(b) az eszközre vonatkozóan létezik (az IFRS 13-ban meghatározott) aktív piac, és:

...

D93. A 124. bekezdés a következőképpen módosul:

124 **Amennyiben az immateriális javak átértékelt értéken vannak nyilvántartva, a gazdálkodó egységnek közzé kell tennie a következőket:**

(a) **immateriális eszközcsopontonként:**

...

(iii) **azt a könyv szerinti értéket, ... a megjelenítést követően; és**

(b) **az átértékelési többletnek ... korlátozást.**

(c) [törölve]

D94. A 130E. bekezdés törlésre kerül.

D95. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 130G. bekezdés:

130G A 2011 májusában kiadott IFRS 13 standard módosította a 8., a 33., a 47., az 50., a 75., a 78., a 82., a 84., a 100. és a 124. bekezdést, valamint törölte a 39–41. és a 130E. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

IAS 39 Pénzügyi instrumentumok: megjelenítés és értékelés (módosítva 2009 októberében)

D96. [Nem vonatkozik a követelményekre]

D97. A 9. bekezdés a következőképpen módosul:

9 **A következő kifejezések ebben a standardban a következőkben meghatározott értelemben használatosak:**

...

Meg kell jegyezni, hogy az IFRS 13 Valós értéken történő értékelés standard megállapítja a pénzügyi eszközök vagy pénzügyi kötelezettségek valós értékének - akár megjelölés útján, akár máshogyan történő - értékelésére vonatkozó követelményeket, vagy azokra a pénzügyi eszközökre vagy pénzügyi kötelezettségekre vonatkozó követelményeket, amelyek valós értékét közzéteszik.

...

A valós érték az az ár, amelyet egy eszköz értékesítésekor kapnának, illetve egy kötelezettség átruházásakor kifizetnének egy piaci szereplők között létrejött szabályos ügylet alapján az értékelés időpontjában. (Lásd az IFRS 13 standardot.)

...

A valós érték meghatározásához fűzött lábjegyzet törlésre kerül.

D98. A 13. és a 28. bekezdés az alábbiak szerint módosul:

13 Amennyiben egy gazdálkodó egység nem képes a beágyazott származékos termék valós értékét megbízhatóan értékelni annak feltételei alapján (pl. mivel a beágyazott származékos termék egy olyan tőkeinstrumentumon alapul, amely nem rendelkezik jegyzett árral egy azonos instrumentum aktív piacán, vagyis nem rendelkezik 1. szintű inputtal), a beágyazott származékos termék valós értéke a hibrid instrumentum valós értéke és az alapszerződés valós értéke közötti különbözet. Ha a gazdálkodó egység nem képes e módszerrel értékelni a beágyazott származékos termék valós értékét, a 12. bekezdés alkalmazandó és a hibrid (kombinált) instrumentumot az eredménnyel szemben valós értéken értékeltként jelölik meg.

28 Amikor a gazdálkodó egység a nagyobb pénzügyi eszköz korábbi könyv szerinti értékét megosztja a továbbra is kimutatott és a kivezetett rész között, a továbbra is kimutatott rész valós értékét szükségessége értékelnie. ...

D99. Beiktatásra kerül a 43A. bekezdés.

43A **Azonban ha a pénzügyi eszköz vagy pénzügyi kötelezettség kezdeti megjelenítéskori valós értéke eltér az ügylet ártól, a gazdálkodó egység köteles alkalmazni az AG76. bekezdést.**

D100. A 47. bekezdés a következőképpen módosul:

47 **A kezdeti megjelenítést követően a gazdálkodó egységnek minden pénzügyi kötelezettséget amortizált bekerülési értéken kell értékelnie, az effektív kamatláb módszer alkalmazásával, kivéve:**

(a) az eredménnyel szemben valós értéken értékelt pénzügyi kötelezettségeket. Az ilyen kötelezettségeket, beleértve a kötelezettségnek minősülő származékos termékeket is, valós értéken kell értékelni, kivéve az azonos instrumentum aktív piacán jegyzett árral (vagyis 1. szintű inputtal) nem rendelkező tőkeinstrumentumhoz kapcsolódó, és annak átadásával teljesítendő származékos termék kötelezettségeket, amelyek valós értékét nem lehet más módon megbízhatóan meghatározni, amelyeket bekerülési értéken kell értékelni.

...

D101. A 48–49. bekezdés törlésre kerül.

D102. A 88. bekezdés a következőképpen módosul:

88 **Egy fedezeti kapcsolat akkor, és csak akkor felel meg a 89–102. bekezdésben foglalt fedezeti elszámolás feltételeinek, ha az alábbi kritériumok ~~mind~~ mind egyike teljesülnek:**

...

(d) **a fedezeti ügylet hatékonysága megbízhatóan mérhető, azaz a fedezett tétel fedezett kockázatnak tulajdonítható valós értéke vagy cash flow-i, valamint a fedezeti instrumentum valós értéke megbízhatóan meghatározható.**

...

D103. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 103Q. bekezdés:

103Q A 2011 májusában kiadott IFRS 13 standard módosította a 9., a 13., a 28., a 47., a 88., az AG46., az AG52., az AG64., az AG76., az AG76.A., az AG80., az AG81. és az AG96. bekezdést, valamint beiktatatta a 48–49., az AG69-AG75., az AG77-AG79. és az AG82. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

D104. Az A. függelék AG46., AG52. és AG64. bekezdése az alábbiak szerint módosul:

AG46 Azon rész valós értékének értékelésekor, amely a 27. bekezdés céljainak alkalmazása érdekében továbbra is kimutatásra kerülnek, illetve amely kivezetésre kerül, a gazdálkodó egység a valós értéken történő értékelés IFRS 13 standardban szereplő követelményeit alkalmazza a 28. bekezdésen kívül.

AG52 Ez a bekezdés bemutat egy példát a folytatódó részvételi megközelítés alkalmazására akkor, amikor a gazdálkodó egység folytatódó részvétele egy pénzügyi eszköz valamely részére vonatkozóan áll fenn.

Tegyük fel, hogy a gazdálkodó egység előtörleszthető kölcsönök olyan portfóliójával rendelkezik, ...
A tranzakció időpontjában a kölcsönök valós értéke 10 100 CU, a 0,5 százalékos kamatkülönbözet valós értéke pedig 40 CU.

...

A gazdálkodó egység kiszámítja a cash flow-k 90 százalékos hányadának értékesítésén keletkezett veszteséget vagy nyereséget. Feltételezve, hogy a 10 százalékos átadott részre és a 90 százalékos megtartott részre nem állnak rendelkezésre elkülönült valós értékek az átadás időpontjában, a gazdálkodó egység az eszköz könyv szerinti értékét a 28. bekezdés szerint a következőképpen osztja fel:

	Valós érték	Százalék	Felosztott könyv szerinti érték
Átadott hányad	9 090	90 %	9 000
Megtartott hányad	1 010	10 %	1 000
Összesen	10 100		10 000

...

D105. Az AG64. bekezdés a következőképpen módosul:

AG64 A kezdeti megjelenítéskor a pénzügyi instrumentumok valós értéke általában a tranzakciós ár (vagyis az adott vagy kapott ellenérték valós értéke, lásd még az IFRS 13 standardot és az AG76. bekezdést). Azonban ha az ellenérték egy részét nem a pénzügyi instrumentumért, hanem valami másért adják vagy kapják, a gazdálkodó egység köteles értékelni a pénzügyi instrumentum valós értékét. Például egy hosszú lejáratú, nem kamatozó kölcsön vagy követelés valós értékét a jövőbeni pénzbefolyásoknak egy hasonló hitelképességi besorolását hasonló instrumentum (a hasonlóság kiterjed a devizanemre, a futamidőre, a kamatláb típusára és egyéb tényezőkre) érvényben lévő piaci kamatlába(i)val történő diszkontálásával értékelik. Minden további kölcsönadott összeg költség vagy bevételcsökkentés, hacsak nem felel meg egy másfajta eszközként való megjelenítés feltételeinek.

D106. Az AG69–AG75. bekezdés és a hozzájuk tartozó címek törlésre kerülnek.

D107. Az AG76. bekezdés a következőképpen módosul:

AG76 A pénzügyi instrumentum kezdeti megjelenítéskori valós értékének legjobb bizonyítéka rendszerint az ügyleti ár (vagyis a szolgáltatott vagy kapott ellenérték valós értéke, lásd továbbá az IFRS 13 standardot). Ha a gazdálkodó egység azt állapítja meg, hogy a kezdeti megjelenítéskor a valós érték eltér a 43A. bekezdésben említett ügyleti ártól, a gazdálkodó egység köteles a szóban forgó instrumentumot az adott időpontban az alábbiak szerint elszámolni:

(a) a 43. bekezdésben előírt értékeléskor, ha az említett valós értéket az azonos eszközre vagy kötelezettségre vonatkozó aktív piaci jegyzett ár (vagyis egy 1. szintű input) bizonyítja, vagy olyan értékelési technikán alapul, amely kizárólag megfigyelhető piacokról származó adatokat használ. A gazdálkodó egység köteles a kezdeti megjelenítéskori valós érték és az ügyleti ár különbségét nyereségként vagy veszteségként megjeleníteni.

(b) minden egyéb esetben, a 43. bekezdésben előírt értékeléskor, módosítva, a kezdeti megjelenítéskori valós érték és az ügyleti ár különbségének elhalasztása érdekében. A kezdeti megjelenítést követően a gazdálkodó egység csak annyiban köteles az említett halasztott különbséget nyereségként vagy veszteségként megjeleníteni, amennyiben az valamely tényező (ideértve az időt is) olyan változásából származik, amelyet a piaci szereplők figyelembe vennének az eszköz vagy a kötelezettség árazásakor.

D108. Az AG76A. bekezdés a következőképpen módosul:

AG76A A pénzügyi eszköz vagy pénzügyi kötelezettség későbbi értékelésének és a nyereségek vagy veszteségek későbbi megjelenítésének összhangban kell lennie a jelen standard előírásaival.

D109. Az AG77–AG79. bekezdés törlésre kerül.

D110. Az AG80. és az AG81. bekezdés az alábbiak szerint módosul:

AG80 Az aktív piaci jegyzett árral (vagyis egy 1. szintű inputtal) nem rendelkező tőkeinstrumentumokban lévő befektetések, valamint az ilyen tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó és azok átadásával teljesítendő származékos termékek (lásd a 46. bekezdés (c) pontját és a 47. bekezdést) valós értéke akkor határozható meg megbízható módon, ha (a) az ésszerű valós értéken történő értékelések tartományának változékonysága az adott instrumentum esetében nem jelentős; vagy ha (b) a tartományon belüli különféle becslült értékek előfordulásának valószínűsége ésszerű módon felmérhető és felhasználható a valós értékre vonatkozó értékelések során.

AG81 Sok olyan helyzet van, amikor az azonos instrumentumra vonatkozó aktív piaci jegyzett árral (vagyis 1. szintű inputtal) nem rendelkező tőkeinstrumentumokban lévő befektetések, valamint az ilyen tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó és ilyenek átadásával rendezendő származékos termékek (lásd a 46. bekezdés (c) pontját és a 47. bekezdést) ésszerű valós értéken történő értékeléseinek tartománya valószínűleg nem jelentős. Általában meg lehet határozni egy olyan pénzügyi eszköz valós értéke, amelyet a gazdálkodó egység egy külső féltől szerzett meg. Ugyanakkor, ha az ésszerű, valós értéken történő értékelések tartománya jelentős, és a különféle becslült értékek valószínűségei ésszerűen nem mérhetőek fel, a gazdálkodó egység nem értékelheti az adott instrumentumot valós értéken.

D111. Az AG82. bekezdés feletti cím, valamint az AG82. bekezdés törlésre kerül.

D112. Az AG96. bekezdés a következőképpen módosul:

AG96 Az olyan azonos instrumentumra vonatkozó aktív piaci jegyzett árral (vagyis 1. szintű inputtal) nem rendelkező tőkeinstrumentumokban lévő befektetések, amelyeket nem valós értéken tartanak nyilván, mivel a valós értéküket nem lehet megbízható módon megállapítani, vagy az olyan származékos termékek, amelyek ilyenfajta tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódnak és ilyenek átadásával rendezendők (lásd a 46. bekezdés (c) pontját és a 47. bekezdést), nem jelölhetők meg fedezeti instrumentumként.

IAS 40 Befektetési célú ingatlan

D113. [Nem vonatkozik a követelményekre]

D114. A 26., a 29. és a 32. bekezdés az alábbiak szerint módosul:

- 26 ... Az ingatlanérdekeltség valós értékének meghatározásához a 33–52. bekezdésben leírt valósérték-modell és az IFRS 13 szolgálat útmutatót. Az útmutató azon helyzetekre is vonatkozik, amikor a valós értéket alkalmazzák a kezdeti megjelenítéskor bekerülési értéként.
- 29 Az eszköz valós értékét akkor lehet megbízhatóan meghatározni, ha (a) az adott eszközre vonatkozó ésszerű valós értéken történő értékelések tartományában nincsenek jelentős eltérések; vagy (b) ha a tartományon belüli különféle becslések valószínűségeit ésszerű módon meg lehet állapítani, és fel lehet használni a valós érték értékelésekor. Amennyiben a gazdálkodó egység képes mind a kapott mind az átadott eszköz valós értékét megbízhatóan értékelni, az átadott eszköz valós értékét használják fel bekerülési értéként, kivéve, ha a kapott eszköz valós értéke nyilvánvalóbb.
- 32 A jelen standard valamennyi gazdálkodó egység számára előírja a befektetési célú ingatlanok valós értékének értékelését az értékelés (ha a gazdálkodó egység a valósérték-modellt alkalmazza) vagy a közzététel (ha a bekerülésiérték-modellt alkalmazza) céljára. A gazdálkodó egység számára javasolt, de nem követelmény, hogy a befektetési célú ingatlan valós értékét egy olyan független értékbecslő által készített értékelés alapján határozza meg, aki elismert és megfelelő szakmai minősítéssel rendelkezik, és az értékelendő befektetési célú ingatlan körzetében és kategóriájában közelmúltbeli tapasztalatai vannak.

D115. A 36–39. bekezdés törlésre kerül.

D116. A 40. bekezdés a következőképpen módosul:

- 40 A befektetési célú ingatlanok valós értékének az IFRS 13 standarddal összhangban történő meghatározásakor a gazdálkodó egység köteles gondoskodni arról, hogy a valós érték egyebek mellett tükrözi a meglévő lízingekből származó bérleti bevételeket és azokat az egyéb feltételezéseket, amelyeket a piaci szereplők a befektetési célú ingatlan árázásakor alkalmaznának a fennálló piaci feltételek mellett.

D117. A 42–47., a 49. és az 51. bekezdés, valamint a 75. bekezdés (d) pontja törlésre kerül.

D118. A 48. bekezdés a következőképpen módosul:

- 48 Kivételes esetekben egyértelmű bizonyíték van arra akkor, amikor a gazdálkodó egység megszerez egy befektetési célú ingatlant (vagy akkor, amikor a használati cél megváltozása után egy meglévő ingatlan befektetési célú ingatlanná válik), hogy az ésszerű valós értéken történő értékelések értéktartománya olyan széles lesz, és a különféle kimenetek valószínűségét olyan nehéz lesz megbecsülni, hogy az kizárja a valós értékre vonatkozó egyetlen értékelés használhatóságát. Ez azt jelezheti, hogy az ingatlan valós értékét nem lehet folyamatosan megbízhatóan értékelni (lásd az 53. bekezdést).

D119. Az 53. bekezdés feletti cím, valamint az 53. és az 53B. bekezdés a következőképpen módosul:

Képtelenség a valós érték megbízható értékelésére

- 53 Van egy olyan megcáfolható feltételezés, hogy egy gazdálkodó egység képes lesz folyamatosan megbízhatóan meghatározni egy befektetési célú ingatlan valós értékét. Kivételes esetekben ugyanakkor egyértelmű bizonyíték van arra akkor, amikor a gazdálkodó egység megszerez egy befektetési célú ingatlant (vagy a használati cél megváltozása után egy meglévő ingatlan befektetési célú ingatlanná válik), hogy a gazdálkodó egység nem lesz képes folyamatosan megbízhatóan értékelni a befektetési célú ingatlan valós értékét. Ez akkor, és csak akkor következik be, ha

az összehasonlítható ingatlanok piaca inaktív (például kevés a közelmúltbeli ügylet, a jegyzett árak nem aktuálisak, vagy a megfigyelt ügyleti árak azt jelzik, hogy az eladó az eladásra kényeszerült), és a valós értékre nézve nem állnak rendelkezésre alternatív (például a diszkontált cash flow-előrejelzésekre alapozott) megbízható értékelések. Ha egy gazdálkodó egység megállapítja, hogy egy építés alatt álló befektetési célú ingatlan valós értéke nem értékelhető megbízhatóan, de az ingatlan elkészültekori valós értékét megbízhatóan értékelhetőnek véli, köteles az építés alatt álló befektetési célú ingatlant bekerülési értéken értékelni mindaddig, amíg vagy a valós érték megbízhatóan értékelhetővé válik, vagy az építés be nem fejeződik (a kettő közül a korábbi időpontig). Ha egy gazdálkodó egység megállapítja, hogy egy (nem építés alatt álló) befektetési célú ingatlan valós értéke nem értékelhető folyamatosan megbízhatóan, akkor a gazdálkodó egységnek az IAS 16 standardban meghatározott bekerülési érték modell alkalmazásával kell értékelnie az ilyen befektetési célú ingatlant. A befektetési célú ingatlan maradványértékét nullának kell feltételezni. A gazdálkodó egységnek a befektetési célú ingatlan elidegenítéséig kell alkalmaznia az IAS 16 standardot.

53B ... Az a gazdálkodó egység, amely egy építés alatt álló befektetési célú ingatlan valamely tételét valós értéken értékelt, nem juthat arra a következtetésre, hogy a felépített befektetési célú ingatlan valós értéke nem értékelhető megbízhatóan.

D120. A 75. bekezdés (d) pontja törlésre kerül.

D121. A 78–80. bekezdés az alábbiak szerint módosul:

78 Az 53. bekezdésben hivatkozott kivételes esetekben, amikor a gazdálkodó egység a befektetési célú ingatlan értékét az IAS 16 standardban meghatározott bekerülésiérték-modell alapján határozza meg, a 76. bekezdésben előírt egyeztetésben az ezen befektetési célú ingatlanra vonatkozó összegeket az egyéb befektetési célú ingatlanra vonatkozótól elkülönítetten kell közzétenni. Ezenkívül a gazdálkodó egységnek közzé kell tennie:

...

(b) annak magyarázatot, miért nem értékelhető a valós érték megbízhatóan;

...

79 A 75. bekezdésben előírt közzétételén túl az 56. bekezdésben ismertetett bekerülésiérték-modellt alkalmazó gazdálkodó egységnek közzé kell tennie:

...

(e) a befektetési célú ingatlan valós értékét. Az 53. bekezdésben leírt kivételes esetekben, amikor a gazdálkodó egység nem képes megbízhatóan értékelni a befektetési célú ingatlan valós értékét, a gazdálkodó egységnek közzé kell tennie:

...

(ii) annak magyarázatát, hogy a valós érték miért nem értékelhető megbízhatóan; és

...

80 Annak a korábban a (2000. évi) IAS 40 standardot alkalmazó gazdálkodó egységnek, amely úgy dönt, hogy az operatív lízing alapján birtokolt, a befektetési célú ingatlan definíciójának megfelelő bizonyos vagy valamennyi ingatlan érdekeltségét befektetési célú ingatlanok minősíti, e döntés hatását a felhalmozott eredmény nyitó egyenlegének módosításaként megjeleníteni abban az időszakban, amikor ezt a lehetőséget először alkalmazzák. Ezen túl:

(a) ha a gazdálkodó egység már korábbi időszakokban is nyilvánosan közzétette (pénzügyi kimutatásaiban, vagy más módon) befektetési célú ingatlanai valós értékét (amelyet az IFRS 13-ban szereplő valós érték fogalomnak megfelelően értékelték), akkor a gazdálkodó egység számára javasolt, de nem követelmény, hogy:

...

D122. A 85B. bekezdés a következőképpen módosul:

- 85B ... A gazdálkodó egység ezeket a módosításokat egy 2009. január 1. előtti időponttól kezdve is alkalmazhatja az építés alatt álló befektetési célú ingatlanokra, feltéve, ha az építés alatt álló befektetési célú ingatlanok valós értékeit azokban az időpontokban értékelték. ...

D123. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 85C. bekezdés:

- 85C A 2011 májusában kiadott IFRS 13 standard módosította a valós érték meghatározását az 5. bekezdésben, valamint módosította a 26., a 29., a 32., a 40., a 48., az 53., az 53B., a 78–80. és a 85B. bekezdést, és törölte a 36–39., a 42–27., a 49., az 51. és a 75. bekezdés (d) pontját. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

IAS 41 Mezőgazdaság

D124-125. [Nem vonatkozik a követelményekre]

D126. A 8., a 15. és a 16. bekezdés az alábbiak szerint módosul:

- 8 **A következő kifejezések ebben a standardban a következőkben meghatározott értelemben használatosak:**

[törölve]

(a) [törölve]

(b) [törölve]

(c) [törölve]

...

A valós érték az az ár, amelyet egy eszköz értékesítésekor kapnának, illetve egy kötelezettség átruházásakor kifizetnének egy piaci szereplők között létrejött szabályos ügylet alapján az értékelés időpontjában. (Lásd az IFRS 13 Valós értéken történő értékelés standardot.)

- 15 Egy biológiai eszköz vagy mezőgazdasági termék valós értéken történő értékelését elősegítheti a biológiai eszközöknek vagy a mezőgazdasági termékeknek lényeges jellemzők, például kor vagy minőség szerint történő csoportosítása. ...
- 16 A gazdálkodó egységek gyakran kötnek szerződést biológiai eszközeik vagy mezőgazdasági termékeik egy jövőbeni időpontban történő eladására. A szerződéses árak nem szükségszerűen irányadók a valós érték értékelésénél, mivel a valós érték azokat az aktuális piaci feltételeket tükrözi, amelyek mellett a piaci szereplő vevők és eladók megkötnék az ügyletet. ...

D127. A 9., a 17–21. és a 23. bekezdés törlésre kerül.

D128. A 25. és a 30. bekezdés az alábbiak szerint módosul:

- 25 ... A gazdálkodó egység felhasználhatja a kombinált eszközökre vonatkozó információkat a biológiai eszközök valós értékének értékelésekor. ...
- 30 **Van egy feltételezés, hogy egy biológiai eszköz valós értéke megbízhatóan mérhető. Ez a feltételezés azonban csak a kezdeti megjelenítéskor cáfolható meg egy olyan biológiai eszköz esetében, amelyre vonatkozóan nem állnak rendelkezésre jegyzett piaci árak, és amely esetében az alternatív valós értéken történő értékelésekről megállapítható, hogy azok egyértelműen megbízhatatlanok. ...**

D129. A 47. és a 48. bekezdés törlésre kerül.

D130. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 61. bekezdés:

- 61 A 2011 májusában kiadott IFRS 13 standard módosította a 8., a 15., a 16., a 25. és a 30. bekezdést, és törölte a 9., a 17–21., a 23., a 47. és a 48. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

IFRIC 2 Tagi részesedések szövetkezeti gazdálkodó egységekben és hasonló instrumentumok (módosítva 2009 októberében)

D131. [Nem vonatkozik a követelményekre]

D132. A „Hivatkozások” cím alá beiktatásra kerül egy hivatkozás az IFRS 13 *Valós értéken történő értékelés* standardra.

D133. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 16. bekezdés:

- 16 A 2011 májusában kiadott IFRS 13 standard módosította az A8. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezt a módosítást, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

D134. A függelék A8. bekezdése az alábbiak szerint módosul:

- A8 A visszaváltási tilalmat meghaladó tagi részesedések pénzügyi kötelezettségnek számítanak. A gazdálkodó egység valós értéken értékeli ezt a pénzügyi kötelezettséget a kezdeti megjelenítéskor. Mivel ezek a részvények látra szólóan visszaválthatók, a szövetkezet meghatározza az ilyen pénzügyi kötelezettségek valós értékét, az IFRS 13 standard 47. bekezdésének előírása szerint, amely a következőket mondja ki: „A látra szóló pénzügyi kötelezettség (pl. látra szóló betét) valós értéke nem kevesebb, mint a látra szólóan megfizetendő összeg ...” Következésképpen a szövetkezet pénzügyi kötelezettségeként sorolja be a visszaváltási rendelkezések értelmében fennálló, látra szólóan fizetendő maximális összeget.

IFRIC 4 Annak meghatározása, hogy egy megállapodás tartalmaz-e lízinget

D135. A „Hivatkozások” cím alá beiktatásra kerül egy hivatkozás az IFRS 13 *Valós értéken történő értékelés* standardra.

D136. A 15. bekezdés (a) pontjában a „valós értéket” az alábbi lábjegyzettel látták el:

- * Az IAS 17 standard a „valós érték” kifejezést oly módon használja, amely néhány szempontból eltér a valós értéknek az IFRS 13 standardban szereplő definíciójától. Ezért az IAS 17 standard alkalmazásakor a gazdálkodó egység a valós értéket az IAS 17 standardnak megfelelően határozza meg, nem az IFRS 13 szerint.

IFRIC 13 Ügyfélhűségprogramok

D137. A „Hivatkozások” cím alá beiktatásra kerül egy hivatkozás az IFRS 13 *Valós értéken történő értékelés* standardra.

D138. A 6. bekezdés a következőképpen módosul:

- 6 A jutalom-jóváírásokhoz rendelt ellenértéket azok valós értékéhez viszonyítva kell értékelni.

D139. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 10B. bekezdés:

- 10B A 2011 májusában kiadott IFRS 13 standard módosította a 6. és az AG1–AG3. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezeket a módosításokat, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

D140. Az alkalmazási útmutatóban az alábbiak szerint módosul az AG1–AG3. bekezdés:

- AG1 A konszenzus 6. bekezdése előírja, hogy a jutalom-jóváírásokhoz rendelt ellenértéket azok valós értékéhez viszonyítva értékeljék. Ha nem áll rendelkezésre az azonos jutalom-jóváírás jegyzett piaci ára, a valós értéket egy másik értékelési technika alkalmazásával kell értékelni.

- AG2 A jutalom-jóváírások valós értékét a gazdálkodó egység azon jutalmak valós értéke alapján értékelheti, amelyekre azok beválthatók. A jutalom-jóváírások valós értéke az adott helyzettől függően a következőket veszi figyelembe:

- (a) azoknak a diszkontoknak vagy ösztönzőknek az értékét, amelyeket azoknak az ügyfeleknek ajánlanak fel, akik a kezdeti értékesítés során nem szereztek jutalom-jóváírásokat;

(b) a jutalom-jóváírásoknak azon részét, amelyet az ügyfelek várhatóan nem fognak beváltani; és

(c) a nemteljesítési kockázatot.

Ha az ügyfelek különböző jutalmak közül választhatnak, a jutalom-jóváírások valós értéke az elérhető jutalmak teljes körének valós értékét tükrözi, súlyozva az egyes jutalmak kiválasztásának várható gyakoriságával.

AG3 Bizonyos körülmények között egyéb értékelési módszerek is alkalmazhatók. Ha például harmadik fél nyújtja a jutalmat, és a gazdálkodó egység a harmadik félnek az általa kiadott minden egyes jutalom-jóváírás után fizet, akkor a harmadik félnek fizetett jutalom-jóváírások összegéből egy ésszerű haszonkulcs alkalmazásával határozhatja meg a jutalom-jóváírások valós értékét. Az értékelési technika kiválasztása és alkalmazása alapos megfontolást igényel, hogy az megfeleljen a konszenzus 6. bekezdésében foglalt követelményeknek, és hogy az adott körülmények között a legmegfelelőbb legyen.

IFRIC 17 Nem-pénzbeli eszközök tulajdonosok közötti felosztásai

D141. [Nem vonatkozik a követelményekre]

D142. A „Hivatkozások” cím alá beiktatásra kerül egy hivatkozás az IFRS 13 *Valós értéken történő értékelés* standardra.

D143. A 17. bekezdés a következőképpen módosul:

17 Ha egy gazdálkodó egység a beszámolási időszak végét követően, de a pénzügyi kimutatások közzétételre történő jóváhagyása előtt bejelenti, hogy nem-pénzbeli eszközt oszt fel osztalékként, akkor közzé kell tennie:

...

(c) a felosztandó eszköz beszámolási időszak végi valós értékét, amennyiben az különbözik a könyv szerinti értékétől, valamint az IFRS 13 standard 93. bekezdésének (b), (d), (g) és (i) pontja, valamint 99. bekezdése által megkövetelt, a valós érték értékeléséhez használt módszer(ek)re vonatkozó információkat.

D144. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 20. bekezdés:

20 A 2011 májusában kiadott IFRS 13 standard módosította a 17. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezt a módosítást, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

IFRIC 19 Pénzügyi kötelezettségek megszüntetése tőkeinstrumentumokkal (módosítva 2010 szeptemberében)

D145. [Nem vonatkozik a követelményekre]

D146. A „Hivatkozások” cím alá beiktatásra kerül egy hivatkozás az IFRS 13 *Valós értéken történő értékelés* standardra.

D147. A 7. bekezdés a következőképpen módosul:

7 Ha a kibocsátott tőkeinstrumentumok valós értékét nem lehet megbízhatóan meghatározni, akkor a tőkeinstrumentumokat úgy kell értékelni, hogy az a megszünt pénzügyi kötelezettség valós értékét tükrözze. Az olyan pénzügyi kötelezettség valós értékének meghatározásakor, amely látra szóló tulajdonsággal bír (pl. látra szóló betét), nem alkalmazható az IFRS 13 standard 47. bekezdése.

D148. Az alábbiak szerint beiktatásra kerül a 15. bekezdés:

15 A 2011 májusában kiadott IFRS 13 standard módosította a 7. bekezdést. A gazdálkodó egység akkor köteles alkalmazni ezt a módosítást, amikor alkalmazza az IFRS 13 standardot.

IFRIC 20 ÉRTELMEZÉS**Meddőeltakarítási költségek a külszíni bányák kitermelési szakaszában**

HIVATKOZÁSOK:

- A pénzügyi beszámolás fogalmi keretelvei
- IAS 1 A pénzügyi kimutatások prezentálása
- IAS 2 Készletek
- IAS 16 Ingatlanok, gépek és berendezések
- IAS 38 Immateriális javak

HÁTTÉR

1. A külszíni fejtési műveletek során a gazdálkodó egységek szükségesnek találhatják a bányászati hulladék („fedőréteg”) eltávolítását az ásványi ércek lelőhelyeihez való hozzáférés érdekében. Ez a hulladékeltávolítási tevékenység „meddőeltakarítás” néven ismert.
2. A bánya kiépítési szakaszában (a kitermelés megkezdése előtt) a meddőeltakarítási költségeket általában a bánya megépítésével és kialakításával kapcsolatos leírható költség részeként tőkésítik. Ezeket a tőkésített költségeket szisztematikusan leírják, általában a termelési egységek módszert felhasználva, miután a termelés megkezdődött.
3. A bányászattal foglalkozó gazdálkodó egység a bánya kitermelési szakaszában is folytathatja a fedőréteg eltávolítását, és továbbra is keletkezhetnek meddőeltakarítási költségei.
4. A kitermelési szakasz során elvégzett meddőeltakarítás körében eltávolított anyag nem feltétlenül lesz 100 %-ban hulladék; sok esetben érc és hulladék keveréke. Az érc hulladékhoz viszonyított aránya a nem gazdaságos alacsony szinttől a kifizetődő magas szintig terjedhet. Az alacsony arányban ércet tartalmazó anyag eltávolítása során keletkezhet némi hasznos anyag, amely felhasználható készlet létrehozásához. Ez az eltávolítás az olyan mélyebb rétegekhez való hozzáférést is lehetővé teheti, amelyekben magasabb az érc hulladékhoz viszonyított aránya. Ennek megfelelően a gazdálkodó egységnek kétféle előnye is származhat a meddőeltakarítási tevékenységből: hasznosítható érc, amely alapján készlet hozható létre, valamint jobb hozzáférés olyan anyagmennyiségekhez, amelyeket későbbi időszakokban bányásznak ki.
5. Ez az értelmezés azzal foglalkozik, hogy mikor és hogyan kell a meddőeltakarítási tevékenységből származó két említett előnyt elkülönítetten elszámolni, valamint hogy hogyan kell ezeket az előnyöket értékelni mind kezdetben, mind azt követően.

HATÓKÖR

6. Ez az értelmezés azokra a hulladékeltávolítási költségekre vonatkozik, amelyek a külszíni fejtési tevékenység körében, a bánya kitermelési szakaszában merülnek fel („kitermelési meddőeltakarítási költségek”).

KÉRDÉSEK

7. Ez az értelmezés a következő kérdésekkel foglalkozik:
 - (a) a kitermelési meddőeltakarítási költségek eszközként történő megjelenítése;
 - (b) a meddőeltakarítási tevékenységgel kapcsolatos eszköz kezdeti értékelése; és
 - (c) a meddőeltakarítási tevékenységgel kapcsolatos eszköz későbbi értékelése.

KONSZENZUS

A kitermelési meddőeltakarítási költségek eszközként történő megjelenítése

8. Amennyiben a meddőeltakarítási tevékenységből származó előny készletek létrehozása formájában valósul meg, a gazdálkodó egység az adott meddőeltakarítási tevékenység költségeit az IAS 2 Készletek standard elvei szerint köteles elszámolni. Amennyiben az előny az érchez való jobb hozzáférésben jelentkezik, a gazdálkodó egység ezeket a költségeket befektetett eszközként jeleníti meg, ha az alábbi 9. bekezdésben szereplő feltételek teljesülnek. Ez az értelmezés a befektetett eszközt „meddőeltakarítási tevékenységgel kapcsolatos eszközként” említi.

9. A gazdálkodó egység kizárólag akkor jelenít meg meddőeltakarítási tevékenységgel kapcsolatos eszközt, ha az alábbiak mindegyike teljesül:
- (a) valószínű, hogy a meddőeltakarítási tevékenységgel kapcsolatos jövőbeli gazdasági előny (az érckészlethez való jobb hozzáférés) a gazdálkodó egységnél jelentkezik;
 - (b) a gazdálkodó egység azonosítani tudja az érckészlet azon összetevőjét, amely könnyebben hozzáférhetővé vált; és
 - (c) az említett összetevőhöz kapcsolódó, a meddőeltakarítási tevékenységgel kapcsolatos költségek megbízhatóan mérhetők.
10. A meddőeltakarítási tevékenységgel kapcsolatos eszközt valamely meglévő eszköz kiegészítéseként vagy értéknöveleseként kell elszámolni. Más szóval a meddőeltakarítási tevékenységgel kapcsolatos eszköz egy meglévő eszköz részeként kerül elszámolásra.
11. A meddőeltakarítási tevékenységgel kapcsolatos eszköz tárgyi eszközként vagy immateriális javakként való besorolása megegyezik a meglévő eszközével. Vagyis a meglévő eszköz jellege határozza meg, hogy a gazdálkodó egység tárgyi eszközként vagy immateriális javakként sorolja-e be a meddőeltakarítási tevékenységgel kapcsolatos eszközt.

A meddőeltakarítási tevékenységgel kapcsolatos eszköz kezdeti értékelése

12. A gazdálkodó egység a meddőeltakarítási tevékenységgel kapcsolatos eszközt kezdetben bekerülési értéken értékeli, ami egyrészt azokat a költségeket jelenti, amelyek közvetlenül kapcsolódnak azon meddőeltakarítási tevékenység elvégzéséhez, amely megkönnyíti a hozzáférést az azonosított ércösszetevőhöz, másrészt pedig a közvetlenül felmerült egyéb általános költségek elosztását. Előfordulhat, hogy néhány egyéb járulékos művelet, amely nem szükséges ahhoz, hogy a kitermelési meddőeltakarítási tevékenység a terv szerint folytatódjon, a kitermelési meddőeltakarítási tevékenységgel egyidejűleg megy végbe. Az ilyen járulékos műveletekkel kapcsolatos költségek nem szerepelhetnek a meddőeltakarítási tevékenységgel kapcsolatos eszköz költségében.
13. Ha a meddőeltakarítási tevékenységgel kapcsolatos eszköz és a létrehozott készlet költségeit nem lehet elkülönítve azonosítani, a gazdálkodó egység a kitermelési meddőeltakarítási költségeket elosztja a létrehozott készlet és a meddőeltakarítási tevékenységgel kapcsolatos eszköz között, olyan elosztási alapon, amely valamely vonatkozó kitermelési arányon alapul. Ezt a kitermelési arányt az érckészlet azonosított összetevőjére tekintettel kell kiszámítani, és viszonyítási alapként kell használni annak meghatározásakor, hogy milyen mértékben ment végbe a jövőbeli előny létrehozására irányuló kiegészítő tevékenység. A szóban forgó arányra példák az alábbiak:
- (a) a létrehozott készlet költsége a várt költséggel összevetve;
 - (b) az eltávolított hulladék mennyisége a várt mennyiséggel összevetve, az érctermelés adott mennyiségére vonatkozóan; és
 - (c) a kifejtett érc ásványianyag-tartalma a várt ásványianyag-tartalommal összevetve, adott mennyiségű kitermelt ércre vonatkozóan.

A meddőeltakarítási tevékenységgel kapcsolatos eszköz későbbi értékelése

14. A kezdeti megjelenítést követően a meddőeltakarítási tevékenységgel kapcsolatos eszközt vagy bekerülési értéken vagy az értékcsökkenéssel vagy amortizációval és az értékvesztés miatti veszteségekkel csökkentett átértékelt összegben kell nyilvántartani, ugyanúgy, mint azt a meglévő eszközt, amelynek részét képezi.
15. A meddőeltakarítási tevékenységgel kapcsolatos eszközt szisztematikus alapon kell értékcsökkenteni vagy amortizálni, azon érckészlet azonosított összetevőjének várható hasznos élettartama alatt, amely a meddőeltakarítási tevékenység eredményeként hozzáférhetőbbé válik. A termelési egységek módszert kell alkalmazni, kivéve, ha más módszer megfelelőbb.
16. Azon érckészlet azonosított összetevőjének várható hasznos élettartama, amelyet a meddőeltakarítási tevékenységgel kapcsolatos eszköz értékcsökkentésére vagy amortizálására használnak, eltér attól a várható hasznos élettartamtól, amelyet a bánya és a bánya élettartamához kapcsolódó eszközök értékcsökkentésére vagy amortizálására használnak. Ez alól kivételt képeznek azok a korlátozott körülmények, amikor a meddőeltakarítási tevékenység jobb hozzáférést biztosít a fennmaradó érckészlet teljes egészéhez. Ez előfordulhat például egy bánya hasznos élettartamának vége felé, amikor az azonosított összetevő a kitermelendő érckészlet utolsó részét jelenti.

A. függelék

Hatálybalépés napja és áttérés

Ez a függelék az értelmezés szerves részét képezi, és ugyanolyan hatállyal rendelkezik, mint az értelmezés többi része.

- A1. A gazdálkodó egységnek ezt az értelmezést a 2013. január 1-jén, vagy azt követően kezdődő éves időszakokra kell alkalmaznia. Ennél korábbi alkalmazás is megengedett. Amennyiben egy gazdálkodó egység ezt az értelmezést korábbi időszakra alkalmazza, köteles ezt közzétenni.

- A2. A gazdálkodó egységnek ezt az értelmezést a legkorábbi bemutatott időszak elején vagy azt követően felmerült kitermelési meddőeltakarítási költségekre kell alkalmaznia.
- A3. A legkorábbi bemutatott időszak elején minden olyan korábban megjelenített eszközegeleget, amely a kitermelési szakaszban megkezdett meddőeltakarítási tevékenységből ered („jogelőd meddőeltakarítási eszköz”), át kell sorolni egy olyan meglévő eszköz részeként, amelyhez a meddőeltakarítási tevékenység kapcsolódott, amennyiben megmarad az érckészlet egy olyan azonosítható összetevője, amellyel a jogelőd meddőeltakarítási eszköz kapcsolatba hozható. Az ilyen egyenlegeket értékcsökkenteni vagy amortizálni kell az érckészlet azon azonosítható összetevőjének fennmaradó várható hasznos élettartama alatt, amelyhez az egyes jogelőd meddőeltakarítási eszközegeleget kapcsolódnak.
- A4. Ha az érckészletnek nincs olyan azonosítható összetevője, amelyhez az adott jogelőd meddőeltakarítási eszköz kapcsolódik, a nyitó felhalmozott eredményben kell megjeleníteni a legkorábbi bemutatott időszak elején.

B. függelék

A jelen függelékben szereplő módosításokat a 2013. január 1-jén, vagy azt követően kezdődő éves időszakokra kell alkalmazni. Amennyiben egy gazdálkodó egység ezt az értelmezést korábbi időszakokra alkalmazza, a jelen módosításokat is alkalmazni kell az adott korábbi időszakokra.

IFRS 1 A Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standardok első alkalmazása standard módosításai

B1. A D. függelékben a D1. bekezdés a következőképpen módosul:

D1 A gazdálkodó egység az alábbi mentességek közül egyet vagy többet is választhat:

- (a) részvényalapú kifizetési ügyletek (D2. és D3. bekezdés);
- ...
- (m) az IFRIC 12 *Szolgáltatási koncessziós megállapodások* értelmezéssel összhangban elszámolt pénzügyi eszközök vagy immateriális eszközök (D22. bekezdés);
- (n) hitelfelvételi költségek (D23. bekezdés);
- (o) ügyfelektől származó eszközátadások (D24. bekezdés);
- (p) pénzügyi kötelezettségek megszüntetése tőkeinstrumentumokkal (D25. bekezdés);
- (q) súlyos hiperinfláció (D26–D30. bekezdés);
- (r) közös megállapodások (D31. bekezdés); és
- (s) meddőeltakarítási költségek a külszíni bányák kitermelési szakaszában (D32. bekezdés).

B2. A D31. bekezdés után beiktatásra kerül egy cím és a D32. bekezdés:

Meddőeltakarítási költségek a külszíni bányák kitermelési szakaszában

D32 Az első alkalmazó élhet az IFRIC 20 *Meddőeltakarítási költségek a külszíni bányák kitermelési szakaszában* értelmezés A1–A4. bekezdésében meghatározott átmeneti rendelkezésekkel. A szóban forgó bekezdésben a hatálybalépés napja alatt 2013. január 1. vagy az első, IFRS-ek szerinti beszámolási időszak közül a későbbi értendő.

B3. A 39L. bekezdés után beiktatásra kerül a 39M. bekezdés:

39M Az IFRIC 20 *Meddőeltakarítási költségek a külszíni bányák kitermelési szakaszában* értelmezés beiktatta a D32. bekezdést és módosította a D1. bekezdést. A gazdálkodó egységnek akkor kell alkalmaznia ezt a módosítást, amikor alkalmazza az IFRIC 20 értelmezést.